

Η ΦΟΡΜΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ 2
28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 1

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

25 ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

30 ΤΟΜΟΙ

ΕΠΙ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ
ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 1500
ΠΑΗΡΩΤΕΑΙ ΕΙΣ 30 ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
Ἡ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 1150
ΘΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

1. Πανδέκτης ἡ Ἑγκυκλοπαίδεια κατὰ κλάδους, περιλαμβάνουσα εἰς 2 πυκνοτυπωμένους τόμους ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους γνώσεις. Εἰκοσι καὶ πλέον ἔργα (4 Λεξικά, 1 Ἀτλας, 15 ἑγκυκλοπαιδικὰ ἔργα) συγκεντρωμένα μεθοδικῶς εἰς ἓν Βιβλίον εἰρηστόν, ἀμύθητον, ἀπαράιτητον εἰς κάθε στίτι.

2. Παγκόσμιος Ἱστορία. Γ. Οὐέλς. (G. Wells). Τόμοι 2 μετὰ πολλῶν χαρτῶν καὶ εἰκόνων. Διαφωτίζει τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὄντων καὶ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς μακραιώνας περιόδους τοῦ παρελθόντος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἐργον μεγίστης ἀξίας, καταπληκτικῶς καινοτόμον, μεταφρασθὲν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου.

3. Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος. Τόμοι 2 μετὰ πολλῶν χαρτῶν καὶ εἰκόνων. Ὅλοι οἱ κατοικημένοι τόποι. Ἡ ζωὴ, ἡ φυσικὴ διάπλασις τοῦ ἐδάφους, ἡ συγκοινωνία, τὰ ἥθη, τὰ ἔθιμα, αἱ ἐργασίαι, τὰ προϊόντα, ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον. τοπεία κλπ.

4. Μπέρτου Ν. Ὁ Τζιόττο, πολυτελὲς ἔκδοσις. Ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τοῦ διασήμου ζωγράφου μετὰ 35 ὁλοσέλιδων εἰκόνων.

5. Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν. Εἶναι ἓνας πολύτιμος ὁδηγὸς δι' ὅλους πῶς νὰ προσδεύσων καὶ νὰ μὴ σκοπάζων εἰς τὴν ζωὴν. Διδάσκει τὴν κόρην πῶς νὰ συμπεριφέρηται εἰς τὴν ζωὴν, γνῶσις πού ἀποτελεῖ καὶ τὸν θῶρακα αὐτῆς ἐναντίον τοῦ κακοῦ, τὴν μητέρα πῶς νὰ καλλιεργῇ τὴν σωματικὴν, ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν πρῶτον καὶ εὐτυχίαν τοῦ παιδιοῦ. Τὴν οἰκοδόμοισιν ποία πρέπει νὰ εἶναι ὡς οἰκοκυρά, ὡς σύζυγος καὶ ὡς μητέρα. Τὸν νέον πῶς νὰ φέρεται σὸ στίτι καὶ πῶς νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὴν κοινωνίαν, κ.λ.π.

6. Ὁ Γιατρός τοῦ Σπιτιοῦ. Χαριτάκη. Ἱατροῦ, τόμοι 2. Ὅτι λείπει καὶ χρειάζεται εἰς ὅλους. Ἀσθένειαι—Παθήσεις—Θεραπείαι—Ἀτυχήματα—Δηλητηριάσεις—Πρόωται βοήθειαι—Βοσφοκομία—Παιδοκομία—Γεννησιολογία—Γυναικολογία—Υγιεινὴ—Προφυλακτικὴ—Φάρμακα—Βότανα κλπ.

7. Πρόχειρος Δικηγόρος. Κουντουριώτου Ν. καὶ Πατσούρου Β. δικηγόρων. Πῶς θ' ἀποφεύγετε τὰ δικαστήρια. Πῶς θ' ἐξυγετε τί νὰ κόμειτε, ὅταν μπλέξετε Ἀγοραί, πωλήσεις, ἐνοικιασεις, πορτοκαί, κληρονομίαι, διαθήκαι, δωρεαί, συμβόλαια, συμφωνητικὰ, αἰτήσεις, ἀγωγαί, μηνύσεις καὶ ἐν γένει ὁδηγαί διὰ κάθε περιστατικὸν τῆς ζωῆς σας.

8. Γατοπούλου, Τὰ ἑκατὸ Ἑλληνικὰ χρόνια. Ἐκδόσις εἰκονογραφημένη. Αἱ περιεργότεραι καὶ ὠραιότεραι σελίδες ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα εἰς τὸ διάστημα αἰῶνος γεγονότα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων τῆς οἰκογενείας Ζαΐμη καὶ ἄλλων ἱστορικῶν ἀρχαίων καὶ πηγῶν.

9. Καμπούρογλου Δ. Ἀπομνημονεύματα μιᾶς μακρᾶς ζωῆς. (Ἀπομεινάρια ἐντυπώσεων καὶ μελετῶν 1852—1862.)

10. Λιψ. Αἱ περὶ τοῦ Κόσμου καὶ τῆς ζωῆς ἀντιλήψεις καὶ τὰ ἰδεώδη περὶ μορφώσεως, μεταφράσις Παγαγιωτίδου.

11. Μῦθοι τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ Ρώμης, ὑπὸ Guerber

12. Μῦθοι καὶ παραδόσεις τῶν βορείων λαῶν, ὑπὸ Guerber.

13. Μῦθοι καὶ παραδόσεις τῶν Κελτικῶν φυλῶν (Γάλλων).

14. Μῦθοι καὶ παραδόσεις τοῦ Μεσαίωνος, ὑπὸ H. Guerber.

15. Μῦθοι καὶ παραδόσεις τῶν Σέρβων, ὑπὸ Πέτοβιτς

Οἱ ἀνωτέρω 5 τόμοι «Μῦθοι καὶ παραδόσεις» εἶναι τὰ ἀριστοτελέστατα τῆς ΛΑΤΙΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Μέσα εἰς θελκτικὰς ἱστορίας περιλαμβάνονται ἡ ζωὴ καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν λαῶν πρὸ τῆς ἡθικῆς καὶ τὰ ἔθιμα τῶν, τὰ ὅποια διειρηθῆσαν διὰ τῆς παραδόσεως ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν μέχρι σήμερον, πρὸς δὲ ἡ ἐπιστημονικὴ σημασία καὶ ἡ προέλευσις αὐτῶν. Ἐκδόσις πολυτελὲς μετ' εἰκόνων.

16. Βουτυρᾶ Δημοσθ. Ἡ Ἐπανάστασι τῶν ζώων. Συμβολικὸ καὶ μὴ συμβολικὸ διήγημα πῶς ἀέρνει σειρά διηγημάτων ἄλλων.

17. Νιρβάνα Παύλου, Ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἐκλεκτὰ διηγήματα.

18. Οὐίλιαμς. Ἡ βασιλεία τοῦ Ροβεσπιέρου (1793—1794) μετὰφρ. Μπάμπη Ἀννίνου.

19. Καζαντζάκη Γαλ. Οἱ ἑπτὰ ἀδελφές. Μυθιστόρημα

20. Παλαμᾶ Κ. Ἀδεκατετράστιχα

21. Σκίπη Σ. Οἱ μεγάλοι Λογοτέχναι, ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τῶν.

22. Τανάγρα Α. Νενίκηκας με Ναζωραῖε. Ἱστορικὸν μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου. Προῖον μακρᾶς μελέτης τῶν πηγῶν τῆς πάλης Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑθνισμοῦ.

23. Τουργένιεφ, Βροχές Ἀνοιξιὰτικες. Μετ. Ἱ. Πάμπη Ἀννίνου

24. Φαγκέ. Φιλολογικὴ Μῦσις. μεταφρ. Γερ. Βώκου. Ἐργον μοναδικόν. Καθοδηγεῖ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν γνῶσιν τῆς παγκοσμίου φιλολογίας ἀπὸ τῶν πλέον ἀπομακρυσμένων ἀπαρχῶν ἕως σήμερον. Ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα τοῦ πνεύματος τῶν διαφόρων ἐποχῶν καὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν.

25. Τὰ Ἑθνη καὶ ἡ φιλοσοφία τῶν. Wundt. μετ. Γ. Παπαϊωάννου.

ΑΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

Τόμοι 5. Σχήμα μέγα 18×25.
Σελίδες περίπου 5.500.

Τιμή.—Διὰ τοὺς ἐγγραφομένους
συνδρομητὰς μέχρι 31 Μαρτίου

Ἀθηνῶν - Πειραιῶς (β' σειρά συνδρομητῶν) ἄδεδον Δρ. 600.—
Ἐπαρχιῶν (α' σειρά συνδρομητῶν) δεδεμένον Δρ. 600.—

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἀναγνωστόπουλος Α. τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
Ἀρβανιτόπουλος Γ. τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς γλωσσολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
Πεζόπουλος Ε. τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλ. Φιλολογίας τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν.
Χαριτωνίδης Χ. τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλ. Φιλολογίας τοῦ Πανεπ. Θεσ/νίκης.
Γερακίδης Σ. Δ.Φ. Καθηγητὴς τοῦ Α' ἀρρένων Γυμνασίου Ἀθηνῶν.
Συκουτρῆς Ι. Δ.Φ. συντάκτης τοῦ Μεγάλου Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Κράτους.
Τζαροτζάνος Ἀχ. Δ.Φ. τέως Ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος.
Φάβης Β. Δ.Φ. συντάκτης τοῦ μεγάλου Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Κράτους.
καὶ ἄλλοι.

Γενικὸς Ἐπιμελητὴς ὁ κ. Ἐμ. Πεζόπουλος.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Α. Σακελλαρίου ἐκδοθὲν Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης συνετάχθη κατὰ τὸ Ἑλληνογεωμανικὸν Λεξικὸν τοῦ Γουλ. Πάππε, συνεπιγράφη δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Passow καὶ ἐκ τοῦ Θεσαυροῦ τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου τῆς ἐκδόσεως Παρισίων. Τοῦ Λεξικοῦ τούτου ἐγένοντο μέχρι σήμερον πέντε ἐκδόσεις, καθ' ἃς ἀνεθεωρήθησαν πλείστα στοιχεῖα, διωρθώθησαν ἱκανὰ σφάλματα καὶ νέα λέξεις προσετέθησαν ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ συγγραμμάτων, ἐλήφθησαν δὲ μάλιστα πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἡ συναγωγὴ λέξεων ἀθηναϊστῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Λεξικοῖς τοῦ Στ. Κομμανοῦδη, ἡ τρίτη ἐπεξεργασμένη ἐκδόσις τοῦ Pape καὶ ἡ ἑβδόμη ἐκδόσις τοῦ Ἑλληνοαγγλικοῦ Λεξικοῦ τῶν Liddell καὶ Scott.

Τὸ ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ εἶναι στερεότυπον. Εἰς τὴν παρούσαν ὁμοῦς ἐκτὴν ἐκδοσὶν ἐγένοντο αἱ ἐξῆς βελτιώσεις:

α') Αἱ ἀρχαϊκαὶ λέξεις τῶν ἀρθρῶν τυπώνονται μὲ μαύρα στοιχεῖα, ἵνα εὐκόλως διακρίνονται ἀπὸ τῶν κειμένων.

β') Αἱ διάφοροι σημασίαι τῶν λέξεων διακρίνονται καὶ δι' ἀριθμῶν (1, 2, 3 κλπ.) ἐν τῷ περιθωρίῳ δι' ὁμοίων δὲ καὶ διὰ δύο καθέτων εὐδιακρίτων γραμμῶν ἐν τῷ κειμένῳ.

γ') Διωρθώθησαν τινὰ τῶν ὁμολογουμένως καταφανῶν τυπογραφικῶν καὶ ἄλλων σφαλμάτων ἐν τῷ στερεότυπῳ.

δ') Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνω 2 ν πολλοὶ μεταβολαὶ καὶ προσθήκαι εἰς τὸ στερεότυπον ἔργον τῆς πέμπτης ἐκδόσεως, διὰ τοῦτο ὁ ἡμέτερος οἶκος ἐκδίδει ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟΜΟΝ.

Πλεονεκτήματα. Τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τοῦ Λεξικοῦ τούτου τῶν ὁποίων ΣΤΕΡΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἈΛΛΑ μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα ΛΕΞΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ εἶναι:

1ον) Ὅτι τὸ ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ περιλαμβάνει πλείστα τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ τοῦ Λεξικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν Pape καὶ Benseler, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἔτυχε νέας ἐπεξεργασίας καὶ εἶνε ἐπὶ τὸ μόνον βοήθημα ὡς πρὸς τὰ κύρια ὀνόματα.

2ον) Ὅτι μόνον τὸ ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ περιέχει λέξεις τοῦ μεταγενεστέρου καὶ μάλιστα τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ, καθιστάμενον οὕτω ἀπαραίτητον εἰς τοὺς ἀσχολουμένους ἰδίᾳ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων καὶ μάλιστα τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

3ον) πλεονέκτημα τοῦ ΛΕΞΙΚΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΕἶΝΑΙ ὅτι εἰς τὸ τέλος πλείστον λέξεων παρατίθενται καὶ μία ἢ δύο λέξεις ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ ὡς ἐξηγήσεις.

4ον) ΕἰΣ ΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟΜΟΝ ἐκ 1000 περίπου σελίδων θὰ περιέχωνται ὅλαι αἱ νεώτεραι λέξεις καθὼς καὶ αἱ γνωσθεῖσαι ἐξ ἐπιγραφῶν, ἐκ παύρων καὶ ἐκ συγγραμμάτων, αἵτινες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξεδόθησαν.

5ον) Θὰ περιληφθῶν ἀκόμη καὶ αἱ νεώτεροι ἐτυμολογικαὶ ἐρευνᾶι τῶν λέξεων, θὰ προστεθοῦν νέα σημασίαι, καὶ ἐν γένει θὰ διορθοῦν ὅσα τυχόν μὴ ἀκριβῆ ὑπάρχουσιν ἐπὶ εἰς τὴν στερεότυπον ἐκδοσὶν.

Ἀπὸ τὰ 25 ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ ἄλλα λύον ὅλας τὰς ἀπορίας, πὺθ θὰ συναντᾶτε σὲ κάθε στιγμή τῆς ἡμέρας, ἄλλα θὰ σᾶς τέρπουν καὶ θὰ σᾶς διδάσκουν εὐχάριστα καὶ ὅλα θὰ εἶναι ἀληθινὸι σᾶς βοηθοὶ καὶ σύντροφοι. Εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ κάθε οἰκογένεια, γιὰ κάθε στίτι.—Ἡ ἐκλογὴ ἔγινε μὲ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὰ 25 ἔργα αὐτὰ θὰ ἀποτελοῦν πλήρη βιβλιοθήκην τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον.—ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. - ΣΤΑΔΙΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.

Πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων ὑπενθυμίζει ὅτι :

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ [ἐγγραφαὶ γίνονται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα].

Ἡ προθεσμία ἐγγραφῆς συνδρομητῶν Πρώτης Σειρᾶς εἰς τὰς ὑπὸ ἔκδοσιν βιβλιοθήκας του λήγει

τὴν 31^{ην} Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἡ Β' Σειρὰ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1^{ην} Ἀπριλίου ἐ. ἔ. με τιμὰς ἡυξημένας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ [ἐγγραφαὶ ὁδὸς Σταδίου 4].

Ἡ Β' σειρά ἐγγραφῆς συνδρομητῶν εἰς τὰς σειρὰς

Μέγα Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

Παιδικὴ Βιβλιοθήκη

ἤρχισεν ἀπὸ 1^{ης} Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. με τιμὰς ἡυξημένας.

ΑΙ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΕΙΝΑΙ :

Παιδικὴ Βιβλιοθήκη	40 τόμοι.	Πληρωμὴ εἰς δόσεις	20 Δρ.
25 Ἐκλεκτὰ Ἔργα	30 »	»	50 »
Λεξικά & Ξένα Γλώσσαι	10 »	»	20 »
Μέγα Λεξικὸν Ἑλλην. Γλώσσης	5 »	»	20 »
Νομικαὶ Ἐκδόσεις	17 »	»	30 »

ΛΕΞΙΚΑ—ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΔΡ. 20. ΚΑΤΩΤΑΤΟΝ ΟΡΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΔΡ. 200.

ΚΑΘΕ ΔΥΟ ΜΗΝΑΣ ΘΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΜΟΣ

Τὰ κατωτέρω 6 λεξικά, γνωστὰ διὰ τὴν πρακτικότητά, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν τὴν ἔκδοσιν, περιλαμβάνοντα εἰς 1200—1300 σελίδας πᾶσαν τὴν χρῆσιμον ὕλην καὶ συμπληρωμένα μετὰ τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δημιουργηθείσας νέας λέξεις. Προσφέρονται ἑκάστον χρυσόδετον πρὸς Δρ. 95.—(αἱ παλαιαὶ ἀσυμπλήρωτοι ἐκδόσεις τῶν ἐπωλήθησαν δραχ. 150—175). Ἐκάστη μέθοδος χρυσόδ. Δρ. 35.—

Γαλλοελληνικὸν Λεξικὸν Ν. Κοντοπούλου

Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ν. Κοντοπούλου.

Ἀγγλοελληνικὸν Λεξικὸν Ι. Περγάνου.

Ἑλληνοαγγλικὸν Λεξικὸν Ι. Περγάνου.

Γερμανοελληνικὸν Λεξικὸν Ἀ. Γιάνναρη.

Ἑλληνογερμανικὸν Λεξικὸν Ρ. Ρουσοπούλου.

Ἡ Γαλλικὴ Δι' Εἰκόνων. Hoelzel ἄνευ διδασκάλου ὑπὸ Π. Κουρῆ.

Ἡ Γερμανικὴ Δι' Εἰκόνων. Hoelzel ἄνευ διδασκάλου ὑπὸ Π. Ἡπειρώτου.

Ἡ Ἀγγλικὴ Δι' Εἰκόνων. Hoelzel ἄνευ διδασκάλου ὑπὸ Ἡλ. Κωνσταντινίδου.

Μέθοδος Ἱταλικῆς Γλώσσης, Καντακίδου.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Κάθε βιβλιοθήκη, Ἐπιστημονική, Σχολική, Μαθητικὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαραίτητα αὐτὰ βιβλία καὶ Λεξικά. «Ὅποιος ξέρει μία ξένη γλῶσσα, ἀποκτᾷ καὶ μία νέα ψυχὴ». Μὴ λησμονῆτε τὸ ὄφθον αὐτὸ ἀπόφθεγμα.

Ἐγγραφαί :

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε. - ΣΤΑΔΙΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐκαστος τόμος χρυσόδετος
ὅλο πανί ἐπὶ πλέον. Δρ. 7.50

Ἡ Επανάστασις τῶν Ζώων, Δ. Βουτυρᾶ 50.—

Ἡ Λύρα τοῦ Δόγη περιλαμβάνουσα 250

Λυρικά καὶ 20 Πατριωτικὰ ποιήματα 25.—

Τὰ Ἐκατὸ Χρόνια Δόγη

Στοὺς Ἀγνώστους Θεοὺς Δ. Βουτυρᾶ Δρ. 20.—

Ἀπολογία Μισανθρώπου καὶ ἄλλα διηγήματα ὑπὸ Α. Τρυφαντῶν... 30.—

Ἡ Δασκάλα Δ. Παναγοπούλου... 7.50

Ἀπ' τὴ Γῆ στὸν Ἄρη ὑπὸ Βουτυρᾶ 25.—

Μέσα στὴν Κόλαση Δ. Βουτυρᾶ... 25.—

Ἀνάστασις Νεκρῶν ὑπὸ Δ. Βουτυρᾶ... 25.—

Εἰκοσι Διηγήματα Δ. Βουτυρᾶ... 15.—

Διηγήματα ὑπὸ Π. Δ. Παναγοπούλου... 35.—

Ἐκλεκτὰ διηγήματα Δ. Παναγοπούλου... 15.—

Χριστουγεννιάτικα καὶ Πρωτοχρονιάτικα

Διηγήματα Παπαχριστοδούλου... 17.50

Οἱ Τελευταῖοι Βυζαντινοὶ Πρίγκιπες... 15.—

Τὸ Τραγοῦδι τῆς Ἀγάπης Τουργενιέφ... 10.—

Ἀταίριαστοὶ ὑπὸ Honoré de Balzac... 10.—

Ἡ Νεράιδα τοῦ Κάστρου, Δ. Καμπούρογλου 12.50

Σερβικὰ Τραγοῦδια Κ. Πασαγιάννη... 7.50

Τὰ Τσιλικιωτὰ Κ. Πασαγιάννη... 5.—

Νιμπελουγκεν Μετάφρασις Α. Δαλεζίου... 15.—

Ὁ Τύπος Δ. Πετρακάκου... 15.—

Λοεγκρίν καὶ ἄλλοι μεσαιωνικοὶ Θρύλοι... 15.—

Ἡ Γαλάτεια Πολυβίου Δημητρακοπούλου 40.—

Ἡ Ραλλοῦ Πολ. Δημητρακοπούλου 2 τόμοι... 40.—

Τὸ Κόκκινο Σύννεφο Στρατηγοπούλου... 12.50

Τὸ Τριζόνι Δίκην, μετάφρ. Ἀγγελουμάτη... 20.—

Ἐνα ξερίζωμα ὑπὸ Τατσελίκη... 7.50

Ὁ Κεραμπὰν ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν τόμοι 2... 30.—

Ἡ Ἀρετοῦσα ἢ τὸ βιβλίον τῆς ἀγάπης ὑπὸ

Πολ. Δημητρακοπούλου τόμοι 2... 40.—

Τὰ τραγουδιὰ (Σατυρικὴ Ἐπιθεώρησις

1905—1921) ὑπὸ Πολ. Δημητρακοπούλου 20.—

Οὐγκὼ Β. Ὕμνοι εἰς τοῦ Ἡρώας τῆς

Ἑλληνικῆς Παλλιγγενείας, ... 25.—

ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐκαστος τόμος δεδ. διὰ λεπ. χαρτ. Δρ. 10.—

Βηλαρᾶ, Ποιήματα.

Βυζαντίου, Βαβυλωνία.

Βύρωνος, ὁ Γκισούρ.

Κοραῖ, Αὐτοβιογραφία, Παπατρέχας, Ἐνὸπνιον.

Μολιέρου, Ταρτούφος

— Φιλάργυρος

— Μισάνθρωπος

— Ἀμφιτρίων

Ὁρφάνιδου, Τίρι - Λίρι

Περραιβοῦ, Ἱστορία τοῦ Σουλίου

— Ἱστορία τῆς Πάργας

Σούτσου, Ὁδοιπόρος

Σούτσου, Περιπλανώμενος

Χρηστοπούλου, Λυρικά.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(βιβλία Πράσινα Γιά μικροὺς καὶ μεγάλους)

Ἐκαστον βιβλίον εἰκονογραφημένον καὶ δεδ. διὰ

χονδρὸν χαρτόνιον... Δρ. 10.—

Τὸ Πράσινον Βασίλειον

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ζώων

Διηγήματα γιά τὸ νερό.

Ἐν μέσῳ τῶν ἀγρίων

Ἄερας

Ἄδρατος Κόσμος (τὰ μικρόβια)

Ἡ Γῆ μας

Φῶς καὶ Φωτιά

Τὰ οὐράνια σώματα

Ὁ Ἄνθρωπος καὶ τὸ Σῶμα του

BIBLIA ΜΠΛΕ

Ἐκαστον βιβλίον δεδ. διὰ λεπτοῦ χαρτ... Δρ. 8.—

Τὰ διπλὰ τεύχη (ὅσα ἔχουν ἀστερίσκον) » 15.—

Κ. Ντόουλ. 5 Κουκούτσια τοῦ Πορτοκαλλιοῦ.

» Ὁ Ἐπαίτης τῶν Ναυπηγείων

Ε. Οὐέλς. Οἱ Πειραταὶ τῆς θαλάσσης.

Ὁ Κῆπος τῶν Ἐρωτευμένων

Ε. Οὐέλς. Εἰς τὴν ἄβυσσον

Ἐκεῖνο τὸ ἔπαιον φέρει εὐτυχίαν! Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον

φέρει δυστυχίαν!

Κ. Ντόουλ. Σίλβερ-Μπλάτς.

» Τὸ μυστήριον τῆς κοιλάδος.

» Τὸ Πλουμιστὸ Φεῖδι

» Τὸ Σκάνδαλον τῆς Βοημίας.

» Ὁ Δάκτυλος τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἄλ. Δωδέ. Τὸ Ναυτόπουλο..

Γερ. Βώκου. Διηγήματα σειρά Α'.

» Ἐκτοπισμένοι.

Μπ. Ἀννίνου Διηγήματα Ξένης Λογοτεχνίας.

» Δύο Ἑλληνες ποιηταί.

» Τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ Ζάν Μωρεάς.

» Ρωσσικά καὶ ἄλλα διηγήματα.

Τολστόν Α. Ἡ Ρίζα τοῦ κακοῦ.

* Κ. Ντόουλ. Τὸ μυστήριον τοῦ Κλοῦμπερ.

Ε. Οὐέλς. Τὸ κόκκινο δωματίον

Μπ. Ἀννίνου. Ὁ Πόλεμος καὶ ἡ ἀνθρωπότης

Ἐκτ. Ρωμανιόλι. Ἡ Ἀλχηστis.

Ζολᾶ Αἰμ. Ὁ Μύλος, διήγημα.

Ὁ Βακαλάος. Μαγειρευμένος κατὰ 146 διαφό-

ρους τρόπους.

Καφεμαντεία.

Ἀννίνου Χ. Αἱ Ἀθήναι κατὰ τὸ 1850.

Λόρδου Βύρωνος. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

Τὸ Βιβλίον τῶν Βιβλίων. Φιλοσοφικά ἀποσπά-

σματα ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων βιβλίων

Δίκην Κ. Πῶς ἐπλοῦτησα.

Δουμᾶ Ἀλεξ. Ὁ Ἀρχιδουκάκης τῆς Σεβίλλης.

Καλὴν ὄρεξιν. (Εἰδυμογραφικὰ διηγήματα).

BIBLIA ΚΟΚΚΙΝΑ

(Παιδικὰ Παραμύθια)

Ἐκαστον τεύχος εἰκονογραφημένον καὶ δεδ.

διὰ λεπτοῦ χαρτονίου... Δρ. 8.—

Τὰ ἔχοντα (*) ἀστερίσκον » 15.—

Τὸ μαγικὸ ἄλογο

Ἡ λίμνη τῶν πετραδίων

Ὁ κόσμος ἀνάποδα

Ἡ πεντάμορφη

Ἡ ἄσπρη γάτα

Ἡ ἑορτὴ τῶν φαναρίων

Τὸ ἄκαρδο βασίλειον

Ὁ Μπαμπᾶ Ἀμπτουλά

Οἰδίπους καὶ ἡ Σφιγγα

Τὸ θαυμαστὸ ἄγαλμα

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Χρυσοπόταμου

Ἱαπωνέζικα παραμύθια τοῦ καπετὰν Γαλα-

ζούλα

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε. - ΣΤΑΔΙΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

* Τού Λιναριού τα πάθη
Είκοσι μικρά διηγήματα
Παιδικοί διάλογοι και μονόλογοι
Ο Νέος Ροβινσών (Παιδικές κωμωδίες)
Παραμύθια Γρηάς Στάθαινας σειρά Α'
Παραμύθια Γρηάς Στάθαινας σειρά Β'
Για τη χαρά της Μητέρας
Ο γίγαντας με τις 3 χρυσές τρίχες
Παιδικόν Θέατρον σειρά Α'
Παιδικόν Θέατρον σειρά Β'
Οι Άγριόκυνοι
Οι άρχοντες των 2 Πύργων

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ—ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τα Έκατό Έλληνικά Χρόνια υπό Δ. Γατοπούλου	50.—
Το Ήμερολόγιον του άγώνος 1821 Χρ. Βλασσόπουλου	125.—
Ιστορία του μεγάλου πολέμου 1914— 1918 υπό Πατρόκλου Κοντογιάννη	150.—
Η Δούκισσα της Πλακεντίας υπό Γρ. Καμπούρογλου	40.—
Οδηγός Έμπορικώς Άλληλογραφίας Ν. Φίλωνος	25.—
Νέα Έλλάς Ιστορικώς, Γεωγραφικώς, άρ- χαιολογ. Τρ. Εθαγγελίδου δεδ.....	50.—
Η ψυχολογία του Παιδίου Ζήση Ζαμάνη Τό βιβλίον των γονέων Δ. Δημοπούλου.	20.—
Ευαγγέλιον υπό Ι. Μεσολωρά	25.—
Τά αίτια του Παγκοσμίου πολέμου υπό Rudolf Kjellen μετάφρ. Ν. Βλάχου.....	16.—
Πνευματισμός υπό Πολ. Δημητρακοπούλου	35.—
Οδηγός Ποιητικής Ν. Μαυρεπτή	60.—
Σώμα και Ψυχή—Υλη και Πνεύμα Σπ. Καλλιόφα	20.—
Η Φεμινιστική Κίνησις Γ. Παλαιολόγου	25.—
Πρωτοπόροι Φιλόσοφοι Ι. Corn μετά- φρασις Γ. Παλαιολόγου	15.—
Περίληψις Ψυχολογίας Δ. Παναγοπούλου	30.—
Η Ζωή των Άλθρειών υπό G. le Bon μεταφ. Α. Κοντογιάννη	7.50
Ημείς και οι Άρχαίοι υπό Τ. Zielinsky μεταφρ. Γ. Συκουτρή	30.—
Θρύλοι Για τό Χριστό μεταφρ. Α. Κον- τογιάννη	50.—
Χρυσή Διαθήκη Πολ. Δημητρακοπούλου..	12.—
Ο Αίμιλιος Ι. Ρουσσώ μετάφρασις Δ. Κοντογιάννη	15.—
Η Νέα Ιταλία και η Έκπαιδευτική με- ταρρυθμισις Δ. Νάκου	60.—
Αυτοδίδακτος λογιστική και καταστιχο- γραφία Μελισσοπούλου Δ.	12.50
Νοθεύσεις Τροφίμων και Ποτών Δ. Χατζηκυριακού	125.—
Οδηγός Συνεταιρισμών υπό Κ. Χολέβα.	18.—
Διδακτικός Οδηγός α' σειράς (διά την άνευ διδασκαλίαν εκμάθησιν των μαθη- μάτων λογιστικής Παναγιωτοπούλου.....	25.—
Α' σειρά. Μαθήματα Στοιχειώδους Λογιστικής υπό Ι. Παναγιωτοπούλου, σελ. 534 άδ. 100.—	135
Β' σειρά. Μαθήματα Άνωτέρας Λογιστικής υπό Ι. Παναγιωτοπούλου, σελ. 790 άδ. 180.—	100.—

Γενικά Άρχαι του διπλογραφικού
συστήματος των Λογαριασμών.
Προσιτά εις πάντα διανοούμενον υπό
Ι. Παναγιωτοπούλου.....

ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ	
Ο Τραγουδιστής των Παιδιών. Παιδικά ποιήματα και μουσική Σ. Σπεράντζα... 25.—	25.—
Παιδικό Θέατρο. Β. Φέρρη	25.—
Παιχνίδια και Τραγούδια Λαϊκά για παι- διά 7 χρόνων και άπάνω.....	10.—
Γύρω Γύρω όλοι Παιχνίδια και τραγούδια λαϊκά για μικρά παιδιά Ε. Άθανασούλα	18.—
Ήταν και δέν Ήταν Λαϊκά Παραμύθια υπό Ε. Άθανασούλα	35.—
Η Μέλισσα Συλλογή ποιημάτων υπό Έπ. Παπαμιχαήλ	10.—
Τό Παιδικόν Θέατρον υπό Είρ. Δημητρα- κοπούλου.....	15.—
Μύθοι και Διηγήματα Εδρ. Άλεξανδρίδου	30.—

ΛΕΞΙΚΑ

Λεξικόν Όμηρικόν υπό Γ. Όλυμπίου....	45.—
» Γαλλοελληνικόν Ν. Κοντοπούλου	120.—
» Έλληνογαλλικόν	120.—
» Άγγλοελληνικόν Α. Περβάνογλου	130.—
» Έλληνοαγγλικόν	130.—
» Γερμανοελληνικόν Α. Γιάνναρη..	150.—
» Έλληνογερμανικόν Ρουσσόπουλου	150.—
» Λατινοελληνικόν Ε. Τσακαλώτου.	150.—
» Έλληνολατινικόν	150.—

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Η Γαλλική δι' εικόνων Hoelzel Χρυσόδ.	65.—
Γαλλική μέθοδος Otto N. Κοντοπούλου...	40.—
Κλεις της Γαλλικής μεθόδου Emile Otto	10.—
Έλληνογαλλικοί διάλογοι	15.—
Η Άγγλική δι' εικόνων Ed. Hoelzel χρυσόδ.	65.—
Άγγλική μέθοδος Gaspey—Otto—Sauer	50.—
Κλεις Άγγλικής μεθόδου Gaspey—Oto— Sauer Π. Ψαρζ	10.—
Μικρά Άγγλική μέθοδος υπό Π. Ψαρζ...	15.—
Έλληνοαγγλικοί Διάλογοι	15.—
Η Γερμανική δι' εικόνων Hoelzel Χρυσόδ.	60.—
Γερμανική μέθοδος E. Otto A. Σκελλαρίου	60.—
Κλεις Γερμανικής	10.—
Έλληνογερμανικοί Διάλογοι	15.—
Ιταλική μέθοδος Gaspey—Otto—Sauer..	50.—
Κλεις Ιταλικής μεθόδου Gaspey.....	10.—
Έλληνοϊταλικοί Διάλογοι	15.—
Polyglotte (πολύγλωσσον, διάλογοι Έλληνι- κοί, Γαλλικοί, Άγγλικοί, Ιταλικοί με λατινικούς χαρακτήρας δι' Έλληνας και ξένους	15.—
Άγγλοελληνικόν Λεξιλόγιον Έμπορικόν δρων Ηλ. Κωνσταντινίδου.....	25.—

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ίερά Ύμνωδια εκκλησιαστικής μουσικής (Βούζα- ντης) υπό Ι. Σκελλαρίδου	60.—
Άναστασιματάριον	25.—
Είρμολόγιον των καταβασίων	50.—
Λειτουργία τριφώνου	50.—
Μεγάλη Έβδομάς	50.—

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α' 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘΜΟΣ 2

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 68-77

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΣ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ

Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 25

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.	Σελ.
Αί καινοτομίες της Φωνής του Βιβλίου	34
Η κρίσις του Έλληνικού βιβλίου	35
Η στατιστική του Έλληνικού βιβλίου ..	36
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	
Φαγκέ Αίμιλιου. Η Ινδική και Έβραϊ- κή φιλολογία	37
Καμπούρογλου Γ. Δ. Απομνημονεύματα μιας μακράς ζωής	39
Βουτυρά Δημοσθ. Το παραμύθι της Πέ- τρας	41
Άδαμάντιος Κοραής	43
Διονύσιος Σολωμός	44
ΠΟΙΗΣΙΣ	
Ποιητικά Συλλογαί	45
ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ	
Κοντογιάννη Πατρ. Η κατά των Δαρ- δανελίων εκστρατεία	46
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ	
Δημητρακοπούλου Πολυζ. Τα στοιχείω- μένα σπίατα	49
ΥΓΙΕΙΝΗ - ΙΑΤΡΙΚΗ	
Λαμπαδαρίου Έμμ. Τά πέντε ερωστη- σια της τροφής και αι δέκα πύλαι	51
ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
Άντερσεν Η μικρούλα με τὰ σπύρια	55
Παπαμαύρου Μιχ. Το άηδόνι	57
ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	59
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	62
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	64
ΔΙΑΦΟΡΑ	66
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ	
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΖΗΤΗΣΙΣ	

Κατ. Χατζη

29-9-78

23462

Αἱ Καινοτομίαι τῆς «Φωνῆς τοῦ Βιβλίου»

ΣΕΛΙΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ «Φωνή τοῦ Βιβλίου» ἐγκαινιάζει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου εἰδικὴν σελίδα **βιογραφίας**. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ θὰ παρελάσουν χρονολογικῶς ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως μέχρι σήμερον. Τὰ συγγράμματά των ἐπίσης θὰ ἀναγράφωνται λεπτομερῶς.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕΩΣ

Ἡ «Φωνή τοῦ Βιβλίου» καθιερώνει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου στήλην **προσφορᾶς καὶ ζητήσεως** ἐξηντημένων καὶ σπανίων βιβλίων. Ὅποιος δῆποτε ἔχει νὰ πωλήσῃ ἢ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ βιβλίον ἀπευθύνεται πρὸς τὴν «Φωνὴν τοῦ Βιβλίου» ἢ ὁποία δημοσιεύει τὴν προσφορὰν ἢ ζήτησιν **δωρεάν**.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ **ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου** εἶνε ἐν ἄλλο θέμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ ἡ «Φωνή τοῦ Βιβλίου» ἀπὸ τοῦ 4ου φύλλου. Ποῦ καὶ πῶς ἐτυπώθησαν τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ βιβλία. Πῶς ἰδρύθησαν τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα καὶ πῶς ἐδημιουργήθησαν οἱ πρῶτοι ἐκδόται. Καὶ τέλος πῶς ἐξελιχθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ βιβλίου καὶ τὸ σημερινὸν ἐμπόριον αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ λογοτεχνικὸν βιβλίον, τὸ ἐπιστημονικὸν βιβλίον, τὸ διδακτικὸν βιβλίον. Ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεφάλαια τῆς ἱστορίας τοῦ βιβλίου θὰ πραγματεύεται τὰς σχέσεις τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ἐκδότου καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας, ὥστε ἀμφοτέρω

θὰ διαφωτίζωνται τελείως περὶ τῶν τρόπων καθ' οὓς δέον νὰ συμβάλλωνται.

Ἐτερον κεφάλαιον θὰ περιλαμβάνῃ λογαριασμοὺς τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκδόσεως παντὸς βιβλίου (προτιμολόγια, Devis). Ἐξ αὐτῶν θὰ γίνεται ἐνήμερος ὁ τε συγγραφεὺς καὶ ὁ ἐκδότης περὶ τῶν πραγματικῶν ἐξόδων παντὸς βιβλίου.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» **κυκλοφορεῖ εἰς 50.000 ἀντίτυπα**

Εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας
Εἰς Διδασκάλους
Εἰς Νομικοὺς
Εἰς Ἱατροὺς καὶ Φαρμακοποιούς
Εἰς Λογίους καὶ Καλλιτέχνας
Εἰς Ἐμπόρους καὶ Βιομηχάνους
Εἰς Δημοσίους Ὑπαλλήλους
Εἰς Ἰδιωτικοὺς Ὑπallήλους

καὶ ἐλπίζει ταχέως νὰ προσεγγίσῃ τὰ **70.000 ἀντίτυπα**.

Ἐκατὸν ἀντίτυπα τυπώνονται ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου διὰ τὸν πρῶτον καὶ νῦν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τοὺς ἀρχηγούς κομμάτων, τοὺς Προέδρους Βουλῆς καὶ Γερουσίας, Ἀκαδημίαν, Πανεπιστήμια, τὰς Βιβλιοθήκας καὶ ἄλλα τινὰ ἐξέχοντα πρόσωπα.

Ἡ διεκπεραίωσις τῆς «Φωνῆς τοῦ Βιβλίου» τῶν 3 πρώτων φύλλων γινομένη ὑπὸ δεκάδος διεκπεραιωτῶν συντελεῖται εἰς 10 περίπου ἡμέρας. Ἀπὸ τοῦ 4ου φύλλου ὅτε θὰ γίνεται ἡ διεκπεραίωσις διὰ **μηχανῆς διεκπεραιώσεως** θὰ συντελεῖται αὐθημερόν.

Ἡ κρίσις τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλίου

Τὰ ΑΙΤΙΑ

Πῶς ΘΑ ΤΟΝΩΘΗ

Υπάρχει κρίσις οἰκονομικὴ γενική, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς καὶ εἰς ὅλα τὰ κράτη. Υπάρχει καὶ εἰδικώτερον κρίσις τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν τὸ ἐμπόριον ἐπηρεάσθῃ ἐξ εἰδικῶν λόγων, τὸ βιβλίον ἀλλαχοῦ δὲν ὑπέστη κλονισμόν. Ἐν Ἑλλάδι, ἐνθα ἡ οἰκονομικὴ κρίσις δὲν εἶναι ὅση ἀλλαχοῦ, τὸ βιβλίον μένει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου στάσιμον. Ἄλλοτε ἦσαν ὀλίγοι οἱ συγγραφεῖς καὶ πολλοὶ οἱ ἀναγνώσται. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ μετὰ τὸν μέγαν πόλεμον ποὺ παρουσιάσθη κίνησις, ἐξαιρετικὴ ὁπωσδήποτε, τοῦ λογοτεχνικοῦ βιβλίου. Ἐκδόται ἀνεφάνησαν ἀρκετοί, νέοι συγγραφεῖς, βιβλία διεδέχοντο ἄλληλα εἰς τὰς βιτρίνας τῶν βιβλιοπωλείων. Ἦλπισαν ὅλοι εἰς μίαν νέαν ἀνθησιν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας. Ἀλλὰ δὲν ἤρρηξε νὰ ἐπέλθῃ πτώσις τῆς κινήσεως, τὸ βιβλίον νὰ μὴ κυκλοφορῇ, αἱ ἐκδόσεις ἐσταμάτησαν καὶ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν ἡλათώθη σημαντικά.

Ἀξίζει νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰδικώτερον διὰ νὰ ἀνεύρωμεν τὰς ἀφορμὰς, καὶ διὰ νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ βελτίωσις μιᾶς στασιμότητος πνευματικῆς, ἡ ὁποία δὲν τιμᾷ τὸν τόπον μας.

Καθ' ἡμᾶς, τὰ κυριώτερα αἰτία τῆς ἐκδοτικῆς καχεξίας εἶνε: Ἡ βαρεῖα φορολογία τοῦ χάρτου, ἡ ὁποία καταντᾷ νὰ εἶνε μεγαλητέρα τῆς ἀξίας αὐτοῦ, εἰς τὰς καλὰς μάλιστα ποιότητας ὑπερβαίνει καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀγορᾶς τοῦ χάρτου. Τὸ κράτος ἀμειλικτον ἐπεβάρυνε τὸν τυπογραφικὸν χάρτην, ὅστις εἶνε ἡ βάση τῆς ἐκδοτικῆς καὶ ἀποτελεῖ εἶδος πρώτης ἀνάγκης διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Ἡ φορολογία αὕτη συντελεῖ ὥστε νὰ μὴ ἀποφασίσῃ ὁ ἐκδότης νὰ προβαίνει εἰς ἐκδόσεις, διότι ἀπαιτεῖται μεγάλη δαπάνη, δυσανάλογος πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου. Ὁ Ἕλλ. λαὸς εἶνε φιλομαθής, ἀλλὰ καὶ πτωχός, καὶ τὸ βιβλίον

ὅσον καὶ ἂν εἶναι εὐθηνὸν δυσκολεύεται νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Ἐπειτα πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἐκδότης διὰ τὴν ἐκδοσιν δαπανᾷ ἓνα ποσὸν σημαντικόν, τὸ ὁποῖον ὅμως εἰσπράττει ἐκ τῆς πωλήσεως βαθμηδόν, ἐφ' ὅσον πωλεῖται τὸ βιβλίον, ὅχι ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ὡς θὰ ἔπρεπε, ἀλλὰ μετὰ ἔτη ἀρκετά.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι δύσκολον νὰ ἀναφανοῦν ἐν Ἑλλάδι ἐκδοτικοὶ οἶκοι μεγάλοι, ὅπως ἐν Εὐρώπῃ, διότι δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῶν ἡ μεγάλη κίνησις τοῦ βιβλίου, ἡ ἐπιτρέπουσα εἰς ἓνα ἐκδοτικὸν οἶκον νὰ ἀναλαμβάνῃ πολυδάπανους μεγάλων ἔργων δημοσιεύσεις. Καὶ ὅσοι ἐπεχείρησαν τοιαύτας συνήνητησαν δυσχερείας καὶ ἀπογοητεύσεις. Καίτοι παρήλθον 100 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους, δὲν ἐδραιώθη οὔτε εἰς σοβαρὸς ἐκδοτικὸς οἶκος. Οἱ παλαιότεροι ἐξέλιπον σὺν τῷ χρόνῳ προσβληθέντες ἐκ μαρasmus, οἱ δὲ νεώτεροι προχωροῦν μὲ βῆμα σημειωτόν, πολλοὶ δὲ τῶν διαδόχων τῶν παλαιωτέρων οἴκων ἐσταμάτησαν, παρὰ τὴν ἐντατικὴν προσωπικὴν τῶν ἐργασίαν.

Ἄλλο αἶτιον τῆς κρίσεως τοῦ βιβλίου εἶνε ἡ διγλωσσία. Ἡ καθαρεύουσα ἀφ' ἐνός, ἡ δημοτικὴ ἀφ' ἑτέρου διήρesan τοὺς συγγραφεῖς καὶ τὸ κοινόν. Ἡ μία τάξις δὲν ἀνέχεται τὴν δημοτικὴν, ἣν ἀποκαλεῖ χυδαίαν καὶ μαλλιαρὴν, ἡ ἄλλη δὲν θέλει τὴν καθαρεύουσαν, ἣν ὀνομάζει σχολαστικὴν καὶ ἄψυχον. Ὁ ἐκδότης πολλάκις εὐρίσκειται πρὸ διλήμματος ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης, δόκιμος τοῦ παλαιῶτος ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης, δόκιμος τοῦ παλαιῶτος ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης, δόκιμος τοῦ παλαιῶτος ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης, δόκιμος τοῦ παλαιῶτος ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης. Ἡ ῥουσιάζεται χειρόγραφον πρὸς ἐκδοσιν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πληθυσμὸν ἐξ ἑκατομμυρίων, ἐξ ὧν 500,000 περίπου ξεύρουν νὰ διαβάσῃ. Ἐκ τῶν 500,000 ἓνα μικρὸ μέρος ἀποτελεῖ τὴν πελατεῖαν τῶν βιβλιοπωλείων. Μὲ ἓνα τέτοιον ἀριθμὸν ἀναγνώστων, πῶς νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι οἱ σχετιζόμενοι μὲ τὸ βιβλίον:

συγγραφεῖς, ἐκδότης κλπ.; Διὰ τὸν λόγον αὐ-
τὸν τὰ τυπωνόμενα βιβλία κλείονται εἰς τὰ
ὑπόγειά.

Μιά μεγάλη μερὶς ἀναγνωστῶν ἐπίσης προτιμᾷ τὸ ξένο βιβλίον· εἴτε ἀπὸ ξενομανίαν, εἴτε ἀπὸ ἐπίδειξιν, εἴτε ἀπὸ ἀνωτέραν ψυχικὴν ἀνάγκην, μ' ὅλον ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν εἶναι εὐθηνότερον τοῦ Ἀγγλικοῦ ἢ Γερμανικοῦ καὶ κατὰ δύο φορὲς εὐθηνότερον τοῦ Γαλλικοῦ. Ἰδοὺ σύγκρισις τιμῶν ὁμοειδῶν βιβλίων τῶν αὐτῶν σελίδων:

Ἀμερικανικῶν δολλάρ.	1 Ἑλληνικῶν δρ.	20- 25
Ἀγγλικῶν λίραι	1 Ἑλληνικῶν »	100-150
Γερμανικῶν μάρκα	10 Ἑλληνικῶν »	30- 40

Τὸ ζήτημα ἐν γένει τῆς κοίσεως τοῦ βι-

βλίου τοῦ λογοτεχνικοῦ – διότι τὸ ἐπιστημο-
νικὸν καὶ ἐν γένει τὸ διδακτικὸν ὥς ἀπολύ-
τως χρήσιμα δὲν ὑφίστανται κλονισμόν·
εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὸν καὶ ἐνδιαφέρον καὶ πρέπει
νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Ἡ
«Φωνὴ τοῦ βιβλίου» θὰ συνεχίσῃ τὴν ἔρευ-
νάν της καὶ προθύμως θὰ δεχθῇ τὰς γνώ-
μας τῶν συγγραφέων καὶ ἀναγνωστῶν της,
ἵνα διὰ τῆς ἐρεῦνης ταύτης διαφωτισθοῦν αἱ
πραγματικαὶ ἀφορμαὶ τῆς κρίσεως τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ βιβλίου καὶ ὑποδειχθοῦν οἱ τρόποι
τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως καὶ ἐν γέ-
νει τῆς τονώσεως καὶ παρ’ ἡμῖν τῆς φιλο-
λογικῆς κινήσεως, ἥτις δίδει τὸν βαθμὸν τοῦ
πολιτισμοῦ ἑνὸς Ἑθνους.

Ἡ στατιστικὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλίου

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Τὸ Κράτος, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐμερίμνησε περὶ τῆς στατιστικῆς, ἡ ὁποία εἶνε ὁ καθρέπτης τῆς κοινωνικῆς κινήσεως καὶ τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἔχει δ' εὐτυχῶς ἀπὸ τινων ἐτῶν καταρτισθῆ ἄξια λόγου ὑπηρεσία πρὸς συστηματικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν στατιστικὴν. Ἀλλ' ἐνῷ διὰ τὸ ἐμπόριον, τὸ χρηματιστήριον, διὰ τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸν πληθυσμὸν δημοσιεύονται πίνακες λεπτομερεῖς, διὰ τὴν πνευματικὴν κίνησιν καὶ ἰδιαιτά διὰ τὸ βιβλίον οὐδεμίᾳ ἐργασία ἔχει γίνεαι, ἐνῷ ἔπρεπε παραλλήλως τῆς ἐμπορικῆς ἢ τῆς δικαστικῆς ἢ τῆς ἐκπαιδευτικῆς νὰ ὑπάρχῃ καὶ στατιστικὴ τοῦ βιβλίου, ἥτις θὰ ἦτο ποικιλοτρόπως ὠφέλιμος. Ὅχι μόνον θὰ ἐνεφάνιζε τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν γενικῶς, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐδείκνυε λεπτομερέστατα πόσα βιβλία πρῶτότυπα ἢ μεταφράσεις ἐκδίδονται κατ' ἔτος, εἰς ποίους τόπους, εἰς ποίους κλάδους τῆς ἐπιστήμης, τῆς φιλολογίας ἢ τῆς τέχνης ἀνάγονται, ποιοὶ οἱ συγγραφεῖς, ποῖον τὸ μέγεθος τῶν βιβλίων κλπ. Αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο καθόλου δύσκολον διὰ μίαν κρατικὴν ὑπηρεσίαν, καλῶς κατηρτισμένην. Μία ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς τυπογράφους, ἐκδότας, βιβλιοπώλας, συγγραφεῖς, ἤρχει, καὶ μία συγχρόνως

ὑπόμνησις ὅτι οἱ ἀμελοῦντες νὰ παρέχωσι πληροφορίας περὶ τῶν ἐκδόσεων θὰ τιμωροῦνται διὰ προστίμου. Πληροφοροῦμεθα ὅτι κατενοήθη ἡ ἀνάγκη τῆς στατιστικῆς τοῦ βιβλίου παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι μὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ νέου ἔτους, θὰ ἀρχίσῃ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία. Πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ καταρτισθῇ εἰδικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιώκῃ τὴν σύνταξιν ἀναδρομικῶς εἰς γενικοὺς ἀριθμοὺς τῆς στατιστικῆς κινήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλίου, ὡς καὶ τῶν εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκδοθέντων συγγραμμάτων.

Οἰασδήποτε ἀξίας βιβλία : Νομικά, Ἱατρικά, Φιλολογικά, Παιδαγωγικά, δύνασθε νὰ τὰ ἀγοράσητε πληρώνοντες αὐτὰ εἰς 20 μηνιαίας δόσεις.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ
Ζητήσατε ὄρους καὶ τιμολόγια.

Ἡ Ἰνδικὴ καὶ Ἑβραϊκὴ Βιβλιογραφία

²Από την «Φιλολογικὴν Μύησιν»

Αἰμιλίου. ΦΑΓΚΕ

Ἀκαδημαϊκῶν

ΙΝΔΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Οἱ ἀρχαῖοι Ἰνδοί, οἱ ὅποιοι ὠμιλοῦσαν τὴν Σαν-
κριτικὴν, ἔχουν φιλολογίαν χρονολογουμένην πι-
θανῶς ἀπὸ τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνος π.Χ. Εἶχαν κατ' ἀρ-
χάς, ὡς ὅλοι οἱ λαοί, ἱερὰν φιλολογίαν, συνδεδεμένην
στενῶς πρὸς τὴν θρησκείαν των. Τὰ πρῶτα βιβλία
τῆς ἱερᾶς φιλολογίας εἶνε **αἱ Βέδαι**. Ὅμιλουν περὶ
τῶν θεῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐξυμνοῦν αὐτοὺς,
δραχθὴ τὸν Ἄγννην, τὸν θεὸν τοῦ πυρὸς, τῆς οἰκα-
κῆς ἐστίας, τὸν ὠρᾶνιόν πυρὸς (τοῦ ἡλίου), τοῦ
πυρὸς τῶν νεφελῶν (τοῦ κεραυνοῦ)· τὸν Ἰνδρα,
θεὸν τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀνάγοντον πρὸς τὸν Δία τῶν
Ἑλλήνων· τὸν Σόμα (σελήνην)· τὸν Βαρούνα,
νυκτερινὸν θόλον, θεὸν ἀνταμείβοντα τοὺς ἀγαθοὺς
καὶ τιμωροῦντα τοὺς κακοὺς· τὸν Ρούδρα, θεὸν
ὠργισμένον καὶ μάλλον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ἐνίστει δὲ
καὶ βοηθῶντα καὶ ἄλλους ἀκόμη πολυχρήτους.

Τὸ ὄρος τῶν Βεδῶν εἶνε ἐξ ὀλοκληρῶν ποιητικῶν καὶ μεταφυσικῶν, καὶ μάλιστα εἶνε εἶδος ἀλλεπαλλήλων μεταφορῶν καὶ ἀλληγοριῶν.

Ὁ Βουδισμὸς, φιλοσοφικὴ θρησκεία, ἀρετὰ ἀνάλογος πρὸς τὸν χριστιανισμόν, τὴν ὁποίαν ὁ Σακία-μοῦνη, ὁ ἐπωνομαζόμενος Βούδας (ὁ σοφός) διέδωκε εἰς τὰς Ἰνδίας περὶ τὸ 550 π.Χ. παρήγαγε ὀλοκληρὸν νέαν φιλολογίαν. Ἐδίδασκε, ὅς εἶνε γνωστόν, τὴν ἰσότητά ὅλων τῶν τάξεων ἐνώπιον τῆς θρησκείας, τὴν μετεμψύχωσιν, τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν ἀπολυτρώσιν ἐξ ὅλων τῶν παθῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐπιθυμιῶν διὰ τὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν ἀπόλυτον γαλήνην (νιρβάναν). Ἡ φιλολογία, τὴν ὁποίαν ἐνέ-

Ἡ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Α. Φαγκέ ἔγραψε σύν-
γραμμα τὸ ὁποῖον ὠνόμασε **Φιλολογικὴν μῆσιν**»
σκοπὸν ἔχον τὴν ἐκλαίκευσιν τῆς παγκοσμίου γρα-
ματολογίας. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἐκδοθῇ προσεχὲς
ὕπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δημητράκου εἰς τὴν
σειρὰν 25 ἐκλεκτὰ ἔργα. Συντόμος παρέχει πλήρη
τὴν πνευματικὴν κίνησιν ὅλων τῶν λαῶν. Παραθέ-
τομεν ἐκ τούτῃ συγγράμματος τὰ κεφάλαια τὰ ἀφο-
ρῶντα τὰ Ἰνδικὰ καὶ τὰ Ἑβραϊκὰ βιβλία.

πνευσε ὑπῆρξε κατ' ἀρχάς γνωμική, τοῦτεστι ἀποφθεγματική, ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ Πυθαγόρα καὶ τεινούσα ὡσαύτως πρὸς μικρὰς ἡθικὰς διηγήσεις καὶ παραβολὰς, ὡς ἡ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ φιλολογία αὐτῇ κατόπιν ἀνεπτυχθῇ, εἰς εὐρύτητα καὶ μάλιστα ἀτελεύτητα ἐπικά ποιήματα, τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα εἶνε ἡ Μαχαβαράτα καὶ ἡ Ραμαγιόνα.

Ἡ *Μαχαβαράτα* (δηλαδή ἡ μεγάλη ἱστορία τῶν Βαρατάς) εἶνε θρύλος ἢ καὶ μῦθος ἡμετέρος, ποικιλλόμενος μὲ ἠθικὰ ἀποσπόμενα, μετέπεισδία ἀορίστως συνδεδεμένα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, μὲ ἀγορεύσεις, προσευχὰς κ.λ.π. Ὑπάρχουν ἐν αὐτῇ ἐπεισόδια θέλγοντα διὰ τῆς λεπτῆς τῶν εὐαισθησίας, διὰ συγκινοῦσας τρυφερότητας, καὶ ἐν συντομίᾳ διὰ τῆς ἀνθρωπίνης τῶν φραιτέρους. Ἐπεισόδια δυνάμενα νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὸν ἀποχαριετισμὸν τοῦ Ἑκτορος καὶ τῆς Ἀνδρομάχης εἰς τὰ ἔπη τοῦ Ὀμήρου. Καὶ διακρίνεται παντοῦ, ἀνάμεσα τῶν πλατυασμῶν καὶ τῶν μονοτονιῶν τοῦ ἔργου, φαντασία ἱσχυρὰ καὶ γόνιμος.

Ἡ Ραμαριάνα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως Βαλμίκι διεσώθη μέχρις ἡμῶν, εἶνε ποιήμα εὐρύτερον ἀκόμη καὶ μᾶλλον ἀνισοσκελές. Ὑπάρχουν ἐν αὐτῇ μέρη ἀκατάληπτα δι' ἡμᾶς καὶ ὑπάρχουν ἄλλα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συγκριθοῦν πρὸς πᾶν ὅ, τι ἑπικύη ποιήσεως παρήγαγε μᾶλλον ἐπιβλητικὴν καὶ συγκινούνη. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως τῆς Μαχαβαράτας εἶνε εἰς ἄκρον ἀπλή. Εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ ἐκθρονισθέντος πρίγκιπος Ραμᾶ, ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν λατρευτὴν, σύζυγόν του Σίτα ἐκμαυλιζομένην ἀπὸ τὸν τερατομορφον δαίμονα Ραβᾶνα, συμμαχήσας δὲ μετὰ τοὺς ἀγαθοὺς πύρκους ἐθεμελίωσε μετ' αὐτὸν γέφυραν ἐπὶ τῆς θαλάσσης διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν νῆσον, ὅπου ἐκρατεῖτο ἡ Σίτα, καὶ ἐνίκησε καὶ ἐφάνεως τὸν Ραβᾶνα· ἐπανεῳρὸν δὲ τὴν Σίταν καὶ ἐπανελθὼν μετ' αὐτῆς εἰς τὸ βασιλεῖόν του, τὸ ὁποῖον ἀνέκτησε, εἰληφεν εὐτυχῆς.

Ὁ ἐξωτερικὸς χαρακτήρ τοῦ Μαχαβαράτα, ὁ
προκαλῶν τὴν μεγαλειότητα ἐντύπων, εἶνε ἡ δι-

αρκής σχεδόν ανάμιξις των ανθρώπων και των ζώων, ανάμιξις, ή οποία, ως είναι ευνόητον, ανταποκρίνεται τελείως πρὸς τὸ δόγμα τῆς μετεμψυχώσεως. Ὅχι μόνον οἱ πύθιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἱερακεῖς, οἱ ἀετοὶ καὶ αἱ δορκάδες κ.τ.λ. ἀναμειγνύονται εἰς τὴν δρᾶσιν, καὶ παριστάνουν σημαίνοντα πρόσωπα. Εἰμθα εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου τὰ ζῶα ὠμιλοῦσαν. Αἱ μάχαι εἶνε πολυάριθμοι καὶ περιγράφονται μὲ πολλὰς λεπτομερείας.

Ἡ *Ραμαγιάν* εἶνε ἡ Ἰλιάς τῶν Ἰνδῶν. Αἱ συγκινοῦσαι σκηναὶ ἔρωτος, φιλίας, εὐγνωμοσύνης δὲν εἶναι σπάνιαι καὶ κάποτε εἶνε ἀπαράμιλλοι. Ὅλον τὸ ποίημα ἐμπνέεται ἀπὸ ὑψηλὸν πνεῦμα φιλάνθρωπίας, ἡρωϊσμοῦ καὶ δικαιοσύνης. Οἱ ἀγαθοὶ δικαιοῦνται καὶ τὸ δίκαιον νικᾷ. Οἱ θεοὶ ἐπιτρέπουν ὅπως ὁ δίκαιος ὑποφέρει καὶ ἐνισχύεται ἐν τῇ πάλῃ, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τινι χρόνῳ καὶ τὸ τέρμα εἶνε ἡ ἀνταξία εἰς αὐτὸν εὐτυχία.

Ἐκτὸς τῶν δύο αὐτῶν γιγαντιαίων ἐπικῶν ποιημάτων, οἱ Ἰνδοὶ ἔχουν καὶ πλῆθος ἄλλων ἀφηγηματικῶν, βραχυτέρων, τὰ ὅποια ποικίλλουν ὡς πρὸς τὸν τόνον καὶ τὸν τρόπον, καὶ τὰ ὅποια προκαλοῦν τὴν ἐντύπωσιν ἀδιακόπου διαδοχῆς φιλολογικῶν σχολῶν πολλῶν σημαντικῶν καὶ ἰσχυρῶς ἐμπνευσμένων. — Ἐγγύτερον πρὸς ἡμᾶς, τοῦτέστι κατὰ τὸν *Ε'* ἢ *ΣΤ'* μετὰ Χριστὸν αἰῶνα, ἡ λυρική ποίησις καὶ ἡ δραματική ποίησις ἀπεσπασθῆσαν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἔπους καὶ ἔζησαν ἰδίαν ζωὴν. Ἀσματα ἔρωτικὰ, καὶ ἄσματα τῆς οὐδύνης, ἢ τῆς θλίψεως, ἢ καὶ θριαμβικὰ ἐγράφησαν, ἀλλὰ συνηθέστερον ἦσαν μᾶλλον μελαγχολικὰ ἢ θλιβερά, διότι αἱ Ἰνδοὶ εἶναι ἡ πατρις τῆς αἰσιοδοξίας, ἢ τοῦλάχιστον τῆς αὐταπαρνήσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δραματικὴν ποίησιν, εἶνε αὕτη περιεργωτάτη δὲν ἔχει καμμίαν συνάφειαν μὲ τὸ ἔπος εἰς τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῆς λέξεως, ἀλλὰ ποικίλλεται συνεχῶς διὰ περιγραφῶν, ἀπεικονίσεων καὶ ἐμπνεύσεων ἐκ τῆς φύσεως. Ὁ δραματικὸς Ἰνδὸς ποιητὴς δὲν χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, τὴν ὁποῖαν ἀναπνέει καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος τὸν περιβάλλει. Ὑπενθυμίζων τὴν στιγμὴν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς καθ' ἣν διαδραματίζεται ἡ σκηνή, τὴν ἀκριβῆ ὥραν, ὁ ποιητὴς ὑπακούει ἀναμειβόμενος εἰς νόμον, τὸν ὁποῖον τοῦ ὑπαγορεύει τὸ Κοῖνόν του, συγκρατεῖ τὰ πρόσωπα ἐν ἐπικοινωνίᾳ μὲ τὴν γῆν καὶ μὲ τὸν οὐρανόν, μὲ τὴν αὐγὴν, τὴν ὁποῖαν περιγράφει, τὴν μεσημβρίαν, τὴν ὁποῖαν ζωγραφίζει, τὴν ἐσπέραν, τὴν ὁποῖαν ἀναπαύσῃ, τὰ δένδρα ποὺ ἀπεικονίζει ὑπνώττοντα ἢ ἀφύπνιζόμενα, τὰ πτηνὰ ποὺ δείχνει παντοῦ εἰς τοὺς ἀγροὺς ἢ εἰς τὰ καταφύγια τῶν κ.τ.λ.

Ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς δραματικῆς τὰ ἔργα αὐτὰ εἶνε συνήθως συγκινητικὰ ἢ περιέργα, περιλαμβάνοντα ψυχολογίαν τινὰ ἐνήμερον καὶ διεσδυτικήν. Τὰ περιφημώτερα ἐξ αὐτῶν, ὅσα διεσώθησαν ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ θεάτρου, εἶνε τὸ *Πήλινον Αμαξάκι* καὶ ἡ πλήρης τρυφερότητος καὶ λεπτότητος *Σακούνταλα*, τὸ κειμήλιον τοῦτο τῆς Ἰνδικῆς φιλολογίας, τοῦ ποιητοῦ *Καλιδάσα*, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἐξ ἄλλου ἀξιόλογος λυρικός ποιητής.

Ἡ γνωμικὴ ποίησις, δηλαδὴ ἡ ἀποφθεγματική, τὴν ὁποῖαν ὑπεδείχμεν ἔξ ἐνωρίτατα καὶ ἰδιαζόντως τιμηθεῖσαν παρὰ τῶν Ἰνδῶν, ἐξηκολούθησε ἐπὶ μακρὸν ὡς ἀπολαμβάνη τῆς εὐνοίας των. Τὴν διακρίνει πάντοτε ὑψηλὴ σωφροσύνη καὶ εἶνε συνήθως πολὺ πνευματική. Ἡ συλλογὴ τοῦ *Μπορ-*

τηρί, ἡ ὁποία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ *ΣΤ'* μέχρι τοῦ *Ζ'* αἰῶνος μ.Χ., περιλαμβάνει σκέψεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεριποιούν τιμὴν εἰς τοὺς μεγαλειτέρους ἠθικολόγους τῶν καλλιτέρων ἐποχῶν.

«Τὴν μεγάλην ἢ μικρὴν τύχην, ποὺ ὁ Δημιουργὸς ἐχάραξε ἐπὶ τοῦ μετώπου Σου, θὰ τὴν ὠθήσῃς βέλαια καὶ εἰς τὴν ἔρημον» ὅμως ἂν εἶσαι καὶ εἰς τὰ χροσσωρυχία τοῦ Μεροῦ μὴ ἐλπίζης ὡς ἀποκτήσης περισσότερα. Διὰ τοῦ λοιποῦ ὡς ἀνησυχῇς καὶ νὰ ταπεινῶσαι μπροστὰ τοὺς ἰσχυροὺς; Μὴ στάμνα δὲν χωρεῖ περισσότερον νερὸ εἴτε ἀπὸ τῆ θάλασσης τὸ πάρη ἢ ἀπὸ ἑνὰ πηγᾶδι.»

Καὶ τὸ ἀκόλουθον θὰ εἰσάγῃ ἀναμειβόμενος, ἐὰν τὸ εἶγε γράφει κἀνένας ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, ὅτι ἀπηυθύνετο κατὰ τοῦ Λαορροφικῶς: «Ὁ μετριόφρων ἄνθρωπος εἶνε κουτός, ὁ θρησκός ὑποκριτής, ὁ ἰμῖος ἐπιτήδειος, ὁ ἥρωος βάρβαρος, ὁ ἀσκητής ἡλίθιος, ὁ δικαυτικός φλύαρος καὶ ὁ σώφρων ἀναποφάσιτος. Πέστε μου λοιπὸν ποῖα εἶνε ἡ ἀρετὴ μεταξὺ τῶν ἀρετῶν, τὴν ὁποῖαν ἡ ἀνθρωπίνη κακία δὲν κατορθώνει νὰ μολύνῃ;»

Καὶ τέλος τὸ κατωτέρω εἶνε ἀλήθεια δι' ὅλας τὰς ἐποχάς: «Εὐκόλα ἡμπορεῖς νὰ πείσης ἕνα ἀμαθῆ, ἀκόμη εὐκολώτερα ἕνα ἄνθρωπον μεγάλῃ μαθήσεως, ἀλλὰ ἕνα ποὺ ἀρχίζει τώρα νὰ μανθάνῃ οὕτε αὐτὸς ὁ Βράμας θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν πείσῃ.»

Ἡ Ἰνδικὴ φιλολογία ἐξηκολούθησε νὰ παράγῃ, χάνουσα πάντοτε πολὺ ἐκ τῆς γονιμότητος, μέχρι τοῦ *ΙΕ'* καὶ *ΙΣΤ'* αἰῶνος μ.Χ. Δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ἄνευ ὑπερβολῆς, ὅτι ἐπεξετάθη ἐπὶ σειρᾶς εἰκοσι πέντε ὅλων αἰώνων. Ἐχει δὲ τοῦτο τὸ ἰδιαζόντως τιμητικὸν δι' αὐτήν, ὅτι εἶνε ἡ μόνη, ἡ ὁποία οὐδὲν ὀφείλει εἰς καμμίαν ἄλλην καὶ ὅτι ὑπῆρξε ἀπολύτως αὐτόχθων.

ΕΒΡΑΪΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ φιλολογία τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1050 περίπου π.Χ. Διετύπωνεν εἰς ποιήματα τὰς παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρουν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ὑπάρχουσας τῆς τῶν μᾶλλον ἀπομεμαρυσμένων. Τὰ ποιήματα αὐτὰ ἀκριβῶς εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συναρμολογηθέντα βραδύτερον εἰς μίαν συλλογὴν ἀπετέλεσαν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 400 περίπου ἀποκαλοῦμεν Ἀγίαν Γραφήν, τοῦτέστι τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων.

Ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν ἰδίως ἀφηγήσεις (Γένεσις, Ἔξοδος, Κριταί, Βασιλείαι, κ.λ.π.), ἔπειτα ἀνεκδοτὰ ἐπεισόδια (Ρούθ, Ἐσθρας, Τωβίας, Ἰουδίθ, Ἐσθήρ), ἔπειτα βιβλία ἠθικῆς φιλοσοφίας (Παροιμίαι Σολομώντος, Ἐκκλησιαστής, Σοφία), ἔπειτα βιβλία ρητορικοῦ καὶ λυρικοῦ χαρακτήρος (Ψαλμοὶ τοῦ Δαβὶδ καὶ ὅλοι οἱ Προφῆται). Καὶ τέλος ἕνα μόνον ἔργον, ἐπίσης λυρικόν, ἀλλ' εἰς τὸ ὁποῖον ἐνυπάρχουν αἰσθητὰ ἔχνη δραματικοῦ χαρακτήρος (τὸ Ἀσμα ἀσμάτων).

Εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Ἀγίαν Γραφήν πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν νὰ προσθέσωμεν τὸ *Ταλμουθ*, συλλογὴν σχολίων ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν νόμων τῶν Ἰουδαίων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαράχτητα διὰ τὸν θέλοντα νὰ γνωρίσῃ τὸν ἐβραϊκὸν πολιτισμὸν.

Τὰ *Εὐαγγέλια* δημοσιευθέντα εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δὲν ἔχουν τίποτε τὸ ἐβραϊκὸν εἰμὴ τοῦτο μόνον, ὅτι συντάχθησαν παρὰ Ἑβραίων ἢ παρὰ τῶν μαθητῶν των καὶ διετήρησαν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ γράφειν τῶν Ἰουδαίων.

Αἱ βιβλικάι γραφαὶ εἶνε, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν μόνον ἀπὸ καθαρῶς φιλολογικῆς ἀπόψεως, ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα μνημεῖα τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Τὰς διακρίνει αἰσθημα μεγαλείου, κατὰ περισσώτερον ἀκόμη, αἰσθημα τοῦ ἀπείρου ὡς εἰς τὴν *Γένεσιν* βαθεῖα καὶ ἀφελὴς εὐαισθησία, ὡς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ *Ἰωσήφ*, τοῦ *Τωβία* καὶ τῆς *Ἐσθήρ* εὐγλωττία καὶ θρησκευτικὸν αἰσθημα ὑπέροχον, ὡς εἰς τὸν *Ψαλμὸν* τοῦ *Δαβὶδ* λυρισμὸς παράφορος καὶ ὀρμητικὸς, συνοδευόμενος ἀπὸ ἀπίστευτον σατυρικὴν δύναμιν ὡς εἰς τοὺς *Προφῆτας* σωφροσύνη ἴση πρὸς τὴν τῶν στωικῶν ἢ πρὸς τὴν τῶν ἐμβριθῶν ἐπικουρείων, ὡς εἰς τὸν *Ἐκκλησιαστήν* καὶ τὰς *Παροιμίας* φαντασία θαυμασία καὶ πάντοτε, ἂν μὴ νηφάλιος, τοῦλάχιστον χαλινωγῶμένη, παντοῦ λυρική καὶ ἡδυπάθεια, ἡ ὁποία μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ παράφορα δημιουργήματα τῶν ἐρωτικῶν ἐλλήνων καὶ λατίνων ποιητῶν καὶ τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνει εἰς ὠραιότητα ὡς εἰς τὸ *Ἀσμα Ἀσμάτων*, καὶ ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν ἡ δύναμις ἐκείνη, ἡ ἀπεί-

ριττος μεγαλοπρέπεια, ἡ ὑπέροχος εὐχέρεια καὶ ἡ φυσικότης, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀνεπτυγμένα εὐρίσκωμεν εἰς τὸν Ὀμηρον καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε τὸ πρὸνόμιον λαοῦ, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπίστευσε εἰς τὸν ἕνα Θεόν ἰδοὺ τί ἀποτελεῖ σχεδὸν διὰ συνεχοῦς τρόπου τὴν ἐκπλήσσοσαν καλλονὴν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς καὶ πῶς ἀξίωμα ἐξηγεῖται, ὅτι ὁλόκληροι λαοί, ἀπὸ ἄλλας φυλάς, ἔσχον μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὴν Παλαιὰν Γραφήν ὡς παντοτεινὴν τὸν σύντροφον καὶ ἀντλοῦν ἐξ αὐτῆς τὸ θάρρος, τὴν γαλήνην, τὸ ὕψος τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀξιοθαύμαστον οὐσίαν τῆς ποιητικῆς των καὶ φιλολογικῆς μεγαλοφυΐας.

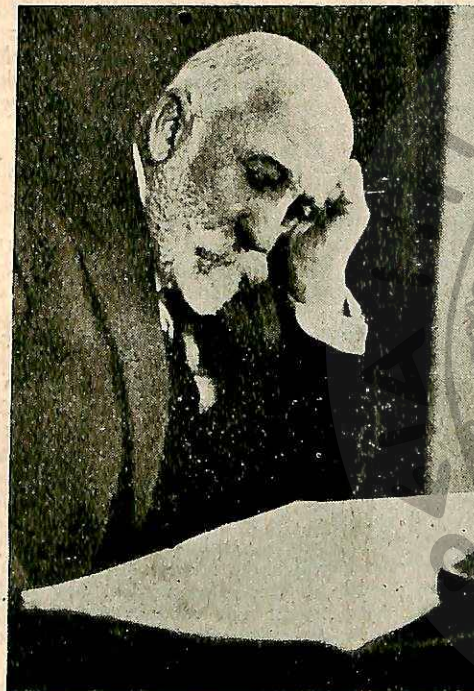
Ὡς συνέβη διὰ πολλὰ ἄλλα φιλολογικὰ μνημεῖα, εἶνε πιθανόν, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ τὸ εὐχόμεθα, ἡ Παλαιὰ Γραφή νὰ ἐπιζήσῃ καὶ αὐτῶν τῶν θρησκευτῶν, τῶν τόσῳ πολυπληθῶν καὶ τόσῳ σημαντικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξ αὐτῆς παρήχθησαν.

Ἀσωμνημονεύματα μιᾶς μακρᾶς ζωῆς

Ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον ἔργον τοῦ

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ
Ἀκαδημαϊκοῦ

Εἶναι Ὀκτώβριος. Πρὸς διάψυσιν τῆς φήμης τοῦ κάνει κρῦο ἀπὸ τὰ διαπεραστικά των Ἀθηνῶν: φαρμακερὸ τὸ ἔλεγαν αὐτὸ τὸ κρῦο οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι. Πρῶτῳ πρῶτῳ κάποιος ἀπὸ τοὺς δικούς μου ἐννοοῖται πὺς ἐξύπνησα καὶ ἐμπῆκε νὰ μοῦ πῇ «χρόνια πολλά.» Εἶχα τὰ γενέθλιά μου. Ἀφοῦ τὸν εὐχαρίστησα, τὸν παρεκάλεσα φεύγοντας νὰ μοῦ κλείσῃ

καλὰ τὴν πόρτα μήπως τὸν μιμηθοῦν κι οἱ ἄλλοι τοῦ σπιτιοῦ. Σήμερα ἀκριβῶς μοῦ κατέβηκε νὰ σκεφθῶ κατὰ πολὺ ἐνδιαφέρον, τὴν ζωὴ μου: Νὰ γράψω τὰ Ἀσωμνημονεύματά μου.

Κουκουλώνομαι τώρα γιὰ νὰ συγκεντρώσω τὰς ἀναμνήσεις μου. Αὐταὶ χρειάζονται κρῦο τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ ζεστασιά τοῦ ἀναπολούντος, ὁ γάτος μου, ποὺ συμμαζεύεται σὺν κουβάρι, κάποιον παλῆ ἀρωατικὴν τοῦ περιπέτεια θὰ θέλῃ χωρὶς ἄλλο νὰ ἐνθυμηθῇ.

Καὶ λέγω τώρα μέσα μου: Εἶδα τόσα καὶ τόσα καὶ ἀκούω ἀκόμη περισσότερα. Γιατί νὰ χαθοῦν ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ αἰσθητήριά μου μαζί; Μπορεῖ μερικὰ νὰ εἶναι ἄξια νὰ διαβαστοῦν κ' ἔξω τοῦ οἴκου γενεακοῦ μου κύκλου. Ἐμπρὸς λοιπὸν. Ἀπὸ σήμερα τὸ σχέδιόν μου εἰς ἐνέργειαν.

Καὶ πρῶτα πρῶτα:

Ποιὸ εἶναι τὸ ἀκρότατον σημεῖον ποὺ φθά-
νουν αἱ ἀναμνήσεις μου;

Ἀπευθύνω τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν εἰς τὸν ἑαυτὸ μου. Ἀλλὰ τότε εὐθὺς εἰσρροῦν ἀπροσάλεστα πολλὰ καὶ διάφορα χρονικά καὶ πραγματικά στοιχεῖα, σὺν μικροφωφορισμοῖς μέσα εἰς τὴν σκοτεινὰ τῆς λήθης. Τὰ ἀπώτατα παρελθόντα μοῦ τὰ θυμοῦμαι, τώρα ποὺ μοῦ ἤλθεν ἡ σκέψις νὰ τοὺς δώσω νέαν ζωὴ, ὅλα μαζί, ἀνακατωμένα, συγκεχυμένα καὶ ἐρειπωμένα. Μοῦ φαίνεται πὺς ὁμοιάω σὺν ἑνῇ γάλασμα ποὺ τὸ ξανακαινούργωνε τὸ ἀπόβροχον, ἀλλὰ ποὺ μέσα ἀπ' αὐτὸ ἀκούεται καὶ ἕνα μελαγχολικὸ φλάουτο. Μαζὶ μὲ ὅλα τὰλλα εἰσβάλλουν καὶ διάφοροι τόνοι ἀπὸ παλαιὰ τραγούδια τῆς νεότητός μου. Κ' εὐθὺς σκηνοθετοῦνται αἱ συναναστροφῆς μου. Κ' εὐθὺς σκηνοθετοῦνται αἱ μουσικολήπτοι φωνῶν συγγενῶν μου ποὺ ἦσαν ὅλοι μουσικολήπτοι. Φαντάζομαι τώρα πὺς περνῶ καὶ ἀπὸ τὸ περιβολάκι τῆς θειᾶς μου εἰς τὸ Ριζόκαστρον. Καὶ αἰσθάνομαι ἀναμνηστικῶς καὶ κάποιον ἀκόμη ἀπόκοσμη εὐωδίαν.

Ὁ ἥχος καὶ ἡ εὐωδία εἶναι τὰ μυστικὰ νήματα

που μ'ας συνδέουν με το παρελθόν μας. Μά' επι τέλους, θα μείνω έτσι κουκουλωμένος όλη την ημέρα χάριν των αναμνήσεών μου; Άρκεούν όσα στοιχεία συνεκέντρωσα. Διά να ταξινομηθούν αυτά πρέπει να σκηνοθώ και να σφηνωθώ εις το καθίσμα μου....

Μένω τώρα κλεισμένος και κατάμονος μέσα εις την ήσυχη και λησμονημένη γωνιά του γραφείου μου, που είναι συγχρόνως και αποθήκη των βιβλίων και των σημειώσεών μου, αϊ όποια δέν έχουν τέλος και ούτε και άρχην.

Κάθουμαι έμπρός εις το τραπέζι μου. Έπ'άνω σ' αυτό άκουμπώ τους δύο μου άγκώνες και βαστώ με τ'ά χέρια μου σφιχτά κλεισμένα τα μάτια μου.

Ο σκύλος της γειτόνισσας, το μωρό της κάτω νοικισσας, ο κόκκορας του άντικρυνού ψωμά και ο γάιδαρος του περαστικού μανάβη μου επιτρέπουν να προσηλωθώ εις το παρελθόν μου και να συμμαζέψω τα χρόνια που έσκόρπισαν διά να ξαναζήσω πάλιν μέσα εις αυτά.

Χρησιμοποιώ τώρα μόνον το ένα μου χέρι δι' άκουμπιστήρι και με το άλλο κρατώ την πένα μου που ένεδρεύει κάτω από το άσπρο χαρτί το όποιον δέν λέει τίποτε αλλά τ'ά λέει και όλα.

Και προσπαθώ:
Να λιβαρίσω λατρείας που κατελύθησαν. Ν' άκολουθήσω λιτανείας που έγκατελείφθησαν. Ν' ανεγείρω μνημεία που κατέπεσαν. Να ξανακτίσω μέγαρα που έρειπίώθησαν. Να διαφημίσω θριάμβους που έγελαιοποιήθησαν. Να πανηγυρίσω άγώνας που κατέπλυνσαν. Να επευφημήσω εορτάς που κατηργήθησαν. Να συνθέσω σκιηράς που διελύθησαν. Να ψάλλω μεσορρανήματα που έδυσαν. Να ύψώσω σύμβολα που κατεργόφθησαν. Να χρωματίσω εικόνας που ξεθώριασαν. Να ζωντανεύσω νεκρούς που έξεχάσθησαν. Να γαλβανίσω σώματα που άναίσθητησαν. Να ένσωματώσω ψυχάς που έπτερούνισαν. Να ξανακούσω φωνάς που έβουβάθησαν. Να ξαναπιάσω έλπίδας που επέταξαν. Να ξαναζεστάνω αισθήματα που έμαροώρωσαν. Να ξαναϊδώ όνειρα που διπερυσήθησαν. Να ύμνησω ιδανικά που έρρεζιλεύθησαν. Να τραγουδήσω εδμορφίες που έλησμονήθησαν. Να συνδαιλώσω φωτιές που έστάκτωσαν. Να συμπυκνώσω καπνούς που έσκόρπισαν. Να ξεφυτίλισω λόγους που εκανάδιασαν. Να ξαναπάρω μονοπάτια που άγκάθησαν. Να ξαναώρω δρόμους που ώργώθησαν. Να έγκολπωθώ ιδέας που ένανάγησαν. Να συνετίσω σκέψεις που ελοξοδόμησαν. Να σωριάσω άντικείμενα που άπετεφρώθησαν. Να ένθαυρνώνω δράσεις που έξητμήθησαν. Να εξαγνίσω πράξεις που διεπομπεύθησαν. Να φανερώσω προθέσεις που άπεκρύβθησαν. Να ξαναλάβω άποφάσεις που άπερρίφθησαν.

Άλλοίμονο! εις το κατρακύλισμά του ο χρόνος παρέσυρε και τ'ά περασμένα μου, και μόλις σφίζονται έδω και εκεί των αναμνήσεων και των έντυπώσεών μου μου μερικά άπομεινάρια.

Άπαράλλακτα, όπως, ύστερ' από μι'ά νεροποντή που έξεθεμέλιωσε και συνεπήρε το χάνι, το σχολειόν και την ένκλησίτσα του χωριού, το καλύβι του χωρικού και το άρχοντικό του άφέντη του τόπου, άπόμειναν καταμεσής του κάμπου, γεμάτου τώρα από γλοιυτερή λάσπη, όρθά, μονάχα δυο τρία δοκάρια που μισοκρατούν κάτω άσβεστωμένα ταβανοσανίδα.

Άγαθή τύχη: Έπ'άνω σ' έν από αυτά, έσώθη

σκαρφαλωμένον κάπου, το τυχερόν καβουρδιστήρι και δίπλα του ένα τρικαντό διπλωμάτου—ποιός ξεύρει πώς εύρέθη στο χωριό—και θα είχαν αυτό κάποιαν έλλη, πολύ κακή, συντροφιά, άν δέν παρέβαιναν εις τη μέση το κλουβί της καρδερίνας. Έτσι μοιάζουν και της περασμένης μου ζωής τ'άπομεινάρια.

Άλλ' όσα είδε κανείς στη ζωή του και όσ' άκουσε και τ'ά όσα ύστερα έξηκριβωσε, φυσικόν είναι να διαιρεθούν: Είς τ'ά στρεφόμενα γύρω από τον έσπυτον του και τους δικούς του, και εις τ'ά γενικωτέρας κάπως έννοίας κοινωνικής ή πολιτικής, θέματα, τ'ά συνδεόμενα με την προσωπικήν του άντίληψιν, με τ'ά γυαλί της οποίας από την καλή ή άπ' την άνάποδη τ'ά παρετήρησε.

Μέσα εις αυτά όμως υπάρχουν και θέματα που περικλείουν κρίσεις περί προσώπων και έκτιμήσεις γεγονότων, προσωρισμένα να διαλυθούν εις τ'ά έξών συνετέθησαν, πρό της χωματοποίησεως και αυτού του φορέως των μάλλιστα.

Αυτά προφανώς σχετίζονται με το δόγμα της Δευτέρας Παρουσίας.

Έξ άλλου, παρά την αντικειμενικήν πρόθεσιν κάθε καλής πίστεως άπομνημονευτού, μέσα εις αυτήν την φύσιν των τοιούτων έργων κρύβεται το μειονέκτημα της περιαντολογίας.

Τούλάχιστον άς μήν ύποδεικνύη, άς μή πιστεύη έστω, κανείς, ότι ατά πάντα δι' αυτού έποιήθησαν. Άς μή κορυφώνη την περιαντολογίαν του εις αυτοθαυμασμόν, ένθυμούμενος πάντοτε τον άπαραίτητον εις κάθε πνευματικήν πανδαισίαν Κοραήν, που διακονεί τ'ά έξής εις έναν από τους περιφήμους προλόγους του:

«Τίποτε δέν έμποδίζει να γράψη τις τον ίδιον βίον, άλλ' οι σοφιστάι μόνον και οι γόητες τολμούν να προφέρωσι τον ίδιον έπαινον.»

Εάν ο άπομνημονεύων διά της άτομικής του όδοϋ, είναι κάποιον λιθάρι ένός συνολικού οικοδομήματος, ή άν είναι ένα ψηφί χαρακτηριστικόν, μι'ας ψηφιδογραφίας, άν είναι το κλειδί μι'ας γεφύρας ή κάποιον αρχονάρι όμοιον με τ'ά πολλά, που εύκολα άντικαθίσταται, άς τ'ά άφίση να τ'ά διαγνώσουν και να τ'ά ειπουν οι άλλοι.

Και τώρα που πρόκειται ν' άφίσω τ'ας θεωρίας και να εισέλθω εις τ'ά πράγματα, βλέπω εις την είσοδον του τοιούτου Πρακτικού Λυκείου μου να στρογγυλοκάθεται μι'ά γρηά, να μου προσηκώνεται μάλιστα σ'άν να μ' έπερίμενε και να με παρατηρή με'δυο φλογερά και καταπράσινα μάτια και μ' ένα ειρωνικό πικροχαμόγελο: είναι ή Άθήη.

Εμπρός πάντα βαδίζει ή Μοίρα και από πίσω της αυτή, άόρατος και αϊ δυο κοντά σε κάθε άνθρωπον της πέννας. Και τον άκολουθούν από το πρώτο τρικλόν βήμα της βρεφικής του ήλικίας, έως το πρώτο πάλι που τρικλίζει και αυτό, της γεροντικής του.

Ανεξαρτήτως όμως του είδους και του τρόπου του βαδίσματος, τρέπον διαγράφει εις την πορεία του ο τέτοιος άνθρωπος, άς προσέχη τούλάχιστον ο εύλογήμένος έμπρός του, άς πάραινη τούλάχιστον ο εύλογόν άκολουθεί, άς κυττάξη κάτω, μήπως ή τύχη του στείλη κανένα εύρημα και άπάνω, μήπως ή άτυχία του ρίψη κανένα κανάτι κατακέφαλα, και άς βαδίξη όπως ήμπορεί εις την τροχίαν που τον έχάραξεν ή άτομική του προσπάθεια ή και ή προγονική του κληρονομικήτης.

Το Παραμύθι της Πέτρας

Από την

«Επανάστασι των Ζώων»

Δημοσθ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Εΐτανε νύχτα χειμωνιάτικη και είμωνα μόνος στο σπίτι. Καθισμένος σε μι'ά γωνιά ένός δωματίου, κάπνιζα. Κέκανε κρύο πολύ, αλλά σχεδόν δέν το αισθανόμουν. Κάτι άλλο πιο δυνατό άπ' το κρύο, άπ' την παγωνιά, μ' έκανε να μήν τ'ό προσέχω. Μά και τί ήσυχία είταν εκείνη πού'χε πέσει αυτό το βράδι!.. Μι'ά ήσυχία έξω σ'ά νάχανε νεκρωθεί τ'ά πάντα, ή νάχανε παγώσει. Ούτε πεπάτημα, ούτε φωνή, σούρσιμο, βόγγος άνέμου, γαύγισμα σκύλου, ή ανθρώπου....

Βρισκόμουν σε μι'ά μεγάλη στενοχώρια, που με βασάνιζε, μ' έπνιγε. Κ'ήθελα κάποιον νάχα εκεί, να τ'ού έλεγα τη στενοχώρια μου, να τ'ον ρωτούσα, ν' άκουγα ένα λόγο παρήγορο. Στους δικούς μου, που θα έχοντούσαν μετά μι'ά ή δύο ώρες, ποτέ δέ θα τ'ην έλεγα....

Και καθώς είμωνα σ' αυτή τη στενοχώρια, θυμήθηκα ξαφνικά κάτι παλιό, που λέει:

—Οποιοσ δέν έχει κανένα να ρωτήσει, ρωτάει τον τοίχο!

Και τόκανα. Εΐπα τη στενοχώρια μου στον τοίχο.... Άλλά μόλις έπαφα να λέω, άκούω μι'ά πέτρα του τοίχου, να μ' άπάντ'ά πίσω άπ' το σουβά, και να μου λέει:

—Υπομονή, αυτό σε συμβουλεύω, έγω ή πέτρα, ύπομονή! Οι άνθρωποι δυστυχώς, οι περισσότεροι, είναι κακοί, πονηροί, μοχθηροί, άχόρταγοι! Ω, μά την αλήθεια, έγω τους μισώ!

Εσένα, θά στο πώ, σε συμπάθησα και γι' αυτό του μίλησα. Σ' έχω δει πολλές φορές μέσα άπ' το σουβά, να γυρίζεις στο δωμάτιο αυτό, στενοχωρημένος, κ' έχω άκούσει άπειρες φορές τ'ά λόγια σου και τ'ό παραμιλητό σου. Κ' έχω πει όχι μι'ά φορά:

—Αυτός είναι άπ' τους καλούς ανθρώπους! Έτσι δέν είναι;

—Ναι, έτσι πιστεύω κ' έγω, άπάντησα στην πέτρα του τοίχου, χωρίς να έχω ξαφνιαστεί, ή νάχω τρομάξει, γιατί μίλησε.

—Βλέπεις; Και άκου τώρα.. Για να σε διασκεδάσω θά σου διηγηθώ μι'ά ιστορία.. Θέλεις;

—Άκουσ, πώς δέ θέλω!

—Ε, να στην πώ τότε. Είναι μι'ά ιστορία που ξέρω γώ για τους ανθρώπους.

Και ή πέτρα άρχισε την ιστορίαν της!

—Είπε πολλά, πολλά, άπειρα χρόνια αυτό που συνέβηκε. Στον παράδεισο, που πάντα είταν γαλήνη, ήσυχία, και μόνο άρμονίες, μελωδίες, και γλυκές ιστορίες άκούγονταν, μι'ά μέρα μουγκρίτα θηρίων, φωνές άγριες, ούρλιασματα, τον τάραξαν. Όλος ο παράδεισος είχε γεμίσει άπ' αυτά.

Τί συνέβαινε; Ο μέγας Θεός είχε άρχισει την Δημιουργία των ζώων. Είχε βάλει πρώτα, και τ'ου φεραν από τη γή πηλό και μ' αυτόν έκανε τ'ά ζώα. Και όταν τ'ά έτοίμαζε, τ'ά φυσούσε κ' έπαιρναν ζωή.

Οι άγγελοι είταν ένθουσιασμένοι, όμοια και τ'ά χερουβίμ. Αυτά μάλιστα, παίζανε με τ'ά θηρία πηδούσαν στις ράχες τους, τους τραβούσαν τις ούρές. Και μόνος άπ' όλους ο Έωσφόρος δέ φαινότανε να

χαίρεται, αλλά στεκόταν από μακριά κοιτάζοντας τη Δημιουργία σκεπτικός.

Άμα τελείωσε τ'ά θηρία και τ'άλλα ζώα ο μέγας Θεός, άρχισε να κάνει τους ανθρώπους. Έκανε πρώτα τις φυλές και τους καλούς ανθρώπους, κ' έπειτα τ'ά κατασκεύαζε τους κακούς και τους πονηρούς.

Άλλ' όταν θέλησε να πάρει πηλό για να πλάσει κι' αυτούς, είδε πώς δέν υπήρχε άρκετός.

Τ'ά θηρία, τ'ά ζώα όλα, πού'χε πλάσει πριν, άμα τους έδινε ζωή, ριχνόνταν στον πηλό πενιασμένα και τον κατάρωναν.

Τί να κάνει ο μέγας Θεός; Έπρεπε να τελειώσει.

Η ματιά του πήγε σ' ένα σωρό μεγάλο κοπριές, που τ'ά θηρία, μετά λίγες στιγμές άπ' τ'ό φαί τους, είχαν κάνει....

Σιωπή είχε γίνει μεγάλη στον Παράδεισο. Τ'ά τρομερά θηρία είχαν πάψει τ'ά μουγκρίτα κ' έμεναν φοβισμένα, τ'άλλα ζώα είχαν κρυφτεί μέσ' σ'ά πολύχρωμα λουλούδια. Και μόνο ένα σκυλί ούρλιαζε. Χτυπήθηκε όμως αυτό άγρια άπ' τη ρομφαία ένός άγγελου.

Ο μέγας Θεός είδε ξαφνικά την πονηρή ματιά του Έωσφόρου....

—Α, έκανε, έλα μου δώ έσύ! Σε χρειάζομαι....

Ο Έωσφόρος πλησίασε.

—Πάρε, τ'ό είπε ο μέγας Θεός, αυτή την κοπριά, και ανακάτεψέ τη με τ'ό λίγο κείνον πηλό, και κάνε τους ανθρώπους που θέλω.

Ο Έωσφόρος πρόθυμος τόκανε. Ένα πονηρό χαμόγελο φάνηκε σ'ά χείλια του.

Έπιασε και ανακάτεψε τον πηλό με την κοπριά των τρομερών και άδηφάγων θηρίων και των άλλων ζώων κι' άρχισε να φτιάχνει ανθρώπους, όπως τ'ούλεγε ο μέγας Θεός.

Ετοιμοι είταν σε λίγο κι' αυτοί. Τους έβαζε μαζί με τους άλλους, που άψυχοι, χωρίς κίνηση και ζωή, όμοιοι με άγάλματα έμεναν.

Τώρα έπρεπε ο Πλάστης, να φουσήξει έναν έναν για να πάρουν ζωή.

Άλλά ποιοι είταν οι καλοί και που δέν είχαν κοπριά; Ο Έωσφόρος τους είχε ανακάτεψει. Ο Πλάστης τ'ό είδε, αλλά δέν είπε τίποτα.

—Έτσι έπρεπε να γίνει, σκέφτηκε.

Και γυρίζοντας έπειτα στον Έωσφόρο τ'ό είπε:

—Φύσησέ τ'ά έσύ!

—Μά μπορώ; Ρώτησε αυτός.

—Κάνετο σου λέω!

Ο Έωσφόρος πήγε κοντά στους ανθρώπους, που στέκονταν όρθιοι, άκίνητοι, χωρίς ζωή, σ'άν άγάλματα, και άρχισε να τους φυσά..

Με μι'ας έπαιρναν κίνηση, ζωή, με μί'ας έπαιρναν κίνηση, ζωή, με μί'ας έπαιρναν κίνηση, ζωή.

Τ'ά μουγκρίσματα των ζώων, μεγάλων και μικρών μεγάλωσαν τώρα. Και σ'ά νάχαιναν!

—Μπά, μπά, μπά! τ'ό είπε αυτά! Έκανε ο Πλάστης.

Και γυρίζοντας έπειτα στους άγγελους, που στέκονταν σε μικρή άπόσταση σιωπηλοί, τ'ό είπε:

—Πετάτε τ'ά στη γή, για να μ'ας άπαλλάξουν από τις φωνές τους....

Οι άγγελοι γρήγορα άρχισαν νά πετούν στή γή τά ζώα.

Ξαφνικά όμως ο Πλάστης είδε πολλά χερουβιμ νά τόν πλησιάζουν. Κάτι ζητούσαν.

—Τί θέλετε; τά ρώτησε.

—Κύριε, τού άπάντησαν αυτά, κάνετέ μας τή χάρη και άφήσατε ένα, δυό ζώα εδώ στόν παράδεισο, για νά διασκεδάσουμε.

—Α, ναι, όπως θέλετε, είπε ο Πλάστης, θά σάς δώσω δυό άπ' αυτά.

Κ' έδειξε τούς ανθρώπους.

Όταν ήρθε ή σειρά τών ανθρώπων νά πεταχτούν στή γή, έδωσε διαταγή ο Πλάστης νά κρατηθούν πάνω στόν παράδεισο, δυό άνθρωποι, ένας άντρας και μιá γυναίκα. Τούς άλλους τούς έρριξαν στή γή....

Η πέτρα τού τοίχου εδώ σταμάτησε τή διήγησή:

—Μήπως κουράστηκες; με ρώτησε.

—Όχι, όχι, τής άπάντησα, διόλου.

—Α, καλά, μου είπε αυτή, τότε θά θέλεις νά σοϋ πώ και τί έγιναν οί δυό άνθρωποι πού κράτησε ο Πλάστης, στόν παράδεισο;

—Ναι, ναι, άκους δέ θέλω! άν και κάτι ξέρω γι' αυτούς κ' εγώ...

—Δέν είναι έτσι, δέν είναι έτσι, έκανε ζωηρά ή πέ-

τρα τού τοίχου. "Άκουσα κ' εγώ μιá φορά, πριν με βάλουν εδώ, άκουσα κ' εγώ αυτή τήν ιστορία.. "Ένα παιδάκι είχε καθίσει πάνω μου μιá μέρα, κρατώντας ένα βιβλίο...

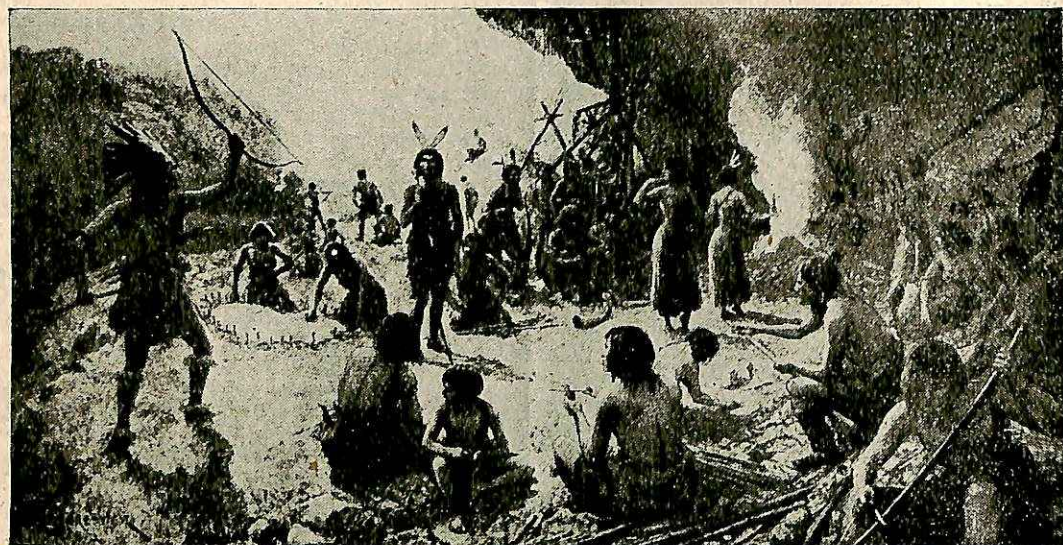
—Καλά, για νά τήν άκούσω κι από σένα.

—Άκου τη και από μένα. Μοιάζει με κείνη λί-γο, αλλά δέν είναι έτσι.

Μετά καιρό ο μέγας Θεός έδιωξε τούς δυό άν-θρώπους από τόν Παράδεισο, γιατί αυτοί δέ μπο-ρούσαν νά κρατηθούν κ' έκαναν ό,τι και οί άλλοι πού πήγαν στή γή: Και τούς έδιωξε με κλωτσιά μιá μέρα, και τούς πέταξε σέ μιá μεριά τής γής, πού δέν υπήρ-χαν άνθρωποι.

Έκει έκαναν τρία παιδιά άρσενικά. Κ' ένα άπ' αυτά τó πιο έξυπνο, όταν μεγάλωσε, πήγε και βρήκε τούς άλλους ανθρώπους, πούχανε γίνει πολλοί, αλλά ζούσαν μέσ' στά δάση και στίς σπηλιές. Τούς έβγαλε αυτός ο νέος, άμα πήγε, άπ' τά δάση και τίς σπηλιές κ' έχτισε μαζί τους μιá πόλη, τήν πρώτη πόλη! Μά αυτό, για τήν πόλη, τόλεγε και τó βιβλίο πού διάβα-ζε δυνατά κείνο τó παιδάκι, πού μιá μέρα ήρθε και κάθισε πάνω μου πριν γίνω πέτρα τού τοίχου..... Μά θά σέ κούρασα....

—Διότι.....

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΟΥΕΛΣ

Η οικιακή ζωή τού Παλαιολιθικού αιώνας. Τυπική οικιακή σκηνή μιáς τών έν τοίς βρά-χοις εγκαταστάσεων τής νοτιοδυτικής Ευρώπης κατά τόν Νεώτερον Παλαιολιθικόν αιώνα. Η εικόνα έγένετο επί τή βάσει σωζομένων συγχρόνων ζωγραφιών επί βράχων. Οί ένοικοι καταγίνονται εις δια-φόρους άσχολίας, οί μόν κατασκευάζοντες λίθινα ή ξύλινα έργαλεία, οί δέ γλύφοντες αιχμάς βελών και δοράτων και άλλοι άσκούμενοι εις τó τόξον.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Πλήρης ιστορική άνασκόπησης τού παγκοσμίου πολέ-μου. Ο τρόπος τής εκθέσεως τών πολεμικών γεγονότων είναι εύληπτος. Τό έργο έβραβεύθη υπό τού έν Παρισί-οις α' Επιστημονικού Συνδέσμου διá χρυσού άστέρος λόγω τής αντικειμενικότητος μεθ' ής έγράφη και τής άκριβοϋς εκθέσεως τών γεγονότων. Τιμάται άδετος Δρ. 150.— χρυσόδετος » 175.—

Αδαμάντιος Κοραής

Βίος και ΕΡΓΑ *

Συγγραφέας και βιβλίον' είναι έννοιαι άλλη-λένδετοι. Αναγνώσκοντες έν βιβλίον, ιδίως λογοτεχνικόν, αισθανόμεθα πολλάκις τήν ανά-γκην νά γνωρίσωμεν και τόν συγγραφέα, τήν μορφήν του και τήν ζωήν του, ως επίσης και ποία άλλα έργα έχει γράψη. Είναι ή επιθυ-μία αυτή φυσική, αλλά και δικαιολογημένη. Διά τούς βιβλιοφίλους καταντá αναγκαία ή γνωριμία τών σπουδαιοτέρων συγγραφέων, ιδίως εκείνων, τών οποίων ή επί τής πνευ-ματικής εξέλιξεως και προόδου επίδρασις υπήρξεν εξαιρετική. Η «Φωνή τού βιβλί-ου» εις έκαστον τεύχος θά έμφανίξη ένα ή δύο συγγραφείς, λογοτέχνας πρό παντός, τού πα-ρελθόντος αιώνος δημοσιεύουσα συντόμους βιογραφίας και αναγράφουσα τά κυριώ-τερα έργα των, εις τρόπον ώστε σόν τώ χρό-νω ν' αποτελεσθή μιá πινακοθήκη συγγρα-φέων, ήτις θά συντελέση όπως μάθη τήν αξίαν των τó αναγνωστικόν κοινόν. Αρχό-μεθα από τόν μεγαλύτερον πεζογράφον και σοφόν, όστις υπήρξε ο πρωτοπόρος τής πνευ-ματικής αναγεννήσεως κατά τήν Έλλ. Έ-πανάστασιν, τού Κοραή.

Κατά τούς χρόνους τής Τουρκοκρατίας, τó έθι-κόν αίσθημα εκαλλιεργείτο διττώς. Από τούς άρ-ματωλούς και κλέφτας εις τά βουνα, από τούς ιερείς και διδασκάλους εις τά σχολεία. Ένώ τó Έθνος ήτο ύποταταγμένον πολιτικώς, διετάρει τήν πνευμα-τικήν του ύπόστασιν, άνεφάνησαν δέ οί μεγάλοι δι-δάσκαλοι τού Γένους. Εις αυτούς άνήκει ύστατος ο Αδ. Κοραής. Έγεννήθη τήν 27 Μαρτίου 1748 εις τήν Σμύρνην από πατέρα Χίον, έμπορον, και μητέρα Σμυρναίαν, τήν Θωμάδα Ρούσια. Ο πατήρ του ήτο άμοιρος μαθήσεως, άντιθέτως δέ ή μήτηρ του πεπαιδευμένη, κόρη φιλόλογου. Ο Αδαμάντιος είχε έλφυτον τόν έρωτα πρòς τά γράμματα όστις

εξεδηλώθη από τής μικράς του ηλικίας, εξέμαθε δέ ξένας γλώσσας σχεδόν μόνος. Εις τó 1772 μετέβη εις Αμστελδάμον, ένθα έμεινεν 6 έτη ά-σχολούμενος εις τó έμπόριον αλλά και εις φιλο-λογικάς μελέτας, έκτοτε δέ άρχίζει ο φιλολογι-κός του βίος. Έπανήλθεν εις Σμύρνην και μετά

4 έτη κατά τó 1782 μετέβη εις Μονπελιέ, «άπο-λις, άοικος, πατρίδος έστερημένος, ούδ' όβολόν, ούδ' οικίαν έχων». Εις Μονπελιέ έμεινε 6 έτη σπουδάζων τήν Ιατρικήν. Τώ 1788 μετέβη εις Παρίσιους, όπου επεδόθη εις φιλολογικάς μελέτας, ήρχισε δέ με τās εκδόσεις αρχαίων έλλ. συγγραφέων, εκδίδοντας μετά προλεγομένων και σχολίων γαλλιστί τόν Στράβωνα, ών προηγούνται οί «Αύτοσχέδιοι Στοιχασμοί», τόν Θεόφραστον τόν Ισοκράτη. Έξέ-δωκε μετάφρασιν τού Βεκκαρία, ύπόμνημα «πρòς τής παρούσης καταστάσεως τού πολιτισμού τής Έλ-

* Σήμερον εις τó έμπόριον ύπάρχουν τά εξής έργα τού Κοραή.

Επιστολαί πρòς Προτοφάλην Δοχ. 15.—
Γνώμαι » 7.—
Αύτοβιογραφία, Ένύπνιον, Παπατρέχας » 10.—
Επίσης ύπάρχουν Μπαλάνου. Θρησκευτικά
Ιδέαι τού Κοραή Δρ. 15.—
«Κοραής» εκδ. ώφελίμων βιβλίων.... Δρ. 250

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ..... 43

λάδος» τὰ Αἰθιοπικά τοῦ Ἡλιοδώρου, κατόπιν δὲ ἤρχισε τὴν «Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην» εἰς τόμους 16 καὶ τὰ Πάρεργα εἰς τόμους 9. Ἐξέδωκε πρὸς τούτοις τὰ Ἀστεία τοῦ Ἰεροκλέους, τὰς τέσσαρας πρώτας ᾠροδίας τῆς Ἰλιάδος, τὰ Ἀτακτα εἰς δύο τόμους, τὰ Πολιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους Πυρρολογίαν, Συμβολὴν τριῶν Ἑπτανήσιον πρὸς τὸν Πάππαν Ἰούλιον Γ' δι' ἧς ὑπεραμύνεται τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Κοραΐς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος, ὁ πρῶτος ὅστις ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποτοποίηση τῆς καθαρευούσης, ἀπαλλάξας αὐτὴν ἀπὸ σχολαστικισμοῦ, διὸ ἐπεκρίθη τότε. Ἐκτὸς τῶν φιλολογικῶν του ἐργασιῶν, ὁ Κοραΐς, κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς σκληροῦς καθ' οὓς ἡγωνίζετο τὸ ἔθνος διὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, δὲν ἐπαύσεν ἐργαζόμενος ἔθνηκως. «Αἱ πολιτικαὶ παρανέσεις» του, αἱ «γνώμαι του, αἱ ἐπιστολαὶ» του εἶναι πλήρεις σοφῶν

συμβουλῶν καὶ πατριωτικῶν συστάσεων. Ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος ἀλλὰ καὶ ὁ πρωτεργάτης τῆς πνευματικῆς τοῦ ἔθνους ἀναγεννήσεως. Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιον τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1833. Ἡ τελευταία του λέξις ὑπῆρξεν ἡ λέξις «Πατρίς».

Μετὰ θάνατον ἐτιμήθη δεόντως. Ἰπάρχει ἡ προτομή του εἰς τὸ κοιμητήριον τῶν Παρισίων, φέρουσα ἐπιτάμιον, ὅπερ ὁ ἴδιος συνέταξεν, ἐστῆθη καλλιμάρμαρον μνημεῖον του ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν, ἀνδριάς δὲ αὐτοῦ πρὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ διατίαν συμπληροῦται ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ σοφοῦ Χίου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀκαδημία καὶ τὸ Πανεπιστήμιον θὰ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐορτασμοῦ, ἀνταξίου τῆς ἀκαμάτου ἐργασίας του. Βιογραφίαν τοῦ Κοραΐ ἀρίστην εἰς τρεῖς τόμους συνέγραψεν ὁ Δ. Θερεϊανός, ὁ ἴδιος δὲ ἔγραψε σύντομον αὐτοβιογραφίαν του περὶ τὰ τέλη τοῦ 1829.

Διονύσιος Σολωμός

Βίος καὶ ΕΡΓΑ

Μετὰ τὸν πεζὸν λόγον, ἡ ποίησις. Ἀρχομένης τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ πρῶτος ψάλτης αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Διονύσιος Σολωμός. Προηγήθησαν ὁ Ρήγας Φεραίος, ὁ βάρδος τῆς λαϊκῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὁ ἐθνομάρτυς ποιητὴς ἀνήκει εἰς τὸν ΙΗ' αἰῶνα, ὁ Χρηστόπουλος καὶ ὁ Βηλαράς, ὁ Σολωμός ὅμως θεωρεῖται ὡς ὁ πρωτοπόρος, δι' αὐτὸ ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸν Ἑθνικὸν ποιητὴν κατὰ πρῶτον. Ὁ Διονύσιος Σολωμός ἐγενήθη εἰς τὴν Ζάκυνθον τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1798. Ἐννεαετῆς ἑστία μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὴν Βενετίαν καὶ Κρεμόναν πρὸς σπουδὴν, τῷ δὲ 1815 ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Παβίας, ἀνηγερέθη δὲ διδάκτωρ τῆς νομικῆς. Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Σολωμός ἐμελέτα τοὺς κλασικοὺς αὐτῆς ποιητάς, καὶ ἐστιχοῦργε εἰς τὴν Ἰταλικήν. Τῷ 1818 ἐπέστρεψεν εἰς Ζάκυνθον, ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν μελέτην τῆς μητρικῆς γλώσσης. Γίνεται κατόπιν μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ τὸν Μάιον τοῦ 1823 γράφει τὸν «Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας» ἐξ 150 τετραστίχων. Ἐπειτα ἔγραψεν «Ἐλεγείον» εἰς τὸν θάνατον τοῦ Βύρωνος, τὴν Καταστροφὴν τῶν Παρῶν τοὺς Ἐλευθέρους πολιορκημένους, τὸν Λάμπρον, τὴν Φαρμακωμένην, τὸν Κρητικόν, τὸν Πορφύραν, τὸν Μάρκον Μπόστειρον καὶ ἄλλα ποιήματα, ὧν ὑπάρχουσιν ἀποσπάσματα μόνον, ὡς καὶ λυρικοὺς στίχους, μετέφρασεν ἐμμέτρως ποιήματα τοῦ Πετρόαρχου, τοῦ Μεταστασίου, ἔγραψε δὲ καὶ σατυρικά, ἐν οἷς τὸ Ἰατροσυμβούλιον, τὸ Ὀνειρόν. Ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν ποιημάτων, ἔγραψε καὶ Ἰταλικά, τὰ ὁποῖα μετεφράσθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Δε-Βιάζην.

Ὁ Σολωμός ἀπέθανεν ἐκ συμφορῆσεως τὸν Νοέμβριον τοῦ 1856 εἰς Κέρκυραν, ἐνθα εἶχε μεταβῆ τῷ 1828. Τῷ 1865 μετεφέρθησαν τὰ ὀστέα του εἰς Ζάκυνθον, ἅτινα καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πλατείᾳ ἐφ' ἧς ὑψοῦναι τὸ ἀγαλμα τοῦ ποιητοῦ.

Τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ ἐδημοσιεύθησαν πλήρη ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Πολυλά τῷ 1859. Ἀλλας ἐκδόσεις ἐν Ζακύνθῳ ἐνεφάνισεν ὁ Σπ. Δε-Βιάζης

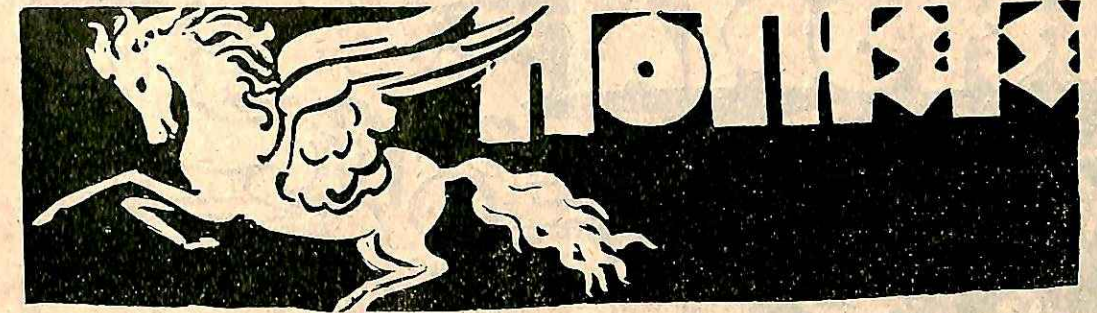
καὶ τῷ 1902 ἐπιτροπὴ ἐν Ζακύνθῳ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ ποιητοῦ. Ἐπίσης ἐτυπώθησαν τὰ Ἀπαντα πολυτελῶς εἰς τὴν σειράν τῆς Μαρσαλείου Βιβλιοθήκης. Δ. Κ.

* Σήμερον ὑπάρχουν εἰς τὸ ἐμπόριον δύο ἐκδόσεις.

1. «Τὰ Ἀπαντα» με πρόλογον Πολυλά ἐκδοσις Σιδέρη..... Δρ. 45.—

2. «Τὰ Ἀπαντα» με πρόλογον Πολυλά ἐκδοσις Ἐλευθεροδάκη..... Δρ. 35.—

Ποιητικαὶ Συλλογαὶ

«Ὁ Τραγουδιστὴς τῶν Παιδιῶν»

Ὑστερα ἀπὸ τὴς «Παιδικῆς Ψυχῆς», τῇ συλλογῇ παιδικῶν τραγουδιῶν, πού ἔφισεν ἐποχὴ ἀληθινὰ στὴν παιδικὴ μας λογοτεχνία, νὰ τώρα, πού ὁ ποιητὴς τῆς κ. Στέλειος Σπεράντζας μᾶς δίνει καὶ ἄλλον τόμο, τὸν «Τραγουδιστὴ τῶν Παιδιῶν» τῇ συλλογῇ πού βραβεύθηκε στὸ Φιλαδέλφειο Διαγωνισμὸ τοῦ 1929. Βιβλίον κομψοτυπωμένο, με καλλιτεχνικὸ ἐξώφυλλο τετράχρωμο, βιβλίον κοσμημένο με πολλὰ σκίτσα σχετικὰ με τὰ περιεχόμενα ποιήματα καὶ στὸ τέλος με μουσικὴ.

Η ΚΑΛΗ ΓΙΑΓΙΑ

Τὶ καλὴ ἡ γιαγιά μου, ἀλήθεια.
Ξαίρει τόσα παραμῦθια
ἡ καλὴ γιαγιά.
Χτὲς τὸ βράδυ μοῦπε πάλι
δίπλα στὸ μικρὸ μαγκάλι
γιά τὰ δυὸ τραγιά.
Ἐγὼ σκάλιζα τὴ στάχτη
κι αὐτὴ δὸς του με τ' ἀδράχτι
ἐκλωθε μαλλί.
Καὶ τὰ κάστανά μας τρίζαν
μὲς στὴ στάχτη καὶ μυρίζαν.
Μ' ἄρεσαν πολὺ.
Κόκκινη κλωστή, δεμένη,
στὴν ἀνέμη τυλιγμένη.....
Νύσταξε ἡ γιαγιά.
Κοιμηθήκαμε κι οἱ δυὸ μας
κι εἶδαμε καὶ σ' ὄνειρό μας
καὶ τὰ δυὸ τραγιά.

ΕΛΑΤΕ

Σοῦχω κριθάρη στὴν ποδιά.
Πάρε, κοτούλα, τὰ παιδιὰ
κι ἐλάτε πίσω ἀπ' τὴν αὐλή,
πού εἶναι τὸ χῶμα πῶ πολὺ.
Ἄ, κόκορά μου, κοκορή,
με τὸ σγουρὸ σου τὸ λερί,
κόπιασε κι ἔχει καὶ γιά σε,
λεβέντη μου, ἄρχοντα χρυσέ.
Ἐ, σεῖς, πού πιάσατε καυγά,
μόλις μοῦ σκάσατε ἀπ' τ' αὐγά,
Μὴν κάνετε ἔτσι. Μιά στιγμὴ,
κι ἔχω περίσσιον ἐδῶ ψαμί.

Ἡ Νύρα τοῦ Δόρη

Ἀπὸ τὸν ἐκδοθέντα τόμον τὸν περιλαμβάνοντα τοὺς καλλίτερους στίχους τοῦ λαϊκοῦ τραγουδι-κ. Ι. Βουγιουκλάκη, ἀποσπῶμεν τέσσαρα ἀφελῆ καὶ αἰσθηματικὰ ποιήματα, τὰ ὁποῖα δίδουν ἰδέαν περὶ τῆς ὁλης Συλλογῆς.

MARTHES

Μάρτη εἶδα καὶ φορῆς
στ' ἄσπρο σου χεράκι
θὰ τὸν κάψης τὴ Λαμπρὴ
στὸ χρυσὸ κεράκι.
Ἥλιος, χαϊδεμένη μου
δὲν θὰ σε μαυρίσῃ
ὅαν σε ἰδῇ ἀπ' τὴ ζῆλεια του
πάει, εὐθὺς θὰ δύσῃ.

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ἐάν μοῦ ἔλεγε ὁ Θεός:
—Θνητὲ τί θές νὰ σοῦ χαρίσω;
—Κάμε μ' ἀθάνατο Θεέ,
θέλω πολὺ πολὺ νὰ ζήσω.
—Καὶ τώρα ποῦς ἀθάνατος
τί ἄλλο θὰ ζητήσῃ;
—Θέλω, Θεέ μου, τρεῖς καρδιές
σὲ μένα νὰ χαρίσῃς
Ἡ μὴ νᾶναι γιὰ Σέναν
ἡ ἄλλη νᾶν' τοῦ κόσμου
κι' ἡ τρίτη γιὰ τὴν εὐμορφίαν
πού λάμπει πάντα μπρὸς μου.

ΕΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ

Χίλιες φορές τὴ φίλησα
τὴν ὁμορφὴν στὰ μάτια
κι ἀνέβαινα με τὰ φιλιὰ
σ' αἰθέρια παλάτια.
Χίλιες φορές μ' ὀρκίστηκε
μαζὺ μου νὰ πεθάνῃ
κι' ἐγὼ γελώντας ἔλεγα
—εἶσαι γυναῖκα!! φθάνει.

Ἡ κατὰ τῶν Δαρδανελλίων ἐκστρατεία

Ἀπὸ τὴν «Ἱστορίαν —
τοῦ Μεγάλου πολέμου»

Πατρ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ
Ἀντιστρατήγου

Ἀποπειρά ἐκβιάσεως τῶν Στενῶν.—Τὰ στενά τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου χωριζόμενα ὑπὸ τῆς Προποντιδῆς ἡ θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ ἀποτελοῦσι τὴν διάβασιν μεταξὺ τοῦ Εὐζείνιου Πόντου καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἥς τὰ Δαρδανελλία ἀποτελοῦσι τὴν κλειδα. Αὕτη εὐρίσκετο κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ μεγάλου πολέμου, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ 1841, δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ ἔτους τούτου, εἰς χεῖρας τῆς Τουρκίας. Συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην ταύτην ἡ δίοδος τῶν Στενῶν τὰν τε Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὰς πολεμικὰς σάφας, εἰ μὴ μόνον δι' εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Σουλτάνου. Αἱ ἐξ Μεγάλης Δυνάμεως ἔχον μόνον τὸ δικαίωμα τῆς τηρήσεως ἐν Κων) πόλει μίᾳς φυλακίδος καὶ βραδύτερον, μετὰ τὰς σφαγὰς τῶν Ἀρμενίων, προσέ-
θησαν καὶ δεύτερον σκάφος, τοῦτο πολεμικόν. Ἐκ τῶν ρηθέντων δύο Στενῶν τὸ τοῦ Βοσπόρου δὲν εἶχεν ἀξίαν λόγου ὁχύρωσιν, καθόσον ἡ Ρωσσία ἀσκούσα τὴν ἐπὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐπίδρασιν της, ἰδίᾳ δὲ πρὸ τῆς ἡττης αὐτῆς ἐν τῷ Ρωσσο-Ἰαπωνικῷ πολέμῳ παρεκάλυε ταύτην λόγῳ τοῦ πρὸς τὴν Κων-
σταντινούπολιν ἐν ἀνάγκῃ ἐλευθέρου πλοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐζείνῳ στόλου της. Τὸ στενὸν τῶν Δαρδανελλίων ἦτο ἰσχυρὰς κεκαταμένον καὶ ὀπλισμένον. Ἡ ἀμυνα αὐτοῦ ἀπετελεῖτο ἐκ δύο κυρίως ὁμάδων πυροβολείων, ὧν ἡ μὲν μία ὁμάς ἦτο τοποθετημένη ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ στενοῦ εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἡ δὲ ἑτέρα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στενοῦ πλησίον τῆς πό-
λεως τῶν Δαρδανελλίων, καλουμένης Τουρκιστὶ Σουλτανιᾆ ἢ Τσανάκ-Καλέ. Τὰ τῆς εἰσόδου ἀπετε-
λοῦντο ἐκ 4 πυροβολείων, τοποθετημένων ἀνὰ δύο παρ' ἀμφοτέρω τὰ ἀκρωτήρια τοῦ στενοῦ, τὸ Σίγειον καὶ τῆς Ἑλλης, ὀνομαζόμενον δὲ Κούμ-Καλέ καὶ Ὀρχανιὲ τὰ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὁχθης, Σεντίλ-
Μπάρχ καὶ Ἐρτογορὺλ τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς

Ἡ ἐσωτερικὴ παρὰ τὰ Δαρδανέλλια δούρωσις συνέκειτο ἐξ ὅκτῳ μὲν ἐπακτίων πυροβολείων ρηκτικῶν, τοποθετημένων δηλονότι εἰς τὸ ὕψος τῆς θαλάσσης, ὡπλισμένων διὰ βαρέος πυροβολικοῦ, προωρισμένων νὰ βάλωσι κατὰ τοῦ θώρακος τῶν

πλοίων, ἐκ 13 δὲ ἐπισκηπτικῶν πυροβολείων κε-
κλημένων νὰ βάλλωσιν ἀπὸ ὑψηλοῦ κατὰ τοῦ κατα-
στρώματος τῶν πλοίων.

Τὸ σύνολον τῶν πυροβολείων ἀπετέλει σύστημα δ-χυρώσεως ὁμοῦ, ὅχι ὁμῶς καὶ πλήρες ἀπὸ ἀπέψας τῆς νῆας ὁχυρωτικῆς, καθόσον πάντα τὰ πυροβολεῖα, οὔτε ἀλληλοπερησιζόντων, οὔτε ἦσαν ἐκτισμένα κατὰ τὰς μεθόδους τῆς συγχρόνου Τειχιστικῆς. Τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ἀκτῆς ἦσαν λίαν ἐγγὺς ἀλλήλων, ὥστε τὰ κατὰ τοῦ ἐνὸς βλήματα βλήματα ἠδύναντο νὰ βάλλῳσι καὶ τὸ γειτονικόν, τὰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἦσαν λίαν ἀπομεμακρυσμένα, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀλληλοπερασπισθῶσι. Πάντα ὅμως εἶχον τὸ μέγα πλεονέκτημα, ὅτι ἔβαλλον εἰς μικρὰς ἀποστάσεις, τοῦ πλάτους τοῦ στενοῦ ὄντος λίαν μικροῦ, καὶ ἔβαλλον διὰ μεγάλου ἡριμοῦ πυροβόλων.

Τὰ τῶν ρηκτικῶν πυροβολείων βαρέα πυροβόλα ἀνήρχοντο εἰς 100 περίπου τὰ δὲ ἐλαφρὰ πυροβόλα εἰς 150.

Τὸ στενὸν πρὸς τούτοις ἦτο πεφραγμένον διὰ δε-
καπλῆς σειρᾶς ναρκῶν.

Ἡ ἀμύνα τῶν Δαρδανελλίων ἤδυνατο νὰ παρακαμ-
θῇ διὰ τοῦ Μέλανος Κόλλπου καὶ τοῦ λαίμου τῆς
χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως, ἐφ' ἧς κείνται τὰ
πυροβολεῖα τῆς Ἑβρωπαϊκῆς ὁδοῦ. Τὸ χωρίον
Πλαγιάρι, Τουρκιστὶ Μπουλατρ, κεῖται ἐπὶ τοῦ
λαίμου τούτου, ὃν οἱ Τούρκοι εἶχον ὀχυρώσει διὰ
3 πυροβολεῖων τοποθετημένων κατὰ μῆκος τοῦ Μέ-
λανος Κόλλπου καὶ ὀπισθενόμενων διὰ 15 πυροβόλων
μεγάλων καὶ 30 μικρῶν.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη τῶν εἰδότην, ἦτο, ὅτι ἰσχυρὸς στόλος ἀνδρόλως ἡδύνατο νὰ βιάσῃ μόνος τὸ στενὸν καὶ ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦτο ἠθέλη γίνεαι διὰ μεγάλων ζημιῶν. Ἀλλὰς ὥπως ἐπιφανότῃς ἐπιτυχίας ἐπαρουσίαζε τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἐγένετο συνδιασμένη κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἐν τῇ δέοντι χρόνῳ καὶ διὰ στρατευμάτων ἐπαρκεῶς δυνάμεως.

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μεγάλου Πο-

λέμου τὸ στενὸν τῶν Δαρδανελλίων κατείχετο ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὁ διάπλους τῶν συμμαχικῶν πλοίων ἦτο ἀδύνατος, συνεπῶς καὶ ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς Ρωσσίας, οὗτος δὲ αὐτῇ εὗρίσκετο ἐν ἐπικινδύνῳ ἀπομονώσει ἀπὸ τῶν συμμαχῶν αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Βαλτικῆς ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς Ρωσσίας ἦτο ἐξ ἴσου δυσχερὲς, λόγῳ τῶν ναυτικῶν Γερμανικῶν βάσεων τῶν τοποθετημένων ἐπὶ τῆς μεαζῦ τῆς Δανίας καὶ Ὀλλανδίας Γερμανικῆς ἀκτῆς καὶ ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης. Ὁ Γερμανικὸς στόλος τὰ μεταξὺ τῆς Σουηδίας καὶ Δανίας στενά, τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια καὶ αἱ ἐν τοῖς στενοῖς νάρκη καθίσταν τὸν διὰ τοῦ μέρους τούτου συστηματικὸν ἢ ὁπωσδήποτε ἀξιολόγον ἐφοδιασμὸν ἀδύνατον, καίτοι τηματικὸς ἢ μικρὸς τοιοῦτος ἐτελείτο ἐκ τῶν μνησθέντων γειτονικῶν Κρατῶν. Ὁ ἐπισιτισμὸς ὅμως τῆς Ρωσσίας ἐπέιγεν ὥς καὶ ἡ ἀναχορηγία τῶν πυρομαχικῶν αὐτῆς. Ὁ βιασμὸς συνεπῶς τοῦ στενοῦ τῶν Δαρδανελλίων καὶ τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ ἐκέρχθη ὑπὸ τῶν συμμάχων ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἀναγκαστός, ὥς ἀντιθέτως ἡ Ἀνωτάτη Γερμανικὴ Διοίκησις ἐδίδο μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ διαρκὲς κλεισμον αὐτοῦ. «Ἐὰν τοῦτο κατορθοῦτο, ἔλεγεν ὁ Γερμανὸς Ἀρχιστράτηγος Φάλκεγκχαὺν, καὶ ἡ συγκοινωνία τῆς Μεσογείου μετὰ τοῦ Εὐξείνου ἀπεκλείετο σταθερῶς, αἱ ἐλπίδες εὐτυχῶς διὰ τὴν Γερμανίαν ἐκθάρσυνε τοῦ πολέμου ἤθελον αὐτῇσι κατὰ τρόπον ἀξιοσημείωτον. Ἡ φράξις τοῦ στενοῦ τῶν Δαρδανελλίων ἦτο ἐγγύησις ἀσφαλῆς τῆς θάττον ἢ βράδιον αὐτομάτου ἐξασθενήσεως τῆς πρὸς πόλεμον ἱκανότητος τοῦ ἀπείρου Ρωσικοῦ Κράτους. Ἐὰν ὁ ἰσχυρὸς ὀργανισμὸς τῆς Γερμανίας, ἐπιλέγει, δὲν ἡδύνατο ἡ δυσκόλως νὰ ὑπομείνῃ τὸ βάρος τοῦ πολέμου, ἦτο βέβαιον, ὅτι ἡ Ρωσικὴ ἐπικράτεια, ἀπείρως ἀσθενεστέρα ἐσωτερικῶς, δὲν ἤθελε τὸ κατορθῶσαι. Ἡ Ρωσσία δὲν ἡδύνατο κατὰ πάντα ἀνθρώπων λογισμασμὸν νὰ ὑπομείνῃ ταυτοχρόνως καὶ τὰς ἀξιώσεις τοιούτου ἀγῶνος καὶ τὸν μετασχηματισμὸν παντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῆς βίου, ὃν ἡ διὰ τὸ ἀποκλείσμου τῶν δυτικῶν αὐτῆς μεθορίων ἀπομόνωσις αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καθίστα ἀπαραίτητον.»

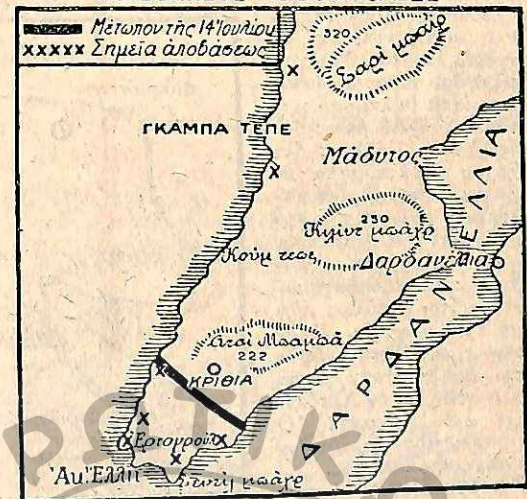
Τοσαύτη ἦτο ἡ σημασία, ἣν ἀμφότερα τὰ διαμα-
χόμενα μέρη ἀπέδιδον δικαίως εἰς τὸ στενὸν τῶν
Δαρδανελλίων.

Αἱ ναυτικά ἐπιχειρήσεις κατὰ τοῦ στενοῦ τῶν Δαρδανελλίων ἤρξαντο τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀγγλίας, συναυνοῦσες καὶ τῆς Γαλλίας. Τοῦ Ἀγγλο-Γαλλικοῦ στόλου ἠνωμένων ἐναύαρχοι ὁ Ἀγγλο-ναύαρχος Γκάρντεν, τοῦ δὲ Γαλλικοῦ ἡγεῖτο ὁ ναύαρχος Γκοπράτ. Βάσις τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐρχομένην ἢ νῆσος Λήμνος μετὰ τοῦ εὐρυχωροῦ αὐτῆς λιμένας, τοῦ Μούδρου, πλησίον τῶν στενῶν κειμένη ἦτις καὶ ἐγκαίρως κατελήφθη. Ὁ Ἀγγλο-Γαλλικὸς στόλος διετάχθη κατὰ πρῶτον ναυ ἐνεργήσῃ ἐπιδείξειν κατὰ τῶν πυροβολείων τῆς ἐσόδου τοῦ στενοῦ Κοῦμ-Καλὲ καὶ Σεντλ-Μπάχερ. Ὁ βομβαρδισμὸς ἐξετελέσθη πράγματι τὴν τρίτην Νοεμβρίου 1914 διὰ δύο Ἀγγλικῶν καὶ δύο Γαλλικῶν σκαφῶν ἐπενεγκῶν βλάβας τινας εἰς τὰ εἰρημνέα πυροβολεῖα

Μετά την επίδειξιν ταύτην ὁ Ἀγγλο-Γαλλικὸς στόλος ἐδίδετο νὰ μείνῃ ἐν ἀπραξίᾳ τέσσαρας ὅλο- κλήρους ἡμέρας ἀναμένων τὴν παρέλευσιν τοῦ χει- μῶνος, καθίσταντος δυσχερεῖς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰ στενὰ, ὅτε κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1918 ὁ Ἀγγλος ναύαρχος ἔλαβεν ἐκ Νονδίνου διαταγὴν

νά βιάση τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων καταστρέφων
διὰ τοῦ ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἰδίᾳ
στόλου πάντα τὰ φρούρια, ἀγρεύων τὰς νάρκας τοῦ
στενοῦ κτλ., ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα φθάνων εἰς
Κωνσταντινούπολιν ἐκτελέσῃ ναυτικὴν ἐπίδειξιν
πρὸ αὐτῆς. Ἡ γνώμη αὕτη ὑπεστηρίχθη
κυρίως ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου
τῆς 28 Ἰανουαρίου καὶ τοῦ Λόρδου Τσώρτσιλ. Ὁ
στόλος ἀπετελεῖτο τότε ἐκ μεγάλου ἀριθμοῦ ἄξιο-
λόγων καὶ μεγάλων πολεμικῶν σκαφῶν, ὧν 18 με-
γάλα θωρηκτὰ (14 Ἀγγλικά καὶ 4 Γαλλικά), ἀριθ-
μὸς τις καταδρομικῶν, ἀντιτορπιλικῶν, τορπιλο-
βόλων, μεταγωγικῶν, ναρκαλιευτικῶν κτλ. Ὁ
συμμαχικὸς οὗτος στόλος διέθετε πυροβολικὸν πολὺ
ισχυρότερον τοῦ τῶν σενανῶν, ἥτοι 280 βαρέα, [δια-
μετρήματος ἄνω τῶν 134 χιλ.] καὶ 256 μικρὰ. Ἄλλ' ἢ
διαμόρφωσις τοῦ στενοῦ δὲν ἐπέτρεπεν ἢ εἰ περιως

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΟΣ

ρισμένον μόνον αριθμόν θωρηκτών να βάλει έξ' απο-
στάσεως αποτελεσματικῶς.

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἤρξαντο τὴν 18ην Φεβρουαρίου διὰ προκαταρκτικοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν τεσσάρων πυροβολείων τῆς εἰσόδου, διαρκέσαντος ἐπὶ 5 ὥρας. Τὴν 25ην Φεβρουαρίου ὁ βομβαρδισμὸς ἐπανελήφθη ισχυρότερος διὰ 4 μεγάλων θωρηκτικῶν, τῆς Ἑλισάβετ, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ἀκαταήτου καὶ τοῦ Γαλάτου. Τὰ τέσσαρα φρουρία τῆς εἰσόδου ἐστῆσαν καὶ ἀποσπασμάτα ναυτῶν ἀποβιβασθέντα ἐπροχώρησαν ἀκωλύτως μέχρι τῶν φρουρίων. Ἐν μάλιστα αὐτῶν ἔφθασε μέχρι τοῦ Ἀχιλλείου τῆς Τροίας. Τὰ συμμαχικὰ ταῦτα ἀποσπασμάτα προὔξενσαν πολλὰς βλάβας εἰς τὰ ἐξωτερικὰ πυροβολεῖα καὶ διέρρηξαν τὰ πυροβόλα αὐτῶν. Προεβλήθηνα ὁμοῦ εἴτα ὑπὸ Τουρκικοῦ περικυϋ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ πλοῖα των. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην (Φεβρουάριος 1915) δὲν ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως Τουρκικὰ ἄξια λόγου στρατεύματα. Ἀλλὰ καὶ αὕτῃ ἡ Τουρκικὴ διοίκησις ἤτο ἐλαττωματικὴ τόσοι εἰς τὰ Δαρδανέλλια, ὅσον ἢ ἐν Κων)πόλει, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου. Οὕτω ἐν Κων)πόλει ὁ Γερμανὸς διοργανωτὴς Λίμαν φὸν Σάντερς ἡγεῖτο 5 σωματίων στρατοῦ, προωριφ- σμένων διὰ τὴν ἀμυναν τῆς Κων)πόλεως, εἰς τὰ

Δαρδανέλλια είχε συμπληρωθή το δίκτυον των ναρκών από του τέλους Σεπτεμβρίου 1914, και ο πρώην Γερμανός διοργανωτής φόν ντέρ Γκόλτς επί κεφαλής πολλών Γερμανών αξιωματικών, καταφθάνοντων εις Κων)πολιν με διαφόρους αποστολάς, διωρίζετο γενικός υπασπιστής του Σουλτάνου την 15 Δεκεμβρίου ιδίου. Παρ' όλην την Γερμανικήν επίβλεψιν των στρατ. της Τουρκίας πραγμάτων ή διοργανώσεως της άμύνης της Κων)πόλεως έπαρουσίαζε κατά τάς αρχάς Φεβρουαρίου 1915 άτελείας έν τη διοικήσει. Ούτως ύπήρχεν εις άνώτερος διοικητής των Δαρδανελών και του Βοσπόρου, άλλος αντιπρόσωπος του Μεγάλου Τουρκικού Στρατηγείου έντός της πόλεως των Δαρδανελών, άλλος διοικητής των Δαρδανελών έν γένει, και το Έπιτελείον έπεφύλασσαν αύτω το δικαίωμα νά παρεμβαίνη εις τινα ζητήματα. Ούτω δέν ύπήρχεν ούδαμού κύρος διοικήσεως και εύθύνη έν τη πολυκεφάλω ταύτη διοικήσει και συνεπώς ύπήρχε περιθώριον διά παντός είδους σφάλματα, εάν ένηργείτο επίθεσις διοργανωμένη διά σοβαρών δυνάμεων κατά θάλασσαν και ξηράν. Άτυχώς όμως διά τους Άγγλο-Γάλλους δέν ύπήρχον στρατεύματα άποβατικά έπαρκή, ίνα κατάλαβωσι την χερσόνησον ταύτην και την Άσιατικήν ακτήν, κυριεύσωσι τὰ πυροβολεία και έξουδετερώσωσιν ούτω εύκόλως την κατά των σκαφών ένεργειάν των. Έπανελήφθη ούτω διά δευτέραν φοράν ό,τι συνέβη και έν' Αλεξανδρεία επί Άραμπή. Ο βομβαρδισμός παρέμεινεν επιχείρησις άκαρπος.

Την 18ην Μαρτίου έγένετο ή άπόπειρα της έκβιάσεως του στενού, άρχής γενομένης από της άγρεύσεως των τορπιλλών αύτου, ών αί παρά την είσοδον κείμεναι άφηρεθήσαν. Ίνα όμως τὰ ναρκαιευτικά σκάφη δυνήθωσι νά προχωρήσωσιν, έδει το πύρ των πυροβολείων νά σιγήσιν. Ίνα όμως τουτο πάλιν έπιτευχθή, ώφειλον τὰ πολεμικά σκάφη νά προχωρήσωσιν εις μέρη, ένθα αί πλωται και ύπό του ρεύματος παρασυρόμεναι νάρκαι (έκπιπτουσαι) ήσαν άφθονοί. Ο ναύαρχος Γκάρντεν δέν ήθέλησε νά άναλάβη την εύθύνην της περαιτέρω επιχειρήσεως άνευ άποβατικής ένεργείας και έπροτίμησε νά παραιτηθή προβαλόν άσθένειαν. Ο διάδοχος αύτου ναύαρχος ντε Ρόμπελ έλαβε διαταγήν έκ Λονδίνου νά προχωρήσιν πάση θυσία. Ούτως ή προσβολή του στενού έσυνεχίσθη κατά την προμνησθείσαν ήμερομηνίαν διά 10 θωρηκτών και 6 άναπληρωτικών ως έπειτα: Τά 4 μεγαλύτερα θωρηκτά Ντρέντγουτ έτοποθετήθησαν έγκαρσίως του στενού 13 χιλιάμετρα από της γραμμής Χιλδ-Μπάχερ, Τσανάκι, ενώ δύο άλλα μικροτέρου πυροβολικού προωρίσθησαν νά ύποστηρίξωσιν αυτά βαλλόντα κατά των επί της ακτής πυροβόλων έκστρατείας. Περί την μεσημβρίαν άπεφασίσθη νά ταχθώσι 4 χιλιάμετρα πρό των μεγάλων Άγγλικών 4 Γαλλικά θωρηκτά, ήτοι εις

άπόστασιν 9 χιλιομέτρων από των Δαρδανελών, ο Μπουβέ, ο Γαλάτης, ο Συφράν και ο Κάρολος Μάγνος. Περί την 1 1/2 μ.μ. έπαθον έκ του έχθρικού πυρός τοιαύτας βλάβας τὰ Γαλλικά ταύτα σκάφη, ώστε έγένετο σκέψις άντικαταστάσεως αύτων διά 4 Άγγλικών. Ο Μπουβέ ύποχωρών προσέκρουσεν επί πλωτής έκπιπτούσης νάρκης και έξηφανίσθη μετά του έξ 600 άνδρών πληρώματος αύτου, ο Γαλάτης ύπέστη σοβαράς ζημίας ως και ο Συφράν. Δέν έμεινεν ούτω ή ο Κάρολος Μάγνος. Έκ των Άγγλικών σκαφών ο Ωκεανός και ο Αήττητος έβυθίσθησαν ύπό πλωτών ναρκών, ο Άγαμέμνων είχε βλάβη σοβαράς και ο Άκαμπος σχεδόν διαραγείς έσώθη διά θυσίας τρομεράς. Ο κυβερνήτης αύτου δηλονότι, όνόματι Φιλμώρ, διάταξε την άμεσον φράξιν των στεγανών χωρισμάτων προς άπομόνωσιν του έν πλημύρα μέρους τούτου του πλοίου έκ του ύπολοίπου καταδικάσας ούτως αύτός

ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΒΟΣΠΟΡΟΣ

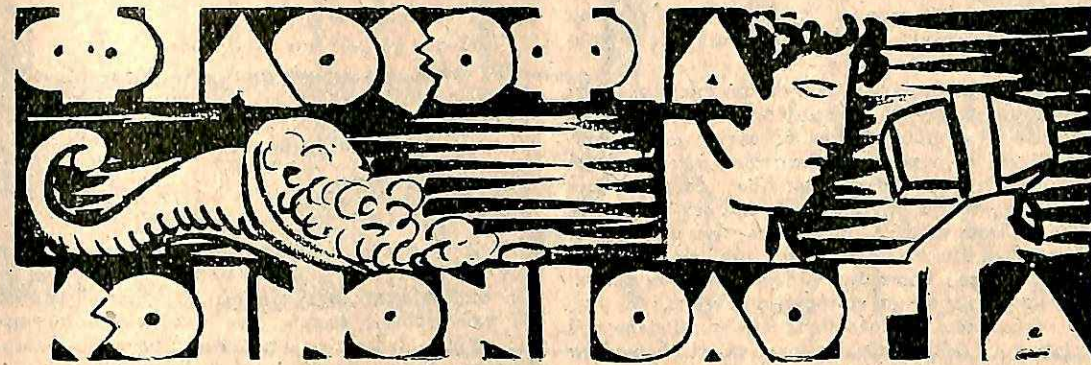

ούτος εις θάνατον πάντας τούς έν αύτω εύρισκομένους ναύτας του, ίνα σώση τούς έπιλοίπους.

Το άποτέλεσμα της άγούου άλλα γενναίας ταύτης επιχειρήσεως του στενού των Δαρδανελών, ήτο ή βύθισις 3 θωρηκτών και ή βλάβη των άνω μνημονευμένων 2 ισχυρών σκαφών, πλειοτέρων τορπιλικών και ή βύθισις 3 παλαιών θωρηκτών μετά τινων τορπιλλικών.

Κατόπιν των σοβαρών τούτων άπωλειών ο Ναύαρχος Ρόμπελ διάταξε την παύσιν της προσβολής και την άποχώρησιν των πλοίων, έγνωμάτευσε δε όρθώς, ότι οιαδήποτε επιχείρησις του στόλου θα ήτο ματαιά, εάν δέν κατεστρέφοντο τὰ πυροβόλα των φρουρίων μετά της συνδρομής στρατευμάτων ένεργούντων από ξηράς. Το παράδοξον δέ είνε, ότι στρατεύματα τοιαύτα είχαν φθάσει ήδη εις Δαρδανέλλια την παραμονήν της προμνησθείσης επιθέσεως όμοι με τον Άγγλον στρατηγόν Χάμιλτον!

Από της ήμέρας εκείνης δέν έγένετο πλέον άπόπειρα βιαίου είσπλου του Άγγλο-Γαλλικού στόλου μόνου εις τὰ στενά των Δαρδανελών. Το μέγα σφάλμα τουτο των συμμάχων, όπερ έγένετο πρόξενον μιάς περιφανούς Τουρκικής νίκης, δέν έπαυήθη.

Τὰ στοιχειωμένα σπιτία

Από τον «Πνευματισμόν»

Πολυβίου ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στοιχειωμένα σπιτία είνε τὰ οικήματα εκείνα που άκούονται κρότοι άνευ προφανούς αιτιολογίας. Τὰ ιστορικά των στοιχειωμένων σπιτιών είνε επισήμως βεβαιωμένα και αύτός ο Λομπρόζο έβεβαίωσε την άναστάτωσην που είχε γίνει εις ένα οίνοπωλείον του Τουρίνου, όπου δέν είχε μείνει σχεδόν τίποτε από φιάλας και άλλα σκεύη.

Ένα περιεργότατον φαινόμενον στοιχειωμένου σπιτιού έξακριβωμένον επισήμως από την Άστυνομίαν αναφέρεται εις τὰ «Χρονικά των Ψυχικών έπιστημών» του καθηγητού Ch. Richet (Έτος 1910 σελ. 90) σημειωθέν εις την Πορτογαλίαν. Το άναφέρει διότι είνε αρκετά περίεργον και διασκεδαστικός, παρουσιάζει δέ ταυτοχρόνως τον βαθμόν της ύλοποιήσεως του πόλου Α, όχι μόνον εις το νά καταστή αίσθητή διά κτυπημάτων εις τον τοίχον, άλλα και δι' ενός γενναίου ραπίσματος, που έδέχθη έγκαιος φοιτητής επί της παρειάς.

Ίδου το ιστορικόν.

Εις το προάστειον της Κομεάντα, όπου ύπάρχει

το Πανεπιστήμιον της Πορτογαλλίας ο νεαρός Χομέν Χριστό πρωτοετής φοιτητής της νομικής, ένοικίασεν ένα σπίτι, αποτελούμενον από ισόγειον πάτωμα και ένα πάτωμα δεύτερον, όπου έγκατεστάθη με την νεαράν γυναίκα του Βερναδέττην και δύο υπηρετρίας.

Η Βερναδέττη εύθης από την πρώτην νύκτα παρεπονείτο εις τον άνδρα της ότι ήκουε παραδόξους κρότους. Ο σύζυγός της ένόμισεν ότι οί κρότοι ήσαν της φαντασίας της.

Είχον μείνει περί τας όκτώ ήμέρας, ότε ένας άλλος φοιτητής δευτεροετής, ο Γκομές Παρεντές, έζήτησε διά μίαν νύκτα φιλοξενίαν πλησίον του άνδρου ή οποία και του παρεχωρήθη εύχαρίστως.

Αφού έπέρασαν το βράδυ μαζί, κατά την πρώτην παυήν ήσαν καθένας άπεσύρθη εις το δωμάτιόν του. Άλλά μόλις ο Γκομές έσβυσε το φώς ήκουσε κτύπους εις τὰ φύλλα του παραθύρου. Έσηκώθη ήναψε φώς και παρατήρησε. Δέν ήτο κανείς. Πίπτει εις το στρώμα του και σβύνει το φώς, άλλα την φοράν αύτην αισθάνεται βήματα πλησίον του, αί δέ θύραι όλου του σπιτιού άνοίγουντο μόναι των και έκλείοντο.

Ανάπτει πάλιν το φώς και παρατηρεί, κάτω από το κρεβάτι του, κάτω από τὰ έπιπλα. Τίποτε! Με το νέον σβύσιμον όμως του φωτός πάλιν οί κρότοι έπαναλαμβάνονται ζωηρότεροι.

Μη θέλων νά ταραξή την ήσυχίαν της οικογενείας, ύπέστη την κατάστασην αύτην καθ' όλην την νύκτα χωρίς νά κλείσῃ μάτι, την δέ έπομένην ήρώτησε τον φίλον του εάν έχη άκούσει τίποτε και αύτός την νύκτα.

—Όχι, δέν άκουσα τίποτε, άπήντησεν ο Χριστό. Έξ άλλου θα ήτο δύσκολον ν' άκούσω γιατί εγώ κοιμάμαι πολύ βαρειά. Άλλά μία φορά που δέν είχαν έμβει κλέπτει εις το σπίτι, αυτό σημαίνει πως οί κρότοι ήσαν της φαντασίας σου.

Ο Γκομές, γνωρίζων τον θετικόν χαρακτήρα του

φίλου του, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιμείνῃ. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του καὶ διηγῆθη τὸ γεγονός εἰς τὸν πατέρα του.

—Εἶναι πολὺ παράξενο, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἐνας ἄλλος ἐνοικιαστὴς ποῦ εἶχε καθίσει εἰς αὐτὸ τὸ σπῖτι πρὸ τοῦ φίλου σου, ἔφυγεν ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν κρότων· καὶ ἡ γυναικίᾳ ποῦ ἐπιστατεῖ σήμερ εἰς τὸ Μεταεωρολογικὸν Ἀστεροσκοπεῖον, ἐπέρα· μὴ νύκτα ἐκεῖ, ἔφυγε τὴν ἐπομένην καὶ δὲν ἐπέστρεψε πλέον. Ἐλεγε πῶς τὸ σπῖτι αὐτὸ εἶνε μαγευμένον. Σοῦ συμβουλεύω νὰ τὰ διηγῇς αὐτὰ εἰς τὸν φίλον σου καὶ νὰ τοῦ συστήσῃς νὰ θυσιάσῃ μίαν νύκτα, διὰ νὰ παρατρήσῃ καὶ αὐτὸς τί συμβαίνει.

Ἡ ὁρμή τοῦ νεογέννητου ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κόσμου. Ὁ νεὸς Ἰχθυὸς ἠκολούθησε τὴν συμβουλὴν τοῦ πατρός του· αὐθημερὸν ἐπέστρεψεν εἰς Κομεάντα καὶ παρεκάλεσε τὸν φίλον του νὰ μὴ κοιμηθῇ μίαν νύκτα διὰ τὰ πεισθῇ καὶ αὐτός. Ἀλλ' ὁ φοιτητὴς ἐκίνησεν εἰρωνικῶς τὸ κεφάλι καὶ τὸ βράδυ ἐκοιμήθη κατὰ τὴν συνήθειάν του. Μολταυτὰ ἐκείνην τὴν νύκτα ἤκουσε καὶ αὐτὸς τοὺς κρότους καὶ παρεκάλεσε τὸν φίλον του νὰ τὸν συνοδεύσῃ τὴν ἐπομένην διὰ τὰ ἀγγρυπνίσουν μαζύ. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλοι ἐκοιμώντο εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, εἰς δὲ τὸ ἰσόγειον δὲν ἦτο κανεὶς τὴν νύκτα...

Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, εἰς τὰς ἑνδεκά, ὁ Χριστὸς ἔστειλε τὰς δύο ὑπερηφάνους νὰ κοιμηθοῦν κατὰ τὸ σῶνθηες. Αὐτὸς, ἡ γυναῖκά του καὶ ὁ φίλος του ἐκάθισαν ἄγουρνοι περιμένοντες τὰ συμβησόμενα.

Εἰς ὅσον ὑπῆρχε τὸ φῶς δὲν ἠκούσθη τιποτε τὸ ἀσυνήθες. Ἀλλὰ μόλις ἐβάσθη ἡκούσθη ἰσχυρά κυπήματα εἰς τὴν θύραν τοῦ ἰσογείου ποῦ ἔβλεπε πρὸς τὸν κῆπον.

“Ο Χριστὸ κατέβη γρήγορα τὴν κλίμακα καὶ εὗρέθη εἰς τὴν θύραν. Ἄνοιξε καὶ ἔτρεξε γρήγορα ἔξω γιὰ νὰ παρατηρήσῃ μήπως ἔφευγε κανένας εἰς τὸν μικρὸν διάδρομον ποῦ ἔκαιπτεν ἀμέσως μετὰ τὴν θύραν.

Δὲν ἐφάνη ἔξω κανεῖς.
Διὰ τὴν ἐπανάληθον ἐκτύπησε τὴν θύραν καὶ ἡ γυναικὶς τοῦ κατέβη ἐν τῷ ἀνοίξει. Εἶπε πεισθῆ ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανεῖς ἔξω, μολαταῦτα ὑποπτευόμενος ὅτι κάποιος θὰ τοῦ ἐπαίξει φάρσας, ἐπῆρε τὸ πιστόλι του καὶ εἶπε:

—Πολὺ καλὰ. Τώρα θὰ ἰδοῦμε.

Ἔσβυσαν τὸ φῶς καὶ ἐπερίμεναν.

Τὰ φαινόμενα ἐπαñήρχισαν. Αἱ θύραι ἐδοιοῦντο διαρκῶς, καὶ εἰς ἓνα μικρὸν δωματίον, ποῦ συνεζοτο μετὰ τοῖς ἰδίοις των, οἱ κρότοι ἤκούσθησαν ἀκόμη ἰσχυρότεροι. Ὁ Χριστὸς, με περισσώτεραν ἐπιθυμίαν τώρα ν' ἀνακαλύψῃ τὸ μυστήριον, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κλίσμακα ποῦ ᾤδηγοῦσεν εἰς τὸ ἱσχύειν μετὰ τοῖς πιστοῖς εἰς τὰ χεῖρα.

Μόλις άναψεν ένα σπύρτο, πού τó έκρατοϋσε πρòς τόν σκοπόν αυτόν, άκούει ένα τρομερόν καχχασμόν, τόν όποιον επανάβουεν ή ήχó τού σπιτιού, βλέπει δέ ταυτόχρονάως εμπρός του ένα λευκόν σύννεφο εις σχήμα άνθρωπου από την μύτην του όποιου έβγαιναν δύο λαριδές ύπολευκόν φωτός.

Αὐτὸ πλέον ἦτο ἐκπληκτικόν. Ὁ Χριστὸς ἄρχισε νὰ καταλαμβάνῃ ὅτι τὸ θάρρος τοῦ τὸν ἐγκατέλειπε πλέον. Ἀπεσύρθη πλησίον τῶν ἄλλων καὶ ἀκολούθησαν ὅλα τὰ παράδοξα φαινόμενα ἕως τὴν 4 ὥραν τῆς πρωίας.

Τὴν ἐπομένην ἀνέφερε τὸ γεγονός εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἣ ὁποία τοῦ ἔστειλεν ἕνα χωροφύλακα διὰ νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ σπίτι. Τὸ βράδον ἔτοποθετήθη ὁ χωροφύλαξ εἰς τὸν κήπον, ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν νυκτερινὸν ταραχοποιὸν ἐάν διαφύγῃ ἀπ' ἐκεῖ. Ὁ Χριστὸς ἔτοποθετήθη εἰς τὸν διάδρομον ἀφοῦ ἔσβυσε τὸ φῶς. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ φαινόμενον ἄρχισε πάλιν. Οἱ κρότοι ἐπανελήφθησαν ἰσχυρότεροι, ἐκεῖ δὲ πού ἑστέκετο ὁ Χριστὸς ἐδέχθη ἕνα ράπισμα εἰς τὴν παρεϊάν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐκινδύνευσεν νὰ πέσῃ κάτω.

Εἰς τὰς κραυγὰς τοῦ ἡ σὺζυγος ἀναψε τὸ φῶς, ἔσπευσε δὲ καὶ ὁ χωροφύλαξ, ἀλλὰ δὲν ἀπεκάλυψε τίποτε ἢ ἔρρενα. Τὴν ἐπομένην ὁ χωροφύλαξ ἐδίδεν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τοῦ μυστηριώδους σπιτιοῦ, ὁ δὲ Χριστὸς καὶ ἡ σύζυγός του τὸ ἐγκατέλειψαν διὰ παντός. Τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν κατεδαφίσθη ἀπὸ τὸν ἰδιοκτῆτην του, διότι οἱ γείτονες ἀπειλοῦσαν νὰ τὸ κατεδαφίσουν μόνοι τὸν.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΥΠΟ
ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 60.—

Λίαν ἐνδιαφέρον καὶ πρωτότυπον τὸ σύστημα τοῦ ἀειμνήστου συγγραφέως περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Ἀνάγεται εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν ψυχοφυσικὴν, ἐν τούτοις εἶνε γραμμένον κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἰσδύῃ τις εἰς τὴν θεωρίαν, ἣ ὅποια ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σοφῶν.

Τὰ πέντε ἐργαστήρια τῆς τροφῆς καὶ αἱ δέκα σύζαι

⁹ Ἀπὸ τοῦ βιβλίου: «Υγιαίνει Συστήθεται».

— Ἐμμ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
Διευθυντοῦ Σχολικῆς Ὑγιεινῆς

Συλεία, πλάκες, άτσάλι, γιαλί και άλλα υλικά χρειάζονται για να κτίση κανείς ένα σπίτι ή ένα πλοίο. Έτσι ώρισμένα υλικά χρειάζονται διά να κατασκευασθῇ και τὸ σῶμά μας. Αὐτά τὰ οἰκοδομικά υλικά τὰ παίρνουμε κυρίως ἀπὸ τὴν τροφή μας. Τὸ σῶμα μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅ,τι τρώμε. Ἐάν κανείς δὲ τρώγῃ καλὴ τροφή δὲν θὰ μεγαλώσῃ, ὅπως εἶνε ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἀρρωστήσῃ. Κακαὶ συνήθειαι στὸ φαγεῖν εἶνε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρῶγμα ἢ αἰτία κακῆς υγείας

Τὸ σῶμα μοιάζει μὲ μηχανή. Τὸ σῶμα μας εἶναι ὅπως οἱ μηχανές. Καὶ αὐτὸ διαρκῶς θβθεῖρεται καὶ ἔχει ἀνάγκη ἐπισκευῶν. Γιαντὸ ἀπαιτεῖται ὕλινδ γιὰ ἐπισκευὰς τοῦ σώματος, καθὼς καὶ γιὰ οἰκοδομὴ αὐτοῦ. Πῶς μιὰ ἀτμομηχανὴ ἀποκτᾷ τὴν ἐνέργεια, ἥ ὁποία τὴν κάνει ἱκανὴ νὰ σύρη τὸ τοῖνι;

Αὐτὸ συμβαίνει, γιατί ἡ τροφή ποὺ τρῶμε καί-
ται μέσα στὸ σῶμα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δια-
τηροῦμεθα ζεστοί. Ἡ τροφή δηλ. περιέχει καύσι-
μος ὕλη.

Ἡ τροφή τροφοδοτεῖ τὰς ἀκολουθούς ἀνάγκας τοῦ σώματος: Παράγει:

1. Οικοδομησιμο υλικό.
2. Ήνέργεια ή δύναμι για να παίζουμε ή να γαζιμεθα.
3. Θεωρότητα για να ζεσταίνουμε το σώμα μας.

Ποιὺ ὅληγα τροφίμα περιέχουν ἀκριβῶς τὴν ἀπαιτούμενη ποσότητα θρεπτικῶν ὑλικῶν ποὺ χρειάζεται το ὅσωμα. Μερικὰ τροφὰ ὅπως τὰ αὐγά, τὰ φασιόλια, τὸ τυρί, καὶ τὸ κρέας, περιέχουν οἰκοδομησιμὸ ὑλικό, λεύκωμα κυρίως, ἐνῶ ἄλλαι, ὅπως τὸ βούτυρο καὶ ἡ ἑλάχρη, περιέχουν ὑλικά ποὺ παρὰ τὸν ἐνέργεια καὶ θερμότητα, (λίπη καὶ ὑδατάνθρακες ὅπως λέγονται στὴ χημεία). Γιαντὸ ἔχομεν ἀνάγκη νὰ τρώγομε ποικιλία τροφίμων ὅπως ψωμί, βούτυρο, γάλα, αὐγά, χορταρικά καὶ ὅσων, οὕτως ὥστε τὸ ὅσωμα μας νὰ ἔχη γιὰ τὸ κτίσιμό του ἀφθονίαν ἀπὸ κάθε εἶδος ὑλικοῦ ποὺ χρειάζεται.

Γιὰ νὰ μετατρέψωμε τὴν τροφὴν σὲ μῦς, ὅσῳ
καὶ ἄλλους ἰσοῦς, πρέπει νὰ τὴν βάλωμε μέσα στὸ
στόμα μας, νὰ τὴν μασήσωμε με τὰ δόντια μας,
καὶ νὰ τὴ καταπιούμε. Τὸ σῶμα πρέπει νὰ κάμῃ
ὅλην τὴν ἄλλην ἐργασίαν.

Τὸ ἔργον μέγα στὸ ὁποῖο ἐκτελεῖται ἡ χωνευσις εἶνε μακρὸς σωλὴν, ὁ λεγόμενος πεπτικὸς σωλὴν, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀπὸ τὸ στόμα. Ἐν ἑν τῶν το σὲ εὐθείᾳ γραμμῇ καὶ ἐμπεριεῖτο ὁ σωλὴν αὐτὸς θὰ εἶχε μῆκος περίπου ἐννέα μέτρων. Σὲ μερικὰ μέρη εἶνε στενὸς ἐνθὲ σὲ ἄλλα μέρη εἶνε πολὺ πολὺ πλατυτέρως. Μερικὰ μέρη τοῦ σωλῆνος ἐκτείνονται σὲ εὐθείᾳ γραμμῇ, ἄλλα εἶνε κουβαριασμένα. Σὲ διάφορα σημεῖα κατὰ μῆκος τοῦ σωλῆνος ὑπάρχουν ἐργαστήρια, στὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνετα κάποια ἐργασία ἕως τοῦ ὅτου ὅλο τὸ ὕλικον ποὺ εἶνε καλὸ γιὰ τὸ σῶμα ξεχωρίζεται ἀπὸ τὴν τροφὴν καὶ στέλλεται στὸ αἷμα.

Πέντε εργαστήρια της τροφής. Υπάρχουν πέντε τοιαύτα εργαστήρια της τροφής: το στόμα, ο στομάχος, τα λεπτά έντερα, το ήπαρ (σπικτί) και το παχύ έντερο. Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ κάνει καὶ ἀπὸ μιᾶς ἰδιαίτερης ἐργασίας γιὰ τὴν μεταφοράν τῆς τροφῆς.

1. Τὸ «Εργαστήριο τοῦ στόματος. Τὸ εργαστήριο τοῦ στόματος περιέχει ἕνα μύλο γιὰ νὰ ἀλέθῃ τὴν τροφὴν μασησάνας αὐτήν. Μέσα στὸ στόμα υπάρχουν οἱ σιελογόνοι ἀδένες, οἱ ὁποῖοι παράγουν τὸ σιέλον (σάλιο). Τὸ σάλιο μουςκεύει καὶ διαλύει τὴν τροφὴν καὶ μετατρέπει τὰς ἀμιλλώδεις τροφὰς, ὅπως τὸ κρέας, σὲ ζάχαρη. Θὰ παρατηρήσατε πῶς μιὰ μπουκιὰ, σὲ ζάχαρη γίνεται γλυκύτερη ὅσο περισσότερο τὴν μάσησε.

μασάμε.
 "Όσο περισσότερο μασάμε την τροφή τόσο πε-
 ρισσότερο σάλιο *αναμειγνύεται* με αυτή και επομέ-
 νως τόσο περισσότερο σάχαρον παράγεται. Το σά-
 χαρο ενεργεί επί της τροφής όχι μόνον ενόσω εύρί-
 σκεται μέσα στο στόμα, αλλά και ύστερα έως
 μηλ περίπου ώρα αφού την καταπιούμε.
 "Όταν η τροφή είναι καλά μασημένη, τα όργανα της
 γεύσεως *ή* μπορούν νά κάμουν τη δουλειά τους καλά.

Εάν η τροφή δεν είνε καλὰ μασημένη ἡ ἐργασία τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ στομάχου γίνεται με ἀταξία. Ὑποφέρατε ποτὲ ἀπὸ ἐνίγλια στὸ στομάχι; ἐάν ἐπάθατε, αὐτὸ κατὰ πάσαν πιθανότητα ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐμασῆσατε καλὰ τὴν τροφὴ σας.

2. Τὸ ἐργαστήριον τοῦ στομάχου. Στὸ ἐργαστήριον τοῦ στομάχου ὑπάρχει ἕνα ἄλλο ὕγρὸ ποὺ λέγεται γαστρικὸ ὑγρὸ. Αὐτὸ ἀρχίζει τὸ ἔργον τῆς χωνεύσεως τῶν λευκοματωδῶν οὐσιῶν (τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, τὸ ψαχνὸ κρέας, τυρὶ καὶ τὰ παρόμοια). Τὸ ἔργον ὅμως δὲν τελειώνει ἐδῶ. Ὁ στόμαχος παρασκευάζει μόνον τὴν τροφὴν γιὰ τὴν τελειότερα πέψιν, ἡ ὁποία γίνεται κυρίως στὰ λεπτὰ ἔντερα.

Ὁ στόμαχος λοιπόν, ἡμπορεῖ νὰ συγκριθῇ με ἕνα μαγειρεῖο στὸ ὁποῖον παρασκευάζονται αἱ τροφαὶ ποὺ θὰ σερβιρισθοῦν στὴν τραπεζαρία.

3. Τὸ κυριώτερον ἐργαστήριον τῶν τροφῶν. Τὰ λεπτὰ ἔντερα εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἐργαστήριον τροφῆς τοῦ σώματος. Ἡμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἡ τραπεζαρία τοῦ σώματος, γιατί ἐκεῖ συμπληροῦνται ἡ πέψις τῆς τροφῆς.

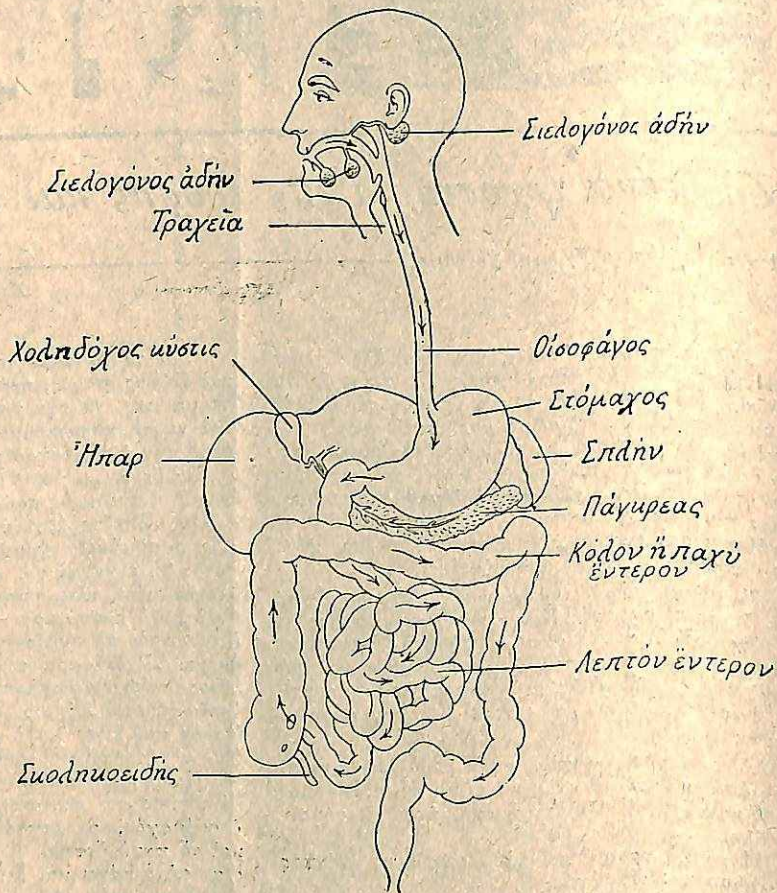
Περὶ τὰ πέντε ἑκατομμύρια ἀγγεῖα ἐκτείνονται μέσα στὸ λεπτὸ ἔντερον ὅταν μικρὲς λεπτότατες τριχίτσες καὶ ἀπορροφῶν τὶς χωνευμένες τροφές. Κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀγγεῖα ἀπορροφᾷ περίπου δύο κουταλάκια χυλοῦ, ὅπως λέγεται ἡ χωνευμένη τροφή, σὲ ἑξήντα χρόνια ζωῆς. Ὁμοιάζουν με τὰ ριζίδια ἐνὸς δένδρου. Ἀπορροφῶν τὴν ὑγρὰ τροφὴν (χυλόν), τὴν ὁποία παράγουν τὰ ὕλικά ποὺ τρώγομε καὶ ποὺ ἡμποροῦν νὰ συγκριθοῦν με τὸ χῶμα ποὺ περιβάλλει τὶς ριζὲς ἐνὸς φυτοῦ.

Μέσα στὰ λεπτὰ ἔντερα ἡ τροφὴ διαλύεται ἀπὸ τὴν χολή, ποὺ τὴν κάνει τὸ ἥπαρ (σηκῶτι), τὸ παγκρεατικὸ ὑγρὸ, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ πάγκρεας καὶ τὸ ἐντερικὸ ὑγρὸ. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ μαζὺ διαλύουν οὐσίες κατὰλληλες νὰ ἀπορροφηθοῦν (χωνευθοῦν).

4. Τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἥπατος. Εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἥπατος συμπληρώνεται τὸ ἔργον τῆς προπαρασκευῆς τῆς τροφῆς γιὰ τὴν χώνευσι. Τὸ ἥπαρ (σηκῶτι) κάνει τόσα πολλὰ πράγματα στὴ τροφὴ ποὺ δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ ἀναφέρει ὅλα. Ἐκτός τοῦ ὅτι βοηθεῖ στὴ χώνευσι ὅλων τῶν θρεπτικῶν στοιχείων, τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἥπατος καταστρέφει

δηλητήρια ἢ τὰ κάνουν ἐνίκανα νὰ παραγάγουν θανατηφόρα ἀποτελέσματα.

5. Τὸ ἐργαστήριον τῶν ἀπορριμμάτων. Κάθε μεγάλη πόλις, ἔχει μεγάλας ἐγκαταστάσεις ὅπου μαζεύουν τὰ σκουπίδια παντὸς εἶδους καὶ τὰ χρησιμοποιοῦν ἢ κατ' ἄλλο τρόπο τὰ ἐξαφανίζουν. Τὸ παχὺ ἔντερον ἀποτελεῖ ἕνα παρόμοιον σύστημα γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν ἀχρήστων οὐσιῶν ἀπὸ τοῦ σώμα.

ΤΟ ΠΕΠΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟ ΧΗΜΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ.

Ἡ τροφὴ φεύγει ἀπὸ τὸν στόμαχον ἀφοῦ μείνει ἐντὸς αὐτοῦ τέσσαρες ὥρες. Ἐντὸς τεσσάρων ἀκόμη ὥρων, ἡ πέψις καὶ ἡ ἀπορρόφησις τῶν τροφῶν ἔχουν συντελεσθῇ καὶ τὰ ἀχρήστα ὑπολείμματα ἔχουν φθάσει στὸ μέσον τοῦ παχέος ἐντέρου. Ἡ τροφὴ διήνυσσε περίπου ὀκτὼ μέτρα ἀπόστασι σὲ ὀκτὼ ὥρες. Ἡ ἀπόστασις ποὺ μένει ἀκόμη μέχρι τοῦ ἔκρου τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος εἶνε περίπου ἕνα μέτρο. Μετὰ τὴν αὐτὴ ταχύτητα πόσον χρόνον θὰ ἐχρειάζετο ἡ τροφὴ γιὰ νὰ διανύσῃ αὐτὸ τὸ βραχὺ διάστημα;

Τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς πέψεως. Αἱ ἀκτῖνες Χ μᾶς δείχνουν ὅτι αἱ ἀχρήστοι οὐσίαι τῶν τροφῶν

ποὺ μένουν μετὰ τὴ χώνευσι, ἀντὶ νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸ σῶμα ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, κρατοῦνται ἐνίοτε πενήντα ὥρας ἢ καὶ περισσότερον μέσα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπιβλαβὲς στὴν υγεία.

Πῶς τὸ σῶμα δηλητηριάζεται. Ὅταν αἱ ἀχρήστοι οὐσίαι κρατοῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπὶ πολλὰς ὥρας στὸ παχὺ ἔντερον, ἀρχίζουν νὰ ἀποσυνθιῶνται. Ἐπιβλαβὴ ὕλικά ἡμποροῦν τότε νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ νὰ παραγάγουν ἕνα εἶδος δηλητηρίασεως (αὐτοδηλητηρίασις). Αὐτὸ δὲ εἶναι ἡ κοινότερα αἰτία τῆς κεφαλαλγίας, τῆς ἀσχημῆς γλώσσας, τῆς κακῆς ἀναπνοῆς, τῆς ἀπωλείας τῆς ὀρέξεως, τοῦ σκοτωμένου χρώματος τοῦ προσώπου, καὶ πολλῶν ἄλλων δυσαρέστων καὶ βλαβερῶν γιὰ τὴν υγεία ἐνοχλήσεων.

Τὸ παχὺ ἔντερον πρέπει νὰ καθαρίζεται ἀπὸ τὰ ἀπορρίμματα τουλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν ἡμέραν δύο φορές θὰ ᾤτο καλῶτερον. Ἐνα ὑγιὲς πρόσωπο πρέπει νὰ ἔχῃ κανονικὰς κενώσεις. Ἐάν αὐτὸ δὲν συμβαίνει, χρειάζεται περισσότερα (κυτταρίνη) ὑποφῶν χορταρικῶν ἢ πιτύρων, ὡμῶν σαλατῶν, ὕσπριων καὶ τῶν τοιούτων. Ἐνίοτε χρειάζεται λάδι. Τότε ἡμποροῦμε νὰ παίρνωμε ἕνα μεγάλο κουτάλι ὀρυκτελαίου κάθε βράδυ πρὶν κοιμηθῶμε.

Αἱ δέκα πύλαι. Ἡ μελέτη τοῦ σωλήνος τῶν τροφῶν μετὰ δοκιμαστικὸ φαγητὸ διὰ μέσου τῶν ἀκτῖνων Χ, ἔδειξεν ὅτι ἡ τροφὴ δὲν κινεῖται μέσα στὸ σωλῆνα με κανονικὴ ταχύτητα, ἀλλὰ κατὰ σταθμούς, καὶ κάμνει μακρὰ ἢ βραχέα διαλείμματα σὲ διάφορα σημεία. Αὐτὰ τὰ διαλείμματα κανονίζονται ἀπὸ τὶς «πύλας», αἱ ὁποῖαι κρατοῦν τὴν τροφὴν σὲ διάφορα σημεία, καθὼς κινεῖται ἀπὸ τὸ ἕνα ἐργαστήριον σὲ ἄλλο, ἐνῶ τὰ διάφορα εἶδη ἐργασίας ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν πέψιν συντελοῦνται διαδοχικῶς.

Ἀς μάθωμε τώρα σχετικὰ γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς δέκα αὐτὰς «πύλας».

1. Ἡ πύλη τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τροφῆς. Τὸ στόμα δέχεται τὴν τροφὴν καὶ γι' αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς τροφῆς. Εἰμεθα ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν τροφὴν καὶ ἐνὸς εὐρίσκεται μέσα στὸ στόμα καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς τροφῆς μας. Ἀφοῦ καταπιούμε τὴν τροφὴν, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ κάμωμε ἐλεγχον αὐτήν. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσέχωμε νὰ μὴ βάζωμε τίποτε στὸ στόμα μας ποὺ ἡμπορεῖ νὰ μᾶς βλάψῃ κατὰ ἕνα οἰονδήποτε τρόπο. Καὶ πρέπει νὰ περιποιούμεθα πολὺ τὸ στόμα μας ὥστε καθαρὰ τροφὴ νὰ μὴ λερώνεται καὶ χαλὰ διὰ τῆς ἐπαφῆς με ἕνα ἀκάθαρτον στόμα. Ὁ μαλακὸς οὐρανίσκος καὶ αἱ πτυχαὶ ποὺ εἶνε στὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ λάρυγγος ἐπιθεωροῦν τὴν τροφὴν γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν ἐάν ἔχῃ μασηθῇ καλὰ καὶ εἶνε κατὰ τὰ ἄλλα κατὰλληλη, γιὰ νὰ τὴν καταπιούμε.

2. Ἡ πύλη τῆς τροφῆς καὶ τοῦ νεροῦ. Τὸ ἄνω ἔκρο τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ὁ οἰσοφάγος, εἶνε κλεισμένος καὶ ἀνοίγει μόνον, ὅταν καταπίνωμε φαγητὸ ἢ ποτὸ. Ἀκριβῶς μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸν εἶνε ἡ πύλη τῆς ἀναπνοῆς, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στοὺς πνεύμονας.

3. Ἡ πύλη τοῦ στομάχου. Στὸ κάτω ἔκρο τοῦ οἰσοφάγου ὅπου ἐνώνεται με τὸ στομάχι ὑπάρχει μυϊκὸς δακτύλιος, ὁ ὁποῖος φρουρεῖ τὴν εἴσοδον στὸ στομάχι. Ἡ πύλη αὕτη, ἡ ὁποία λέγεται καρδιακὸ στόμιο, ἀνοίγει ὅταν καταπίνωμε τροφὴν, εἶνε ὅμως τὸν ἄλλο χρόνον κλεισμένη.

4. Ἡ πύλη τῶν ἐντέρων. Ἡ πύλη τῶν ἐντέρων

ἡ πυλωρὸς, εἶνε κλεισμένη κατὰ τὴν χώνευσι καὶ ἀνοίγει κατὰ βραχέα διαστήματα γιὰ νὰ ἐκβάλῃ τὴν μὴ χωνευθεῖσαν καλὰ τροφὴν νὰ περάσῃ πρὸς ἔντερα σὲ μικρὰς ποσότητας.

Ὅταν ὁ στομάχος εἶνε κενὸς γίνονται ἰσχυραὶ συστολαὶ αἱ ὁποῖαι παράγουν τὸ αἰσθημα τῆς πείνης. Πολὺ ἰσχυραὶ συστολαὶ παράγουν πόνον.

Ἐνας μυϊκὸς δακτύλιος στὸ κάτω ἔκρο τῶν λεπτῶν ἐντέρων συγκρατεῖ τὰς τροφάς, ἕως ὅτου ἡ πέψις καὶ ἡ ἀπορρόφησις τελειώσουν ἐντελῶς. Τὸ στόμιο αὐτὸ ἔπειτα ἀνοίγει κατὰ διαλείμματα γιὰ νὰ ἐπιτρέψῃ στὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν νὰ περάσουν μέσα στὸ παχὺ ἔντερον.

5. Ἡ πύλη τοῦ παχέος ἐντέρου. Ἡ πύλη αὕτη ἔχει ἀσφαλιστικὴ βαλβίδα, ἡ ὁποία δὲν ἀφίνει τὰς οὐσίας ποὺ εἰσῆλθον στὸ παχὺ ἔντερον νὰ γυρίσουν πίσω εἰς τὰ λεπτὰ ἔντερα. Ὅταν ἀφήσωμε τὸ παχὺ ἔντερον νὰ γεμίσῃ πολὺ ἀπὸ τὰς ἀχρήστους οὐσίας, ἡ βαλβὶς αὕτη ἐνδέχεται νὰ μὴν ἡμπορῇ πλέον νὰ λειτουργήσῃ καὶ τὰ ἀπορρίμματα ποὺ εὕρισκον καὶ στὸ παχὺ ἔντερον ἡμποροῦν νὰ εἰσχωρήσουν μέσα στὰ λεπτὰ ἔντερα.

6. Ἡ παλινδρομὸς βαλβίς. Στὸ μέσο περίπου τοῦ παχέος ἐντέρου, γίνονται κινήσεις, λεγόμεναι περισταλτικαί, πρὸς ἀμφοτέρους τὰς διευθύνσεις, ἀπὸ τὴν εἴσοδον καὶ ἐμπρὸς πρὸς τὴν ἐξόδον. Ἡ διάταξις αὕτη ἐμποδίζει τὴν ἀμεσὴν ἐκκένωσιν τοῦ ὕγρου ὕλικου ἀπὸ τὰ λεπτὰ ἔντερα. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐντέρων συγκεντρῶνται τότε καὶ ὠθεῖται πρὸς τὴν ἐξόδον.

7. Ἡ πύλη τῆς ἐκκένωσης. Ἡ προσεγγὴς πύλη συνίσταται ἀπὸ ἕνα ὄβελον τοῦ παχέος ἐντέρου, ὁ ὁποῖος δέχεται τὰς ἀχρήστους οὐσίας καὶ ὅταν συναθροισθοῦν σὲ ἀρκετὴ ποσότητα τὰς ἐκκένωνει. Ὅταν ὁ ὄβελος αὐτὸς τὸ ἐντερον εἶνε κενῶναι. Καθὼς γεμίζει βαθ- κενός, συμμαζεύεται καὶ ὅταν φθάσῃ σ' ἕνα ὀρισμένο σημεῖο, ἐκκένωνει τὸ περιεχόμενον του.

8. Ἡ πύλη τῆς ἐξόδου. Ἡ τελευταία πύλη εἶνε πάντοτε κλεισμένη ἐκτὸς μόνον ὅταν ἀνοίγῃ γιὰ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀχρήστων ὕλικων.

Υπάρχει τὸση ἀξιοθαύμαστος ἐνότης μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐργαστηρίων καὶ πύλων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ὥστε ὅταν ἡ δουλειὰ ἀρχίξῃ σ' ἕνα ἐργαστήριον, ὅλα τὰ ἄλλα προετοιμαζοῦνται γιὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ δουλειᾶ καὶ ὅταν ἡ δουλειὰ σταματᾷ ἰδικῇ των δουλειᾶ καὶ ὅταν ἡ δουλειὰ σταματᾷ σὲ μιὰ πύλη, αἱ πρὸ αὐτῆς πύλαι, ποὺ ὀδηγοῦν σ' αὐτήν, κλείουν ἐρημητικῶς καὶ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐπαύξησιν τῆς ἐνοχλήσεως στὴν ἀποφραγμένη πύλη.

9. Πῶς ἡ πεπτικὴ μηχανὴ ἐργάζεται μαζὺ. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι πάσχουν ἀπὸ δυσπεψία (κακὴ χώνευσις), αὐτὸ συμβαίνει, διότι ὑπάρχει ἀταξία, ἡ πάθησις σ' ἕνα ἢ καὶ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια ἢ σὲ μιὰ ἢ περισσότερα ἀπὸ τὰς πύλας καὶ δὲν λειτουργοῦν καλὰ.

Παραθέτομε ἐδῶ πίνακα ὁ ὁποῖος δείχνει πόσος χρόνος χρειάζεται σ' ἕνα ὑγιὲς πρόσωπον νὰ περάσῃ ἕνα συνειθισμένο φαγητὸ ἀπὸ ὅλες τὶς πύλας καθὼς καὶ ὁλόκληρον τὸ μήκος τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος.

Πρόγευμα	8. Πρῶτ
Στόμα	 12 Μεσημβρία
Στόμαχος, ἄδειος	 4. Ἀπόγευμα
Λεπτὰ ἔντερα, ἄδεια	 10. Βράδυ
Παχὺ ἔντερον οἱ ἀχρήστες οὐσίες	 10. Βράδυ
Εἰσιόμενες νὰ ἐκκένωθον	 10. Βράδυ

σάνυχτα και παραπάνω και θα το χρειαστή το κερί αυτό.»

Το μικρό κοριτσάκι της κυρίας ήρθε στο μαγειρείο. Άμα άκουσε τις λέξεις «ως τα μεσάνυχτα και παραπάνω», είπε χαρούμενα: «κι εγώ θα μείνω στο πόδι ως τα μεσάνυχτα και παραπάνω. Έχωμε χορό και θα φορέσω μια ωραία ζώνη με μεγάλους φιδόγκους από κόκκινο μεταξωτό.»

«Ω! πόσο το χαριτωμένο προσωπάκι της μικρούλας άκτινοβολούσε από ευχαρίστηση! «Οχι! κανένα κερί δε λάμπει ποτέ με τόσο λάμψη, όσο έλαμπαν τα μάτια του κοριτσιού! Αυτό το παρατήρησε και τ' άλειμματοκέρι: «Τι λάμψη χαράς!» είπε: «δε θα το ξεχάσω ποτέ. Ποτέ μου, βέβαια, δε θα ιδώ τέτοια λάμψη!»

Όταν έλεγε αυτά το έβαλαν και αυτό μέσα στο καλάθι κάνω από το σκέπασμα και τ' αγοράκι το πήρε μαζί του, με όλα τα άλλα πράγματα.

«Πού θα με στριμώξουν άραγε;» συλλογιζόταν το άλειμματοκέρι: θα με πών σε κανένα φτωχικό σπίτι, όπου δε θα βρω ούτε ένα μπροντίνιο καντιλέρι, ενώ το μελισσοκέρι εκείνο θα κορδώνει μέσα στο χρυσάφι και στ' άσήμι και θα έχη την τιμή να φωτίξη πρόσωπα τόσο άριστοκρατικής καταγωγής. «Έτσι το θέλει ή μοίρα μου: είμαι από άλειμμα κι όχι από μέλισσας κερί.»

Το άλειμματοκέρι έφτασε σε μια μικρή καμαρούλα, αντίκρυ στο μεγάλο κι όμορφο σπίτι, άπου βγήκε. Έκει ζούσε βυθισμένη σε δυστυχία μια χήρα με τρία παιδιά.

«Ο Θεός να εύλογηση την καλή κυρία! είπε ή χήρα. Τι όμορφο κερί! Θα με φωτίξη λαμπρά ως τα μεσάνυχτα.»

Άμα βράδισε άναψαν το άλειμματοκέρι.

«Φτού! φτού! φτού!» έκαμε το άλειμματοκέρι φτύνοντας χάμω από άηδία. «Τι πρόστυχα σπέρτα έχουν εδώ! Πόσο άσχημα μυρίζουν!»

Αντίκρυ στο πλούσιο σπίτι, είχαν κι αυτόν άνάψει τα φώτα. Όλος ο δρόμος φωτιζόταν από τα φώτα αυτά. Τα άμάξια έφερναν τους καλεσμένους στο χορό και έφταναν με μεγάλο θόρυβο. Σε λίγο άκούστηκε κι ή μουσική του χορού.

«Άρχισαν νά χορεύουν!» είπε μέσα του το άλειμματοκέρι. «Α! πόσο το όμορφο πρόσωπο του μικρού κοριτσιού! Θα λάμπη από ευχαρίστηση! Τα μάτια της, στοιχηματίζω, πώς θ' άστράφτουν πιδ πιδ και θα σκεπάζουν τη λάμψη του μελισσοκεριού, που είναι τόσο φαντασμένο με τη λάμψη του! «Οχι! ποτέ μου δε θα ξαναϊδώ το μαγευτικό αυτό θέαμα.»

Τη στιγμή εκείνη μπήκε μέσα στην καμαρούλα, το πιδ μικρό από τα παιδιά της χήρας. Ήταν κι αυτό ένα πολύ χαριτωμένο κοριτσάκι. Άγκάλιασε

τόν άδερφό της και την άδερφή της και τους είπε ένα μεγάλο μυστικό: «Τό ξερετε; Άπόψε σε λίγο θα έχωμε πατάτες τηγανιτές με βούτυρο!»

Και το προσωπάκι του άκτινοβολούσε από ευχαρίστηση: το μικρό κοριτσάκι του πλούσιου σπιτιού δέν ήταν πιδ χαρούμενο όταν έλεγε: «Άπόψε στο χορό θα φορέσω ζώνη με μεγάλους φιδόγκους από κόκκινο μεταξωτό.»

«Θα είναι λοιπόν μεγάλη εύτυχία νά τρώη κανέναν πατάτες τηγανιτές, έτσι φαίνεται!» είπε το άλειμματοκέρι. Ήταν όμως ένθουσιασμένο πιδ ξαναείδε τη φωτεινή λάμψη των παιδικών ματιών. Φτερνίστηκε κι έφτυσε για νά φανερώση τη χαρά του, όπως είχε κάμει και πρωύτερα για νά φανερώση την άηδία του, έπειδη τ' άλειμματοκέρι έχουν τις ίδιες λέξεις για νά εκφράζουν όλα τους τα αισθήματα.

Τό τραπέζι στρώθηκε: έφεραν τις πατάτες. Τι συμπόσιο! Για επίδορπιο κάθε παιδί πήρε κι ένα μύλο. Έπειτα ή μικρή είπε την προσευχή: «Άγαπητέ μου καλέ Θεέ, σ' ευχαριστούμε όλοι για τα δώρα και την καλωσύνη σου! Άμήν!»

«Μητερούλα, δέν είπα σήμερα καλά την προσευχή μου;»

«Δέν πρέπει νά συλλογίζεσαι τόν έαυτό σου, ούτε για τόν έαυτό σου πρέπει νά μιλάς, άπάντησε ή μητέρα. «Νά συλλογίζεσαι μόνο τόν καλό Θεό, πού σου έστειλε ένα τόσο καλό δέιπνο άπόψε, κι όχι άν είπες ή δέν είπες καλά την προσευχή σου.»

Τα παιδιά έπεσαν στο κρεβάτι τους. Κοιμήθηκαν άμέσως άφου πρώτα τα φίλησε γλυκά ή μητέρα τους. Έπειτα ή μητέρα κάθισε και δέν έπαψε νά ράβη παρά μόνο άφου πέρασαν τα μεσάνυχτα. Δούλευε με όλη της την καρδιά για νά μεγαλώση κι άναβρέψη τα παιδιά της.

Αντίκρυ στο πλούσιο σπίτι πολύνελοι κι κηροστάτες και χρυσά καντιλέρια έλαμπαν άκόμη: μια χαρωπή μουσική άκούόταν. Ψηλά στον ούρανό το φεγγάρι έριχνε την ίδια λάμψη και στα σπίνια των πλουσιών και στις καλύβες των φτωχών.

«Η βραδεία μου ήταν διασκεδαστική» είπε το άλειμματοκέρι. «Αμφιβάλλω πολύ άν ή λαμπάδα εκείνη, το μελισσοκέρι, μέσα στο άσημένιο καντιλέρι θα είναι πιδ ευχαριστημένο από μένα. Θα ήθελα νά το ξέρω αυτό πριν καή και ή τελευταία μου άκρη.»

Τη στιγμή, πού θα έσβηνε το άλειμματοκέρι, παρατήρησε σάν μέσα σε όνειρο τα μάτια των δυο μικρών κοριτσιών, πού σπινθηροβόλουσαν με την ίδια εύτυχία, μολοντί το ένα κορίτσι το φώτιζε ή ζωηρή λάμψη των μελισσοκεριών και το άλλο ή ταπεινή λάμψη ενός άλειμματοκεριού. Κι αυτή εί- ναι όλη ή ιστορία.

Τό βιβλίον τούτο πληροί αισθητόν κενόν και παρέχει άναγκαίον και χρησιμότατον βοήθημα εις πάντα επιθυμούντα τήν γνωρίξη καλώς και νά χειρίζεται όρθως την γραφομένην μας γλώσσαν, ήτοι την γλώσσαν εις την οποίαν συντάσσονται οι νόμοι, ή οποία χρησιμοποιείται διά την έπίσημον άρθρογραφίαν του ήμερησίου τύπου κλπ. Πίναξ πραγματών και λέξεων προσηρημένος εις τό τέλος του βιβλίου διευκολύνει μεγάλως την χρήσιν αυτού και καθιστά πρόχειρον την λύσιν οίασδήποτε άπορίας άναφερομένης είτε εις την κλίσιν και τόν σχηματισμόν μιάς λέξεως, είτε εις την όρθην γραφήν, τόν τονισμόν ή τόν πνευματισμόν αυτής, κλπ. κλπ. Δρ. 50.—

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
(Τής άπλής Καθαρευούσης)
ΥΠΟ
ΑΧΙΛΛ. ΤΖΑΡΤΖΑΝΟΥ
Πρώην Έκπ. Συμβούλου

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η μικρούλα με τα σωίрта

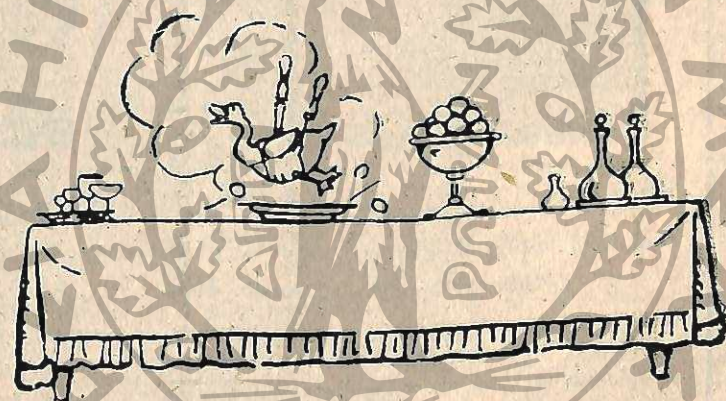
ΑΝΤΕΡΣΕΝ

Από τα «Παραμύθια»

Έκανε φοβερό κρύο, κι είχε άρχισει νά σκοτεινιάξη. Ήταν παραμονή της πρωτοχρονιάς κι έπεφτε πυκνό χιόνι. Μέσα στο κρύο και στο σκοτάδι ένα φτωχό κοριτσάκι ξεσκουφωτο και ξυπόλυτο, γύριζε στους δρόμους. Είναι αλήθεια πώς φορούσε ένα ζευγάρι παντούφλες, όταν έφυγε άπ' το σπίτι του, άλλ' αυτές δέν του ώφελοσαν σε τίποτε. Ήταν της μάνας του και τόσο μεγάλες, πού το κακόμοιρο το κορίτσι τις είχε χάσει εκεί πού έτρεχε από το ένα μέρος του δρόμου στο άλλο για νά γλιτώση από τ' άμάξια. Τη μια από τις παντούφλες δέν μπόρεσε νά τη βρή. Την άλλη την άρπαξε ένα παιδί κι έφυγε. Καί έτσι το μικρό κοριτσάκι, προχώρησε με τα ξυπόλυτα πόδια του μελανά από το κρύο. Μέσα σε μια παλιά ποδιά είχε μερικά κουτιά σπέρτα, κι ένα κουτί το κρατούσε στο χέρι του. Κανέναν δέν της είχε άγοράσει τίποτε όλη τη μέρα, ούτε κανέναν της είχε δώσει πεντάρα. Τουρτουρίζοντας από το κρύο κι από την πείνα γύριζε στους δρόμους. Τό χιόνι έπεφτε

Έκανε ένα ζεστό μικρό φώς σάν ένα κεράκι, καθώς κρατούσε το χέρι της επάνω από αυτό. Ήταν σωστά ένα όλόλαμπρο φώς.

Της μικρούλας της φάνηκε σάν νά καθόταν κοντά σε μια μεγάλη θερμάστρα. Της φαινόταν τόσο ωραία, και τόσο ζεστή, πού άπλωσε τα πόδια της σάν για νά τα ζεσάνη. Τη στιγμή εκείνη όμως έσβησε ή φλόγα του σπέρτου, χάθηκε ή θερμάστρα και της άπόμεινε μόνο το μισοκαμένο σπέρτο. Πήρε τότε ένα άλλο σπέρτο από το κουτί το έτριψε επάνω στον ποίχο, πού έβγαλε μια φλόγα. «Όπου έπεσε τό φώς του έγινε ψιλός και διάφανος σάν γιαλί και μπόρεσε νά ιδή μέσα σ' ένα δωμάτιο του σπιτιού. Τό τραπέζι ήταν σκεπασμένο με ένα κατάρσπρο τραπεζομάντιλο κι επάνω ήταν θαυμάσια φαγητά και ένας ψητός γάλος, πού άχνιζε παραγεμισμένος με καρύδια. Και το πιδ παράδοξο ήταν, πού ο γάλος πήδησε κάτω από την πινατέλα και περπατώντας στο πάτωμα με ένα μαχαίρι κι ένα πη-

Αργά τη νύχτα σε μια γωνιά ανάμεσα από δυο σπίνια άπλώθηκε χάμω και κουλουριάστηκε. Είχε μαζέψει τα πόδια της άποκάτω από το σώμα της, και καθόταν επάνω τους, αλλά δέν μπορούσε νά βαστάξη στο κρύο. Δέν τολμούσε νά πάγη στο σπίτι της ή μικρούλα, γιατί δέν είχε πουλήσει καθόλου σπέρτα και δε θα μπορούσε νά δώση ούτε μια δεικάρα. Τα μικρά της τα χέρια σκεδόν είχαν ξεπαγιάσει. «Αχ! έσως κανένα σπέρτο άναμμένο θα μπορούσε νά τα ζεσάνη. Έβγαλε ένα σπέρτο και τό άναψε. Πώς πετούσε φωτιές καθώς έκαie!

ρούνη μπηγμένα στο στήθος του πήγε κοντά στο μικρό κοριτσάκι. Έπειτα το σπέρτο έσβησε και δε βρέθηκε τίποτε άλλο κοντά της παρά μόνο ο χοντρός ύγρος και κρύος ποίχος.

«Αναψε κι άλλο σπέρτο και βρέθηκε να κάθεται κάτω από ένα δέντρο Χριστουγεννιάτικο. Χιλιάδες φώτα έκαιαν επάνω στους πράσινους κλώνους του, και χρωματιστές εικόνες, σαν εκείνες που είχε ιδεί στις βιτρίνες των καταστημάτων, κοίταζαν κάτω, την παρατηρούσαν στα μάτια. Το μικρό το κοριτσάκι άπλωσε τα χέρια να πιάσει τις ωραίες αυτές εικόνες αλλά το σπέρτο έσβησε.

«Αναψε ένα άλλο σπέρτο και τότε είδε φώτα ν' ανεβαίνουν ολοένα ψηλότερα, ώπου φαίνονταν σαν αστέρια στον ουρανό. Έπειτα είδε ένα αστέρι να πέφτει χάμα αφήνοντας πίσω μια φωτεινή γραμμή.

«Κάποιος πεθαίνει» σκέφτηκε το μικρό το κορίτσι. «Αναψε κι άλλο σπέρτο στον τοίχο και το φως έλαμψε ολόγυρά της. Μέσα στη λάμψη αυτή στεκόταν ή γιαγιά της και λαμποκοπούσε μ' ένα πρόσωπο, που έδειχνε καλωσύνη κι αγάπη.

—«Γιαγιά! ν' φώναζε ή μικρή. «Ω! πάρε με μαζί σου! Μή χαθής και σ' σαν τη ζεστή θερμάστρα και το ψητό γάλο».

Και βιάστηκε ν' ανάψει ένα ένα όλο το κουτί τα σπέρτα, γιατί επιθυμούσε να κρατήσει τη γιαγιά της εκεί. Τα σπέρτα έλαμψαν κι ή γιαγιά της φάνηκε πιδ όμορφη από κάθε άλλη φορά. Πήρε ή γιαγιά τη μικρούλα έγγονη στην αγκαλιά της κι οι δυο μαζί πέταξαν ψηλά, όλο χαρά και ευτυχία.

Το πρωί όταν έφεξε το δύστυχο κοριτσάκι κοιμόταν εκεί με τα μάγουλά του κατακίτρινα κι ένα χαμόγελο στο στόμα. Είχε ξεπαγιάσει και είχε πεθάνει τη νύχτα της τελευταίας ημέρας του παλιού χρόνου. Όταν ο ήλιος της πρωτοχρονιάς βγήκε, το παιδάκι καθόταν άκονα εκεί κρατώντας τα καμένα σπέρτα στο χέρι του.

—«Προσπάθησε να ζεσταθώ», είπε κάποιος. Κανένας όμως δε φαντάστηκε, τί ωραία πράγματα είχε ιδεί ή μικρούλα, ούτε τα μεγαλεία του ουρανού όπου είχε μπει μαζί με τη γιαγιά της τη νύχτα της Πρωτοχρονιάς.

Μύθοι και Διηγήματα υπό Εδρ. Ήλεξανδρίδου, πολύχρωμον εξώφυλλον, σχήμα μέγα.

«Αδετον δρ. 30.— Χρυσόδ. 40.—

Το βιβλίον αυτό είναι μία συλλογή εκλεκτών μύθων και διηγημάτων πραγματωγνωστικών, όλων διδακτικών και πλουσίως εικονογραφημένων

Οί Πρόσκοποι διήγημα υπό Γαλατείας Καζαντζάκη, μετ' εικόνων Δρ. 15.—

Βιβλίον το όποϊον ενδιαφέρει την νέαν γενεάν, γραφέν κατά το σύστημα της νεωτέρας παιδαγωγικής, προπαγανδιστικόν του προσκοπισμού εν Ελλάδι.

Το Άηδόνι

Από τα «Ζώα του Δάσους»

Μιχ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΥ
Διευθυντού Διδασκαλείου

1.

«Αν ό άετός είναι ό βασιλιάς των πουλιών στη δύναμη, το άηδόνι είναι ό βασιλιάς των πουλιών στο τραγούδι. Δεν υπάρχει πουλί, που να κελαηδή τόσο γλυκά και τόσο πολύ, όπως το άηδόνι.

Μέσα στα δάση, στις ρεματιές και στα πυκνοφυτεμένα μέρη, πετάνε στην άκρη ενός κλαδιού δέντρου και άρχίζει το κελάδημά του και γεμίζει τα μέρη γύρω με τη γλυκόλαλη φωνή του. Δέ χορταίνεις να το άκούεις!

Τήν άνοιξη μάλιστα το άηδόνι κελαδεϊ περισσότερο τη νύχτα. Μέσα από τις λεμονιές των περιβολιών και από τα δέντρα του κήπου βγαίνει το τραγούδι του, τόσο γλυκό και τόσο μαγευτικό, που μπορείς να κάθessαι ώρες ολόκληρες να το άκούς και να θαυμάζεις. «Αν μάλιστα πάρης και κανένα βιολί στα χέρια σου και άρχίσης να παίζης, ώ, τότε δυναμώνει κι ή όρεξη του άηδονιού και προσπαθεί να ξεπεράση το βιολί. Κάνει τότε τέτοιους λαρυγγισμούς και τόσες στροφές στο τραγούδι του, που δεν μπορεί να τους κάμη ούτε ό καλύτερος τραγουδιστής.

Άλλά και μέσα στο κλουβί το άηδόνι κελαδεϊ γλυκά και μαγεύει τους ανθρώπους του σπιτιού.

«Όχι όμως μόνο τους ανθρώπους μαγεύει το άηδόνι με το τραγούδι του, αλλά και αυτά άκόμη τα ζώα. «Όταν κελαηδή επάνω στα δέντρα, σωπαίνουν όλα τα άλλα πουλιά και όλα τα ζώα πλησιάζουν κι άκούουν τη γλυκιά φωνή του και εύχαριστιούνται κι αυτά.

Κατάντησε πιά παροιμία το γλυκό κελάδημα του άηδονιού. Τόσο πολύ, ώστε όταν θέλουν να πούν για κανένα πώς τραγουδεί ωραία, λέγουν: «είναι άηδόνι μοναχό!».

Θ' άκούσατε και σεις πολλές φορές το κελάδημα του άηδονιού. Στην πατρίδα μας υπάρχουν πολλά άηδόνια, αν και τα κυνηγούν πολύ τα άρπαχτικά πουλιά, ή γάτα και το κουνάβι. Το καλοκαίρι παντού άκούμε την γλυκιά τους φωνή. Το χειμώνα όμως δεν κελαδούν

άηδόνια, διότι και δεν υπάρχουν άηδόνια τον χειμώνα στην πατρίδα μας.

Το άηδόνι είναι άποδημητικό πουλί. «Όταν έρθη το φθινόπωρο φεύγει κι εκείνο και ταξιδεύει σε νοτιώτερες χώρες. Προχωρεί ως το Νείλο ποταμό στην Αίγυπτο και ως τον Ιορδάνη στην Παλαιστίνη, εκεί που πηγαίνουν κι οι πελαργοί.

Τήν άνοιξη πάλι, κατά τον Απρίλη, γυρίζει και μς εύχαριστεί πάλι με το ωραίο κελάδημά του. Πρώτα επιστρέφουν τα άρσενικά και μετά μία εβδομάδα φτάνουν και τα θηλυκά.

2.

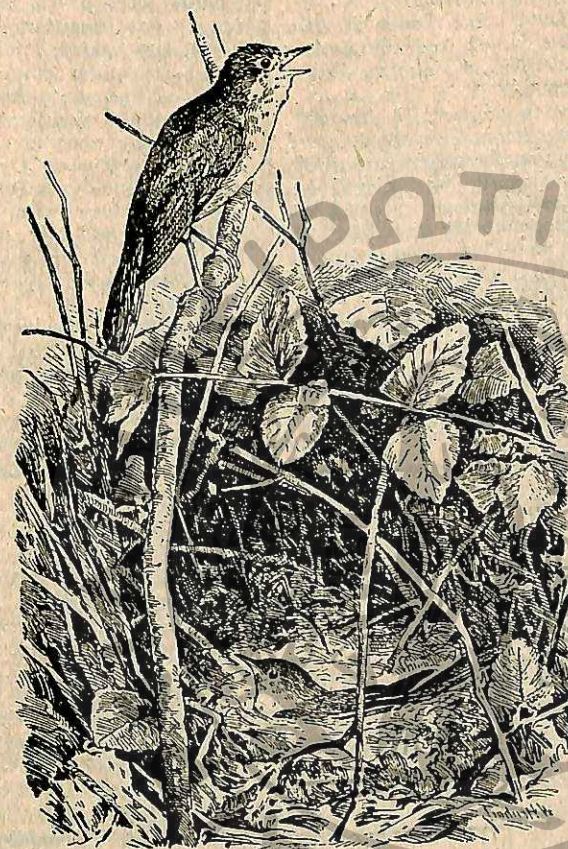
Το άηδόνι δεν είναι ωραίο πουλί. Είναι όμως παρατηρημένο ότι τα πουλιά, που έχουν ωραίο σώμα και χρώμα, δεν είναι κελαδητικά, δεν κελαδούν δηλαδή ωραία: τέτοια είναι ό συκοφάγος, το ωραίο γαλαζοκίτρινο πουλί. Ένώ τα πουλιά που κελαδούν ωραία, είναι άσχημα, ή τουλάχιστο δεν είναι όμορφα π.χ. ό κόροδαλλός και το άηδόνι.

Κατά το σώμα το άηδόνι μοιάζει πολύ με το σπουργίτι. Έχει το ίδιο σώμα, μεγαλύτερο όμως ράμφος, και μεγαλύτερη ουρά και μεγαλύτερες φτερούγες απ' αυτό. Γι' αυτό και μπορεί να πετάνε περισσότερο από το σπουργίτι.

Τα πόδια του είναι ψηλά και δυνατά και το βοηθούν για να τρέχει πολύ.

Το χρώμα του άηδονιού είναι σκούρο καστανό. Μοιάζει πολύ με το χρώμα του κορυδαλλού. Στην κοιλιά έχει μερικά σταχτιά φτερά και στην ουρά μερικά κοκκινωπά.

Το χρώμα του άηδονιού το προφυλάγει πολύ από τους έχθρους του—το κουνάβι, τη γάτα, το γεράκι και τα άλλα άρπαχτικά πουλιά. «Ό λόγος είναι ότι το χρώμα των φτερών του μοιάζει με το χρώμα των μαρμαμένων φύλλων των δέντρων και των θάμνων. Γι' αυτό το άηδόνι μένει σχεδόν πάντα κρυμμένο κάτω από τα πυκνά χα-

μόκλαδα, όπου είναι περισσότερο προφυλαγμένο.

Μόνο άμα θέλη νά τραγουδήση βγαίνει από τά χαμόκλαδα και πετά ψηλά στά δέντρα. Κι'έκει όμως φροντίζει νά καθεται σέ κλαδιά, που έξέχουν έξω από τά δέντρα γιά νά βέπηη καλύτερα ολόγυρά του, μήπως έρχονται άρπαχτικά πουλιά και θέλουν νά όρμήσουν νά τό πιάσουν. Έτσι άμα ιδή κανένα τέτοιο προφταίνει και κούβεται άμέσως.

33

Καὶ τὴν τροφή του τὸ ἀηδόνι τὴ γυρεύει κάτω ἀπὸ τὰ κλαδιά τῶν θάμνων, ἀνάμεσα στὰ σαπισμένα φύλλα τοῦ δάσους.

Τρώει μυρμήγκια, σκουλήκια διάφορα, κάμπιες, πεταλούδες καὶ ἄλλα ἔντομα.

Τέτοια ζῶα υπάρχουν πολλά ανάμεσα στὰ φύλλα. Τὸ ἀνδρόνι λοιπὸν σκαλίζει τῇ φύλλᾳ μὲ τὰ πόδια του καὶ τὰ ἀνασηκώνει μὲ τὸ ράμφος του καὶ βρίσκει ἀρκυὰ μωρηθγκία. Τὰ μωρηθγκία εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκείνα μωρηθγκία τοῦ δάσους. "Ἄν ἐκείνη τὴν ὥρα περάσῃ καὶ καμιά πεταλοῦδα ἀπὸ κοντὰ του, πετᾷ καὶ τὴν ἀρπάζει στὸ ράμφος του καὶ τὴν καταπίνει. Ποτὲ ὅμως δὲ βγαίνει νὰ κυνηγήσῃ πεταλοῦδα μακριὰ ἀπὸ τὰ δέντρα καὶ τὰ χαμόκλαδα. «Τί θέλω ἐγὼ λέει, νὰ κινδυνεύω τῇ ζωῇ μου γιὰ μιὰ πεταλοῦδα! Μπορεῖ νὰ τύχῃ νὰ μὲ ἰδῇ κανένα γεράκι καὶ τότε θὰ μοῦ β-γῇ ξιγὴ ἢ πεταλοῦδα».

Ἄρα ὅμως μὴ ὁ χειμῶνας καὶ σφάσουν τὰ κρύα καὶ τὰ χιόνια, τότε κρύβονται τὰ σκουλήκια μέσα στὴ γῆ κι οἱ πεταλούδες φοβοῦν. Κρύβονται καὶ τὰ μυρμηγκία στὶς φωλιές τους.

Ἄν τὸ ἀγρόνι εἶχε δυνατόν, ῥάμφος θὰ μπορούσε νὰ τρώῃ τότε σπόρους, ὅπως κάνει ὁ κορυδαλλὸς κι ἡ πέρδικα. Τὸ ῥάμφος του ὅμως εἶναι ἀδύνατον καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σπάσῃ τοὺς σπόρους καὶ νὰ φάῃ τὴν ψίχα τους, ὅπως κάνει ἡ πέρδικα, ἡ κουρούνα καὶ ὁ κορυδαλλός. Ἀκόμη θὰ μπορούσε νὰ σκάψῃ τὴ γῆ καὶ νὰ βρῇ τὰ σκουλήκια, πού εἶναι κρυμμένα μέσα στὸ χῶμα. Καὶ σ' αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ βοηθοῦν τὸ ῥάμφος του καὶ τὰ νύχια του.

— Για να μην υποφέρει λοιπόν από την πείνα το αη-
δόνι, μόλις μητ' ο χειμώνας, φεύγει από την πατρίδα
μας και ταξιδεύει σε άλλες θερμές χώρες, όπου και ο
χειμώνας ακόμη υπάρχουν διάφορα έντομα και εκεί
μένει ως την άνοιξη. Τὸν Ἀπρίλη πάλι, μόλις διο-
ρθῇ ὁ καιρὸς, ἐπιστρέφει στὴν πατρίδα μας μετὰ

χελιδόνια καὶ τοὺς πελαργούς, κι ἀμέσως ἀρχίζει
νὰ γτίζει τὴ φωλιά του.

4.

Και τὴ φωλιά του τὸ ἀηδὼν τὴν κάνει στὰ πυκνὰ
 χλαδί τῶν θάμνων. Ποτὲ ὅμως ἐπάνω στὴ γῆ.
 Ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ βροῖσκη τέτοιες θέσεις, ὅπου
 νὰ ἐνώνονται δυὸ ἢ τρία χλανάρια τῶν θάμνων.
 Ἐκεῖ χτίζει τὴν φωλιά του. Τὴ χτίζει μὲ ξερά φύλλα
 τοῦ δάσους καὶ μεγάλῃ τέχνῃ.

“Άμα τὴν τελειώση, τὴν περιτριγυρίζει με πολλὰ ξερά φύλλα, ἔτσι ἀνιχνεύει, πὸ ἅμα τῇ βέλτερι ἀπὸ μακριά, νομίζει ὅτι εἶναι σῶρος φύλλα, πὸ δ’ ἀνεμοῦ τὰ ἔφερε ἐκεῖ. Δὲν μπορεῖς νὰ υποψιαστῇς ὅτι εἶναι φωλιά. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὸ ἀγλὸν προφυλάγεται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀπριλιοῦ, τὸ ἀηδὸν ἔχει
ἐτοιμη τὴ φωλιά. Στὴν ἀρχὴ τοῦ Μάη γεννᾷ
τὰ αὐγά του. Εἶναι κατὶ αὐγά 4—5 μικρά, μὲ χρώμα
πρασινωπὸ, ἔτσι, ποὺ τὰ βλέπεις μέσα στὴ φω-
λιά, δὲν τὰ βλέπεις πὼς εἶναι αὐγά, ἀλλὰ νομίζεις
πὼς εἶναι πράσινα φύλλα, ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χαμό-
δεντρα.

Ὑστερα καθεται 17 μέρες καὶ κλωσά τ' αὐγά του.
Στὶς 17 μέρες ἐπάνω βγαίνουν τὰ ἀηδονάκια ἀπὸ
τ' αὐγά.

Εἶναι κάτι μικρά πουλάκια με χρώμα σκουρό-
σταχτί καὶ κιτρινωπό, σὰν τὰ μαραμμένα φύλλα.
Ἔτσι, ἅμα βλέπεις ἀποπάνω τὴ φωλιά, δὲν μπορεῖς
νὰ τὰ ξεχωρίσεις εὐκόλα. Καὶ αὐτὸ πολλές φορές
σφίξω τὰ ἄνθρωπάκια ἀπὸ τὰ ἀρπακτικά ζωα.

Στην αρχή τὰ ἀρδονάκια μένουν μέσα στη φωλιά
κι οἱ γονεῖς τους κουβαλοῦν ἀκατάπαυστα τροφή
καὶ τοὺς τὴ δίνουν. Ὅταν μεγαλώσουν καὶ βγάλουν
φτερά, τότε οἱ γονεῖς τους τὰ παίρνουν μαζί τους
καὶ τὰ μαθαίνουν πῶς νὰ βροῖσκουν τὴν τροφή τους.

Ἵστερα ἀπὸ λίγες μέρες τ' ἀφήνουν καὶ χτίζουν ἄλλη φωλιά καὶ βγαίνουν ἄλλα ἀηδονάκια, ποὺ πολλές φορές δὲν προφτάνουν νὰ μεγαλώσουν πρὶν νὰ ἔρθῃ τὸ φθινόπωρο.

Τὰ πρῶτα ἀφρονῶντα ὡς τὸ φθινόπωρο εἶναι σὲ
θέσιν νὰ ῥήσουν πιά μόνον τους. Ταξιδεύουν τότε τὰ
χειμῶνα στὶς θερμὲς χώρες καὶ ἀμα γυρίζουν πίσω
τὴν ἄνοιξη χτίζουσιν τὴ δική τους φωλιά. Ἐκεῖ κοντὸ
ἡμῶς χτίζουσιν οἱ γονεῖς τους τὴ νέα τους φωλιά
καὶ ἐστὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια μένει στὴν ἰδίαν γειτονίαν.

Περιλαμβάνει :

1258 μάχας, ναυμαχίας και διάφορα άλλα γεγονότα της Ελληνικής Επανάστασης από το 1814, ήτοι από της συστάσεως της Φιλικής Εταιρίας μέχρι της ανεξαρτησίας της Ελλάδος.

Πλήρες ἀλφαριθμητικὸν εὐρετήριον περιλαμβάνον 1700 ὀνόματα τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν ἀνεύρεσιν οἰουδὴποτε ἱστορικοῦ γεγονότος ἀναγραφομένου ἐν αὐτῷ.

Κάτωθι ἐκάστου ἱστορικοῦ γεγονότος παρατίθεται διὰ λεπτοτέρων στοιχείων ἅπανα ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία: Ἔργον, τόμος, σελίς.

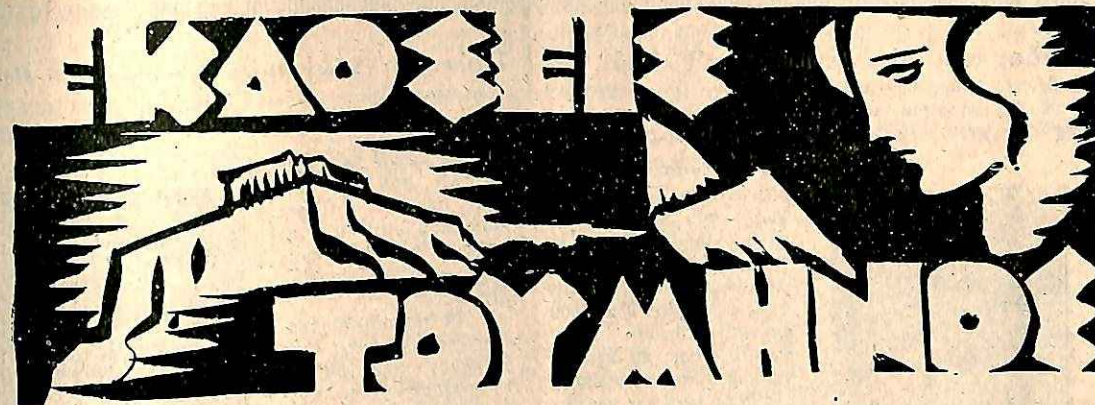
Οὕτω τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀγῶνος εἶναι μοναδικὸν ἀπόκτημα παντὸς Ἑλλήνου.

“Εκδοσις πολυτελής ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτον σελ. 360
σχῆμα μέγα μὲ 150 ὁλοσελίδους εἰκόνας αἱ ὁποῖαι τὰ
καθιστῶσι τὸ ὠραιότερον λεύκωμα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τοῦ κ. **Χ. Βλασσοπούλου**, Ἐπιμελη-
τοῦ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς
Ἑταιρείας.

Τιμᾶται Δρ. 125 Χρυσόδετον Δρ. 150.—

Τὰ νέα βιβλία τὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὸν ῥῆζαντα μῆνα
μετὰ συνοπτικῆς ἀναγύσεως τοῦ περιεχομένου των

Ἡ χώρα τῶν ἀδαμάντων Ἰουλλίου Βέρν,
μετὰ 60 εἰκόνων καὶ ἑνὸς χάρτου. Δεδεσμ. δρ. 40—

‘Ο Β’ τόμος τῆς Β’ σειράς τῆς *Παιδικῆς Βιβλιοθήκης Δημοτηρίου*. Ἐκδίδεται ἐντός τοῦ μηνὸς τοῦ ὥραϊον μυθιστορήμα, τοῦ γοητευτικοῦ μυθιστοριγράφου, Ἰουλίου Βέρν, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει ὁ συγγραφεὺς μίαν προσπάθειαν πρὸς κατασκευὴν τεχνολογτοῦ ἀδάμαντος. Τὴν ἀφήγησιν ποικίλει ἐν αἰσθητικῇ συμπληρωτικῶν αὐτῶν.

«Κι' ἡ ἱστορίαις αὐτὰς τελείωσαν ἔτσι...»
 Ὑπὸ Νιτόλη Νιτβα. Σελ. 136..... Δρ. 25

Τὰ δεκατρία διηγήματα, τὰ ὅποια περιλαμβάνει ὁ τόμος, τιτλοφορηθεῖς ἀπὸ τὸ τελευταῖον, ἴσως διότι ἔχει πρωτότυπον τίτλον ἀν καὶ δὲν εἶναι πολὺ πρωτότυπον τὸ θέμα, εἶναι ψυχολογημένα εἰκόνες τῆς κοινωνικῆς ζωῆς μὲ ἀρκετὴν παρατηρητικότητα, καὶ ὕψος διαμορφωμένον ἱκανοποιητικῶς. Προτάσσεται λόγος τοῦ κ. Παλαμά διὰ τὰ προγενέστερα ἔργα τοῦ συγγραφέως.

²Επανάστασις τῶν ζώων. Διηγήματα Δημ.
Βουτυρά. Σελ. 296 ἑκδ. ἐπὶ ἑλ. χάρτου Δρ. 24—

Ἡ γόνιμος φαντασία τοῦ κατ' ἐξοχὴν κοινωνικοῦ διηγηματογράφου κ. Δημ. Βουτυρά νέον τόμον χαρίζει εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας τοῦ ἔϊναι γνωστὰ τὰ ἑξαιρετικά προσόντα τοῦ διακρινοῦσιν τὸν βαθὺν μελετητὴν τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Ἀναλόγως τῆς λαϊκῆς ψυχολογίας γνωρίζει νὰ ἐμφανίσῃ πρόσωπα καὶ γεγονότα μίαν δυνατὴν καὶ ζωντανὴν μορφήν. Τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ ἔχει καὶ ὁ νέος τόμος ὁ ὁποῖος τίθεται εἰς κυκλοφορίαν καὶ ὅστις θὰ προσθήσῃ μίαν ἀκόμη ἔντονον λαμπρὴν εἰς τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν τοῦ. Ἀνήκει εἰς τὴν σειρὰν 25 Ἑκτετατὰ Ἔργα.

Προσμήθια τοῦ "Αντερσεν. δεδ. Δρ. 40. —

Ὁ Δανὸς μυθιστοριογράφος εἶναι ὁ ἀφωσιωμένος συγγραφεὺς τῶν παιδιῶν. Γενεαὶ διεσχέδασαν μὲ αὐτά. Εἶνε ἀπὸ τὰ βιβλία πού δὲν γηράσκουν ποτέ. Τὸ ὕφος, ἡ υπόθεσις τῶν παραμυθιῶν αὐτῶν, τὰ καθιστοῦν τερπνὰ καὶ ἐνδιαφέροντα. Περιέχει τὰ παραμύθια, τὸ ἐν καλλίτερον τοῦ ἄλλου. Ἀλλ' ἡ νεὰ αὐτῆ ἐκδόσις ἔχει τὸ ἰδιαιτέρον προσόν ὅτι εἶνε πλουσίως εἰκονογραφημένη, ἀπεβαίνει δὲ τοιούτοτρόπως τὸ βιβλίον ἀκόμη ἐλκυστικώτερον τὸ δ' ἐλκυστικὸν τοῦ ἄρτου, τὸ καθιστᾷ μίαν ἀπὸ τὰς πελιδνότερας ἐκδόσεις. Ἀνήκει εἰς τὴν σειρὰν τῆς *Παιδικῆς Βιβλιοθήκης Δημοτράκου* (Σειρὰ Α').

Τὰ ξῶα τοῦ Δάσους, ὑπὸ Μ. Παπαμαύρου
σελ. 124 μετὰ πολλῶν εἰκόνων Δρ. 12.—

Μίαν σειράν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν βιβλίων φυσικο-
γνωστικῶν ἔχει ἐκδόσει ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Δημη-
τράκου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς Βιολογίας.
Τὴν συγγραφὴν ἀνέλαβεν ὁ διευθυντὴς Διδασκα-
λεῖου κ. Μ. Παπαμαύρου, τὴν δ' ἐπιμέλειαν ἐ-
κτελεῖ κ. Δ. Δαμασκηνός. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν «Ζῶων»
τοῦ σπαιτιοῦ καὶ τῆς ἀλῆης» καὶ δευτέρου τόμου
περὶ τῶν «Ζῶων τοῦ Κήπου καὶ τοῦ Ἀγροῦ»
ἐκυκλοφόρησεν ἤδη τὸ τρίτον βιβλίον τῆς σειρᾶς
αὐτῆς, διὰ τὰ Ζῶα τοῦ Δάσους. Γραμμένον καὶ τὰ
βιβλίον αὐτὸ κατὰ τρόπον ἐπαγωγῆς, προκαλεῖ
ζωορᾶν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστη. Μᾶς διδῇ
πλήρη τὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ζωὴν, τὰς ιδιότη-
τας τῶν ζῶων. τὰ ὅποια μόνον ἐξ ὀνόματος ο-
πλῆστοι γνωρίζουν, ἐνῷ παρουσιάζουν πολλὰ ἐν-
διαφέροντα καὶ χρήσιμα σημεία.
Ἀπὸ τὰ Ζῶα τοῦ Δάσους παραθέτομεν ἐν αὐτο-
τελὲς μέρος, διὰ τὸ Ἀηδόρι, τὸ πούλι, τῆς Ἀνοί-
ξεως.

Παιδομετρικαὶ ἔρευναι ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ
Σ. Μ. Γεδεών, σελίδες 272 σχῆμα μέγα 26×19
μετὰ 82 πινάκων καὶ 26 διπλοσέλιδων γραφικῶν
παραστάσεων. Ἐκδόσεις Δημητράκου... Δρ. 100.—

σειρὰ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ δημοσιευμάτων
ὡς δεύτερον τόμον σύγγραμματος, φέρων τὸν τίτλον:
«Παιδομετρικαὶ ἔρευναι ἐν Ἑλλάδι. Πορίσματα
41,170 σωματικῶν μετρήσεων ἐπὶ παιδῶν τῶν Ἀθη-
νῶν» καὶ ἀποσκοποῦν νὰ παράσχω εἰκόνα τῆς κανονι-
κῆς σωματικῆς διαπλάσεως καὶ ἐξελιγέως τοῦ παιδὸς
ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κλιματικῆς καὶ φυλετικῆς συν-
θήκας ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως μέχρι
τῆς ἐνηλικιώσεως.

Ειδικώτερον ἐν ταῖς «Παιδευτικαῖς ἐρευναῖς» ἐξετάζονται ἐπὶ τῇ βάσει 41 170 σωματικῶν μετρήσεων τὰ κατὰ τὴν αὐξάνειν τῶν Ἑλληνικῶν παιδῶν ἀπὸ πλείστον ἀπόθεν, ἀνατομικῶν καὶ φυσιολογικῶν. Καθορίζονται δὲ καὶ αἱ κανονικαὶ ἀναλογίαι τῶν διαφορῶν τοῦ σώματος διαστάσεων πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὸ ὅλον ἀνάστημα. Περαιτέρω διαπιστοῦται ἡ ἐπίδρασις, ἣν ἀσχοῦσιν ἐπὶ τῇ σωματικῇ αὐξήσειν παράγοντες ὡς τὸ φύλον καὶ ὁ κοινωνικὸς—οἰκονομικὸς τοιοῦτος καὶ ἐξαίρονται αἱ ὑφιστάμεναι διαφοραὶ κατὰ τὴν σωματικὴν ἐξέλιξιν καὶ διάπλaksin μεταξύ ἑτεροφύλων, ὡς καὶ ἀνηκόντων εἰς κοινωνικὰς τάξεις οἰκονομικῶς ἀνομοίας· συνωφὺς δὲ ἐρευνῶνται καὶ τὰ πιθανὰ αἰτία τῶν τοιούτων διαφορῶν. Παρὰ ταῦτα θίγονται καὶ ζητήματα μεγάλῃς ἀνθρωπολογικῆς σπουδαιότητος, οἷα αἱ κατὰ μέσον ὅρον ἀναλογίαι τῶν τῆς κεφαλῆς διαστάσεων πρὸς τοὺς συγχρόνους Ἕλληνας κ.λ.π.

Ἡ σπουδαίτης τῶν «Παιδομετρικῶν ἔρευνῶν» συνίσταται προσέτι καὶ ἐν τούτῳ. Ἡ συγγραφεὺς ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ὥσμων πρὸς περαιτέρω ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῆς σωματικῆς τοῦ Ἑλληνοπαίδος αἰδέσεως καὶ πρὸς προκινῆν παρακολούθησιν τῆς σωματικῆς καταστάσεως τῶν παιδῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ διδασκάλων αὐτῶν.

“Ὅθεν τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι χρησιμώτατον οὐ μόνον εἰς τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἐπαγγελματίας, οἵτινες ἀσχολοῦνται θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς περὶ τὸν παῖδα καὶ τὸν ἄνθρωπον καθόλου, οἶον ἱατροῦς, παιδαγωγούς, διδασκάλους, κ.λ.π. ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐν γένει εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν παιδῶν καὶ ἐπιθυμοῦντα νὰ σχηματίσῃ σαφὴ ἀντίληψιν τῆς σωματικῆς καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ παιδός. τοῦ ὁποίου παράκολουθεῖ τὴν εξέλιξιν.

Πολιτική Δικονομία ὑπὸ Ἀγγέλ. Ν. Μπου-
ροπούλου Εισαγγελέως Ἐφετῶν, σελίδες 800.
Τιμᾶται χρυσόδετος.....Δρ. 80.—

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν β' τόμον τῆς σειρᾶς «Μικροὶ κώδικες» multum in parvo τῆς ἐκδιδομένης ἐπιμελείας τοῦ κυρίου Μπουροπούλου.

Ἡ μεθοδικὴ κα-
τάταξις τῆς ὕλης, τὰ
ἐν τέλει τοῦ βιβλίου
λεπτομερῆ χρονολογι-
κὰ καὶ ἀλφαριθμητικὰ
εὗρετήρια καὶ ἄφθο-
νοι υποσημειώσεις τοῦ
συντάκτου, καθοδηγοῦ-
σιν εἰς τὴν εὐχερῆ εὑ-
ρεσιν τῆς πράγματι ἰσχυροῦς δια-
τάξεως.

Παριέγουσα τὴν κυρίως Πολιτικὴν Δικονομίαν καὶ τοὺς εἰδικούς δικονομικοὺς νόμους μετὰ τῶν μέχρι 1 Μαρτίου 1931 γενομένων ἀπειραριθμῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων τροποποιήσεων αὐτῶν, ἐν καθιερωμένῃ πλῆρει, ὀφειλομένῃ εἰς τὴν γνωστὴν εὐσυνείδητον ἐργασίαν τοῦ διακεκριμένου συγγραφέως, ἐμφανίζουσιν ἔργον πρώτης φορᾶς εἰς τὸ εἶδος του κυκλοφοροῦν ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τῶν εἰδικῶν νόμων σημειούμεν ἰδιαιτέρως τὰ ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα Διτάγματα περὶ Δικαιοστασίας, δημοσιεύόμενα πάντα ἐν μεθοδικῇ κατατάξει, τοὺς νόμους περὶ μικροδιαφορῶν, περὶ διαιοικτικῶν δικαστηρίων, περὶ ἐρημοδικιῶν, περὶ ἐνδίκων μέσων, περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, περὶ προσωρινῶν μέτρων κλπ.

Ἡ ἔκδοσις ἐγένετο ἐπὶ εἰδικoῦ ἐκλεκτοῦ χά-
του, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται τις νὰ γράφῃ καὶ διὰ
μελάνης, ἐπὶ πλέον δὲ εἰς τὸ τέλος προσετέθησαν
καὶ λευκαὶ σελίδες διὰ σημειώσεις.

³ Ἀνάμεσα σὲ τρεῖς γυναῖκες, Ἀθηναϊκὸν
μυθιστόρημα Γρηγ. Ξενοπούλου. Σελ. 300 Δρ. 35—

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἀπάντων τοῦ πολυγρα-
φωτάτου συγγραφέως κ. Γρηγόρ. Ξενοπούλου,
προσετέθη νέος τόμος. Εἶνε γνωστῇ ἡ περιγραφικὴ
τῆς καὶ ἡ ψυχολογία τοῦ μυθιστοριογράφου, τοῦ
ὁποίου τὰ θέματα ἐλκύουν διὰ τὴν λαϊκότητά,
ἥτις τὰ χαρμυκτίζει.

Δελξιδὸν Νομικῆς Διοικήσεως καὶ Ἀ-
στννομίας. Νομικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια ἐκ
διδομένη δις τοῦ μηνός. Ἐκδοτικὸς οἶκος Δη-
μητράκου. Ἐγκυλοφόρησαν τὰ τεύχη 18 καὶ 19
(1^η τόμ. σελ. 289—384). Ἐκαστον Δραχ. 35.—
Ἀπὸ τῆς λέξεως Βουλὴ μέχρι τῆς λέξεως Δη-
μόσιος ὑπάλληλος. Περιέχει συνεργασίαν τῶν κ.κ.
Θ. Τσάτσου, Γ. Κάτσα, Α. Διγενοπούλου, Κ.
Παπαδοπούλου, Ν. Τεπερίδου, Α. Μπουροπούλου,
Φ. Ζήρου, Π. Πέρδικα, Σ. Δημητριάδου, Ε. Με-
νιάνη. Σημειοῦμεν ἰδιαίτερως τὰ ἄρθρα περὶ
Βουλῆς, γάμου, Γερουσίας, γραμματίων, γραφῆς,
δανείων, δασῶν, Δήμου, δημοσίου ὑπάλληλου.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Συνταγματικὸν Δίκαιον, 1. Γενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ συνταγματικαὶ ἔννοιαι ἐν τῇ ἱστορικῇ τῶν ἐξελίξει. Τόμος Α'. Ἑλλάς καὶ Δημοκρατικὴ Ρώμη ὑπὸ Γ. Φαροῦ, καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Σελ. 448..... Δρ. 225.

Ἐνυκλιφόρησεν ὁ
πρῶτος τόμος τοῦ πα-
ρακτικῶς ἐξέχοντος καὶ
θεμελιώδους διὰ τὴν
Ἑλληνικὴν ἐπιστήμη-
ν συστήματος Συνταγμα-
τικοῦ Δικαίου τοῦ Κα-
θηγητοῦ Γ. Φαρδῆ. Ὁ
πρῶτος τόμος ἀποτε-
λεῖ ὅμως καὶ ἀντετε-
λεῖ ἔργον καὶ εἶνε οὐ-
σιώδης διὰ τὴν κατα-
νόσθησιν καὶ μελέτην πάν-
των τῶν συνταγματι-
κῶν θεσμῶν. Ἐν ἀρχῇ
τοῦ τόμου τοῦτου ἐκτί-
θενται συντόμως καὶ

σαφώς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων πορισμάτων τῆς ἐπιστήμης ὁ ὁρισμὸς καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, αἱ μέθοδοι πρὸς ἔρευναν αὐτοῦ καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου τούτου, ἐπίσης καὶ οἱ ὁρίσμοι τῶν γενικῶν ἐννοιῶν καὶ ἀρχῶν τοῦ Σ. Δ. Παρά τίθεται δὲ καὶ πλουσία σχετικὴ βιβλιογραφία. Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ κυριολεξία τοῦ συγγραφέως, ὥς καὶ ἡ βαθεῖα ἀνάλυσις τῶν βασικῶν συνταγματικῶν νοημάτων, καίτοι ταῦτα ἐκτίθενται ἐκλαϊκευμένως συσχετιζόμενα πρὸς ἱστορικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, ὥς καὶ πρὸς συναφεῖς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις. Ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς πίνακος διευκολύνονται ἀναγνώστην πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν διαφορῶν πραγματευομένων ζητημάτων. Εἰς τὸ δευτέρον μέρος τοῦ τόμου τούτου περιέχεται περισπούδατος μελέτη τῶν Συνταγματικῶν ἀντιλήψεων Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἀποδεικνύεται ἀριδὴλως ἡ Ἑλληνικὴ προέλευσις πλείστων συγχρόνων Συνταγματικῶν ἐννοιῶν, ἃς ἡ ἐπιστήμη συσφαλμένως θεωρεῖ ὡς πηγαῖους ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος.

Περάσματα καὶ χαιρετισμοί. Κωστῇ Πα
λαμᾷ, σελ. 215 Δρ. 50.—

Νέα συλλογή τοῦ κορυφαίου τῶν ἐπιζώντων Ἑλλήνων ποιητῶν μετὰ τὴν γνωστὴν τεχντροποιαν τῆς βαθυστόχαστον ἔμπνευσιν; καίτοι οἱ στίχοι τῆς συλλογῆς αὐτῆς εἶνε, ὅπως καὶ ὁ τίτλος δηλοῖ, ὑποκειμενικοί, ὅπως δὲ προλογίζει ὁ ποιητὴς «περισυλλογὴ καρπῶν μιᾶς πολὺςπορης φαντασίας ἐντυπωσιακῆς, λυρικῆς πού εἶνε ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ὄντι τῆς ἀντίθεσης, ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς.»

«Εὐεργέτιον Νέον Ἑλληνομήμονος»
ἐπιμελεία Γ. Χαριτάκη, σελ. 605..... Δρ. 300
Διὰ τὴν εἶναι εὐεργέτης ἡ σειρά τῶν 21 ἐπι-
μνημάτων τοῦ Νέου Ἑλληνομήμονος ἥτοι ἀπαράτητοι
ἡ δημιουργοὶ εὐεργετίου, συνετελέσθη δὲ ἡ κατα-
γραφή αὕτη κατόπιν μακρᾶς ἐργασίας. Ὁ ἐκδόστης
τόμος τοῦ εὐεργετίου περιλαμβάνει πίνακας εἰς οὓς
δὲν ἀναγράφονται ἀπλῶς τὰ περιεχόμενα, ἀλλὰ

καὶ παραπομπαὶ εἰς βιβλιοθήκας καὶ ἀρχεῖα, εἰς
χωρῖα συγγραφέων, ἀκολουθεῖ δὲ πῖναξ κυρίων
ὀνομάτων, προσώπων καὶ τόπων καὶ τὰ προσηγο-
ρικὰ πραγμάτων καὶ ἑννοιῶν.

Βυζαντινῶν καλαισθησία, ὑπὸ Μανουὴλ
Γεδεών, Μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ χρονολόγου
τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 32..... Δρ. 10.—

Ἡ διατριβὴ αὕτη, περίληψις τῆς ὁποίας ἀνεργώ-
σθη πρὸ ἡμερῶν ἐν συνεδρίᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλ-
λόγου τῶν Μεσαιωνικῶν γραμμάτων εἶναι λίαν ἐν-
διαφερόμενα, διότι συγκεντροῖ πολλές ἀγνωστούς
κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰδήσεις περὶ τῶν καλῶν τεχνῶν
καὶ ἐν γένει τῆς καλαισθητικῆς παρὰ τοῖς Βυζαν-
τινοῖς καὶ ἀπὸ τῶς πρὸ τῆς Ἀλώσεως χρόνου.

Ἀπομνημονεύματα Διονυσίου Ταβου-
λάρη, Πρόλογος Ν. Λάσκαρη Ἐκδοσις «Πυρ-
σοῦ» Ἐπιμελεία Ε. Φύρστ. Σελ. 162... Δρ. 60.—

Μία ζωή πολυκύμαντος και εξαιρετικής όπως
ένος πρωταγωνιστού του θεάτρου έχει πάντοτε
ενδιαφέρον και όταν μάλιστα την αφηγείται ο
ίδιος.

Ἑπτανησιακὰ σημειώματα, ὑπὸ Διον. Κα-
λυσσοπούλου σελ. 72.....Δρ. 10—

Σκοπὸς τῆς μελέτης ταύτης εἶνε ὡς ἀποδείχθη ἡ Ἑλληνικότης τοῦ Οὐγου Φασκόλου ἣν ἀπεπειράθησαν νὰ ἰδιοποιηθοῦν οἱ Ἴταλοί, καὶ τοῖς Γερασίμου Μαρκορά, τοῦ ὁποίου τὴν καταγωγὴν ἡμισβήτησαν αἱ αὐτοὶ Ἴταλοί. Δημοσιεύονται πρὸς τοὺς τοῖς ἐπιστολὴ ἀνέκδοτος τοῦ Λομβάρδου πρὸς τὸν Χιῶτην περὶ Φασκόλου, ὁ βίος τοῦ Μαρκορά, ἐνδιατρίβοντος τοῦ συγγραφέως εἰς τὰ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ, ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ Π. Ταβουλάρη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀγγλων ἐκ Ζακύνθου. Ἐν τέλει ἐπισυνάπτεται ὁ Γούμενος τῆς Ἀναφωνήρας τοῦ Ἀνδρ. Μαρτζώκη μετ' εἰσαγωγῆς.

Ἑσπερινά. ὑπὸ Παύλου Γρεγορίου σελ. 104
Δρ. 30.—

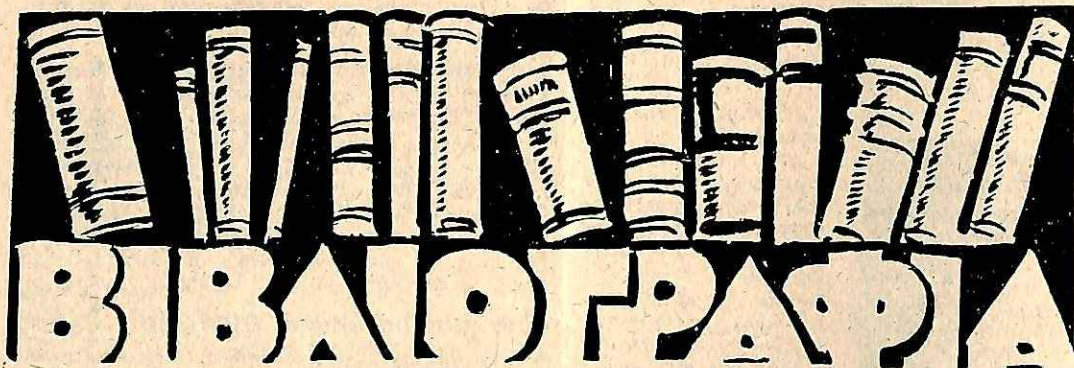
Τοῦ ἑτέρου τῶν Διοσκουρῶν τῆς Αἰακίδου ποιήσεως, παρ' ὅλας τὰς τεχνικάς ἀντιθέσεις πρὸς τὸν γ. Καβάφην, ξερόθυμὰ καὶ ποιητικῇ συλλογῇ Στίχοι πρωτότυποι, ἀρμονικοὶ, εἰς ὁμαλὴν δημοτικὴν.

Φυματίωσις, Ἑλαιοσία, Ἀλκοολισμός,
Ἰνὴ Ν. Ζανκῆ ἁγιογράφου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιει-

ὁ ὑπο Ν. Ζωγγολοῦ ἀποφ. 100.....Δρ. 50-
νῆς Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 100.....

Αισχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης. Μετά
φρασις Σταματίου Βάλβη. Σελ. 62 ... Δρ. 5—
Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ᾠ Ἑλληνισμοῦ ἐξεδόθη με-
τάφρασις ἐμμετρος εἰς ἅπλην καθαρῶς οὖσαν ἡτι-
ἀποδίδει ὅσον τὸ δυνατόν πιστοτέρᾳ τὴν μεγα-
λόπνοον τραγωδίαν τοῦ ἀρχαίου τραγικοῦ.

Λυρικά χρώματα, ὑπὸ Πηνελόπεια.
Νέα ποιητικὴ συλλογὴ με λυρικοὺς στίχους δια-
κρινομένους διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἰσορροθυαίαν
τῆς ὁμοιοκαταληξίας καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ρυθμῶν

[«Η Φωνή του Βιβλίου» θα αναγγέλλει εις την στήλην αὐτὴν διὰ τὰς ἐκδόσεις τῆς τελευταίας δεκαετίας, λογοτεχνικάς, ιστορικάς, παιδαγωγικάς, επιστημονικάς ἐν γένει κλπ. εὐθὺς ὡς ἐξαντήλησιν τὰς ἐκδόσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους 1930. Δηλώνει ταυτοχρόνως τοὺς συνδρομητάς της, ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς παρέχῃ καὶ πληροφροῖαν βιβλιογραφικὴν πὺν ἡδελον ζητήσῃ, καθὼς καὶ νὰ τοὺς εὐκολύνῃ εἰς τὴν ἀπόκτησιν οἰόν-
δήποτε βιβλίου πὺν θὰ ἐπιθυμοῦσαν. Αἱ ἀπαντήσεις θὰ δίδονται ἀπὸ τὴν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας.]

Ἐκδόσεις 1930

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Κ. Ἡθικός Ὁρισμὸς 50.
ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ Πρὸς τὴν ἀνωτέραν ζωὴν 35.—
— Βιονομικός Γνώμων δρ. 35.—
ΒΑΙΝΔΗΡΟΛΗ Β. Ὁδηγὸς Ἀθηνῶν δρ. 10.—
ΓΕΡΑΚΑΡΗ Τοκορεῖς λυτικοὶ πίνακες 100.—
ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛ. Ν. Τριανταφυλλία καὶ ροδέλαια, δαμασκηνία, ἀμυγδαλία δρ. 4.—
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Ἀγάπη καὶ Καθῆκον δρ. 25.—
ΔΑΝΑΛΗ Κ. Ναυτιλιακὰ ζητήματα. σελ. 80
Τεύχος 1ον δρ. 20.—
ΔΕΠΑΪΣΤΑ Ἐμπορευματολογία τόμ. Α' 300.—
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧ. ΤΕΧΝΗΣ 50.—
ΖΕΡΒΟΥ ΣΠ. Ὁδηγὸς φορολογουμένου 15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤ. Ἀσύμματος-Ραδιοφωνία δρ. 62.—
ΚΥΠΡΙΟΥ Θ. Γαλλικὴ Ἐμπορικὴ Ἐπιστολογρα-
φία σελ. 95 δρ. 25.—
ΚΑΜΒΥΣΙΔΗ ΔΗΜ. Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ Ἐμ-
πορίου σελ. 20 δρ. 12.—
ΛΥΧΝΟΥ Ν. Ὁδηγὸς Ἐλαιοκόμου δρ. 60.—
ΜΑΛΕΑ Κ. Εἰκόνες Λαϊκῆς Ἀρχιτεκτονικῆς 80.—
ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ Γ.Δ. Τὰ Κανονόφρα δρ. 80.—
ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗ Ἀσκήσεις Μάχης 30.—
ΜΗΡΗ Γ. Η' Ὁ χάρτης τῶν Ἀθηνῶν δρ. 75.—
ΜΑΞΙΜΟΥ Σ. Κοινοβούλιον ἢ Δικτατορία; Δρ. 35.—
ΟΔΗΓΟΣ ΣΙΑΔΟΡΟΜΟΥ δρ. 5.—
ΟΔΗΓΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Πυρσοῦ δρ. 300.—
ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΠ. Ἡ Παχυσαρκία καὶ ἡ θε-
ραπεία αὐτῆς. Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ
μετὰ πινάκων ἐμφαινόντων τὴν εἰς θρεπτικὰ συ-
στατικά ἀξίαν τῶν διαφόρων τροφῶν, τὴν σχέ-
σιν τοῦ ὕψους πρὸς τὸ βάρος τοῦ σώματος κλπ.
Τοὺς κινδύνους τῆς παχυσαρκίας κλπ. Δρ. 20.—
ΧΡΟΝΗ ΔΗΜ. Εἰσηγητὸν τελωνειακοῦ τμήματος
ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Τελωνειακὸν Δα-
σμολόγιον Εἰσαγωγῆς. Περιλαμβάνει: Τὰ σχε-
τικὰ νομοθετήματα καὶ τοὺς πίνακας τοῦ δα-
μοῦ ὡς ἰσχύουσι σήμερον καὶ ὡς ἔχουσι τροπο-
ποιηθῇ ἢ συμπληρωθῇ διὰ τῶν μέχρι σήμερον

θετισῶν εἰς ἐφαρμογὴν Ἐμπορικῶν συμβάσεων
καὶ συμφωνιῶν. Σχῆμα μέγα ἐπὶ ἐκτετατοῦ χάρ-
του. Χρυσόδετον 125 ἀδελον 100.—
ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ Δ. Ἐμπορευματολογία εἰς
τεύχη 2. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν
καὶ παντὸς ἐμποροῦ. Ἐκδόσεις δευτέρα ἐπεξε-
μένη καὶ βελτιωμένη Δρ. 36.—

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ—ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΔΗ ΔΗΜΟΣ. Ὁδηγὸς τῆς διδασκα-
λίας τοῦ μονοταξίου δημοτ. σχολείου 85.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Π. Παιδαγωγικὰ
κατευθύνσεις ἐν τῇ ζωῇ τῶν διδασκαλίων δρ. 50.—
ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ ΑΝ. Σχολεῖον ἐργασίας καὶ ἀρ-
χαία ἑλληνικά σελ. 90 δρ. 25.—
ΓΕΔΕΩΝ Σ. Παιδομετρία καὶ Παιδαγωγ. στα-
τιστικὴ σελ. 24 δρ. 15.—
ΓΟΥΒΑΛΗ ΕΥΘ. Συμβουλαι καὶ ὁδηγίαι πρὸς
τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας τῆς Μέσης καὶ Δημο-
τικῆς ἐκπαίδευσεως δρ. 20.—
ΔΕΛΜΟΥΖΟΥ ΑΛ. Οἱ Πρῶτες Προσπάθειες
στὸ Μαρσέλειον. Εἶναι ἡ ἐπίμονη καὶ συστη-
ματικὴ προσπάθεια βασιζομένη εἰς τοὺς ὅρους
τῆς ἰδικῆς μας ζωῆς, εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ
ἑλληνόπαιδος καὶ τὰ ζωντανὰ στοιχεῖα τοῦ νε-
οελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔργον
αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον πολὺτιμον βοήθημα διὰ
τοὺς ἐκπαιδευτικούς ὅλων τῶν βαθμίδων, ἀλλὰ
ἔχει καὶ γενικώτερον ἐνδιαφέρον. Δρ. 100.—
ΔΕΛΜΟΥΖΟΥ ΑΛ. Οἱ ξένοι καὶ ἡμεῖς ἐξετά-
ζει τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν τὴν ἰδικὴν μας
καὶ τῶν ξένων καὶ συνάγει συμπεράσματα περὶ
τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐργα-
σθώμεν διὰ νὰ θεμελιώσωμεν τὰς στερεὰς βάσεις
ἐνὸς καλυτέρου μέλλοντος. Δρ. 15.—
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Χ. Εἰκόνες ἀπὸ τὸ
σχολεῖον ἐργασίας. Σύστημα σχολείου ἐργα-
σίας πρωτότυπον, ὁλοτελὲς ἑλληνικὸν εὐκόλον
καὶ ἀπλοῦν καὶ στηριζομένη εἰς τὰς νέας Παιδα-
γωγικὰς θεωρίας (μετὰ πολλῶν εἰκόνων) 25.—

ΠΙΕΡΡΟΜΠΟΝΗ ΓΕΡ.Φ. Ὁμιλία περὶ τῆς κατ'
ἡμεσον μέθ. διδασκ. τῶν ξέν. γλωσσῶν σ. 32 10.—
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ Γ. Τὸ σχολεῖον καὶ ἡ οἰκογέ-
νεια. (Ἀνάγκη καὶ τρόποι συνεργασίας) Δρ. 20.—
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΔΡ. καθηγητῶν. Ἀπὸ τὴν
θεωρία εἰς τὴν πράξιν Δρ. 25.—
ΡΟΖΑΣ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ. Ἡ προστασία τῆς
παιδικῆς ἡλικίας ἀπὸ τοῦ ἡθικοῦ κινδύνου. (Πε-
ριγραφὴ φιλικῶν καταστημ. παιδων) σ. 74 20.—
ΡΩΤΑ Β. Ὁδηγὸς γιὰ Παιδικὰς παραστάσεις 35 —
ΡΕΛΛΙΑ ΑΘΑΝ. Τὸ Ἐφηρμοσμένο σχολεῖον
Ἐργασίας βγαλμένο ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ἑλ-
ληνοπαιδων Δρ. 35.—
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Γ. Ψυχολογία Παιδὸς 125.—
ΤΣΙΡΙΜΠΙΑ ΑΝΤ. Πῶς διδάσκονται τὰ νέα ἑλ-
ληνικά σελ. 96 δρ. 96 —
ΤΟΗΝ DEWEY (μεταφ. Γ.Σ. Κατσαμά)
Πῶς σκεπτόμεθα δρ. 60.—
ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ—ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ
ΒΕΖΑΝΗ Δ. Ὁ Παλαμᾶς Φιλόσοφος δρ. 40.—
ΔΙΓΕΝΗ Ο. Ἐλευθερο πνεῦμα δρ. 20.—
ΛΟΓΟΘΕΤΗ Κ. Ἡ Φιλοσοφία τῶν Πατέρων μας
καὶ τοῦ Μέσου αἰῶνος σελ. 395 δρ. 100.—
ΜΩΡΑ Γ. ΤΟΥ Ἀτομικὴ Ψυχολογία δρ. 85.—
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ ΧΡ. (Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστη-
μίου Ἀθηνῶν) Συμβολικὴ ἐξ ἀπόψεως Ὁρθόδο-
ξου (Ἐκδόσεις δευτέρα ἐπεξεξεμένη) δρ. 375.—
— Τολστόη—Νίτσε—Μπέρκσον. δρ. 150.—
ΑΝΤΥΠΑ Ἡ Μνήμη καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτῆς ἐπὶ τῇ
βάσει τῶν νεωτέρων ἐπιστημ. πορισμάτων 40.—
ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ ΑΘ. Ψυχολογικὰ παιδαγωγικὰ
σύστημα δρ. 35.—
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ Φιλοσοφικὴ κριτικὴ... 85.—
ΚΑΡΥΑΝ Μ. Ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος δρ. 35.—
ΜΑΡΓΕΤΗ Β. λιμενάρχου. Νηολογία καὶ Ζωο-
θηολογία σελ. 180 δρ. 120.—
ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ἡ Κριτικὴ τῆς Χάγης δρ. 5.—
FLORENCE MARRYAT Μετ. Ἑλένης Φωτίου
Δὲν ὑπάρχει θάνατος ἀλλ' ἀπλὴ μεταβίωσις 35.—

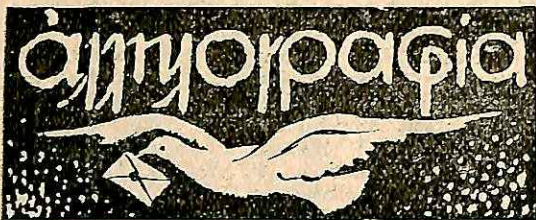
ΝΟΜΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ Α. Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Δημο-
σίας Οἰκονομίας Τόμ. Β'. Μέρος Α' Ἡ Δημοσία
Οἰκονομία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου δρ. 200.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ Μ. Γενικαὶ Ἀρχαὶ κοινωνικῶν
ἀσφαλειῶν δρ. 160.—
ΒΙΝΤΣΑ Γ.Τ. Κληρονομικὸν Δίκαιον (Μετάφρασις
Πολυένου) δρ. 300.—
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ—ΓΙΔΟΠΟΥΛΟΥ Τὸ ἐνδίκον μέσον
τῆς ἀναίρεσεως (Νέα ἔκδοσις) δρ. 200.—
ΒΕΓΛΕΡΗ Θ. Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας 75.—
ΔΕΡΜΠΟΥΡΓΙ—ΔΥΟΒΟΥΝΙΣΤΟΥ Ἰννοχικὸν
Δίκαιον ἐκδ. τρίτη 1930 συγχρονισμένη Δρ. 200.—
ΖΟΛΩΤΑ Φορολογικὴ Ἐπιβάρυνσις δρ. 25.—
ΘΗΒΑΙΟΥ Ν. Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ τῆς συμβάσεως
διαφέροντος σελ. 148 δρ. 125.—
ΚΑΛΚΑΝΗΣ Στοιχεῖα Ἰδ. Διεθν. Δικαίου δρ. 65.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛ. Κείμενα Συνταγματικῶν
Δικαίων σελ. 500 δρ. 200.—
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ Κ. Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφα-
λείας δρ. 50.—
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ Οἶκον. πρόγνωσις δρ. 100.—
ΚΑΡΑΒΑ Κ. Ἐγχειρίδιον Θεωρητικῶν καὶ Πρακτι-
κῶν Περὶ Ἀνωνύμ. Ἐταιρειῶν Τόμ. Α' δρ. 125.—
ΛΕΙΚΟΝ ΝΟΜΙΚΗΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ καὶ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ Νομικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία ἐπιμε-
λεῖα ἐπιτροπῆς ἐκ διαπρεπῶν νομομαθῶν.
Τόμ. Α' Α.—Ἀλατος μονοπωλεῖα σελ. 660 210—
Τόμ. Β' Α.—Ἀλατος—Ἀσμενα δημοσ. σ. 736 δ. 210.—
ΛΑΓΑΚΟΥ ΗΛ. Ἡ Νομικὴ ρύθμισις τοῦ ζήτημα-
τος τῆς ἐκδόσεως ἀλλοδαπῶν ἐγκληματιῶν. 30.—
ΛΙΤΖΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛ. Ὑποθήκη καὶ ἐπιφύ-
λαξις κυριότητος ἐπὶ κινήτων δρ. 15.—
ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Πανδέκται, 6 τόμοι δρ. 1.000—
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά
καὶ τὰ Ἑλληνικά Δημόσια Οἰκονομικά. δρ. 375.—
ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓ. Εἰσαγγέλ. Ἐφετών.
Ποινικὸς Κώδιξ Περιέχων τὸν Ποινικὸν Νό-
μον καὶ τὰς μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1930 εἰδικὰς
ποινικὰς διατάξεις μετὰ διαφορῶν σχετικῶν ση-
μειώσεων. Ἐκδόσεις ἐπὶ εἰδικῶν χαρτῶν σελ. 950
χρυσόδετος δρ. 80—
ΜΙΚΡΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ. Εἰς τὴν σειράν αὐτὴν δη-
μοσιεύονται ἐν εἰδει ἀνεπισήμου κωδικοποιήσεως
εἰς μικρὰ τομίδια νόμοι μετὰ τῶν τελευταίων
τροποποιήσεων τῶν, ἀναλυτικῶν εὑρετηρίων καὶ
λευκοῦ χαρτοῦ εἰς τὸ τέλος διὰ σημειώσεις
ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ
Συμβούλιον Ἐπικρατείας Δρ. 10—
Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλ. Δημοκρατίας » 10—
Τὸ Ἐνοικιστάσιον τοῦ 1930 » 10—
Νόμοι περὶ Βουλῆς καὶ Γερουσίας. » 10—
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Δ. Νέος Κώδιξ Χαρτοσήμου δρ. 50.—
ΜΠΑΛΑΝΟΥ Α. Σ. Ἑλληνογερμανικὸν νομικὸν
λεξικόν δρ. 250.—
ΜΠΑΛΗ Γ. Κληρονομικὸν Δίκαιον. δρ. 650.—

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΛΑΣΚΑΡΗ ΜΙΧ. Ἀνακρίσεις γενομένης πέρυσι
εἰς τὸ ἐν Πράγῃ συνέδριον τῶν Σλαύων φιλόλο-
γων, Ἀγγλιστῶν καὶ ἡτις εἶχεν ὡς θέμα τὰς ὑπὸ
τοῦ Δαλματῶν Ὁμαζαίου, τοῦ γνωστοῦ μελετη-
τοῦ τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν γενομένης
μεταφράσεως σλαβικῶν ἀσματῶν εἰς Ἑλλ. γλῶσσαν.
ΔΙΒΑΔΑ Ν. Ἀπολογητικὸς τῆς Λατινικῆς 25.—
— Συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν περὶ τῆς ὁρθῆς προ-
φορᾶς τῆς Λατινικῆς γλώσσης (Α—Λ) δρ. 30.—
— Ἡ τῆς Λατινικῆς Γλώσσης πρὸς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν σχέσις σελ. 100 δρ. 50.—
ΣΑΡΡΟΥ Μ. Δ. Εἰσαγωγή στὸ ἀρχαῖον δράμα
(ἑκδόσις ἀπὸ τῆς Ἀντιγόνης) δρ. 30.—
Τὸ βιβλίον ἐκρίθη ἐπαινετικῶς. Ἰδιαιτέρως
χρονολόγημα ἔγραψε δι' αὐτὸ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ.
Π. Νιρβάνης εἰς τὴν Ἑστῆν «Εἶναι ἓνα βιβλίον γιὰ
τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς ὀλίγους. Ἐνα βιβλίον πὺν
ἐλεῖται... Φαντάζομαι τί πολὺτιμον βοήθημα θὰ εἶναι
διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ μαθητὰς, ὅπως εἶναι χαρὰ
διὰ τὸν ἀναγνώστην τοῦ διὰ καθὲς φιλανθρωπίστην».
Ἡ ἀναγνώσις τοῦ διὰ καθὲς φιλανθρωπίστην.
ΔΕΡΜΠΟΥΡΓΙ—ΔΥΟΒΟΥΝΙΣΤΟΥ Ἰννοχικὸν
Δίκαιον ἐκδ. τρίτη 1930 συγχρονισμένη Δρ. 200.—
ΖΟΛΩΤΑ Φορολογικὴ Ἐπιβάρυνσις δρ. 25.—
ΘΗΒΑΙΟΥ Ν. Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ τῆς συμβάσεως
διαφέροντος σελ. 148 δρ. 125.—
ΚΑΛΚΑΝΗΣ Στοιχεῖα Ἰδ. Διεθν. Δικαίου δρ. 65.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛ. Κείμενα Συνταγματικῶν
Δικαίων σελ. 500 δρ. 200.—
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ Κ. Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφα-
λείας δρ. 50.—
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ Οἶκον. πρόγνωσις δρ. 100.—
ΚΑΡΑΒΑ Κ. Ἐγχειρίδιον Θεωρητικῶν καὶ Πρακτι-
κῶν Περὶ Ἀνωνύμ. Ἐταιρειῶν Τόμ. Α' δρ. 125.—
ΛΕΙΚΟΝ ΝΟΜΙΚΗΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ καὶ

Εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὴν «Φωνὴν τοῦ Βιβλίου» καὶ ζητοῦντας βιβλιογραφικὰς πληροφορίες, αἱ ἀπαντήσεις θὰ δίδονται διὰ τῆς στήλης αὐτῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καραλὴν Ἰωάννην Λουσιὰ Πατρῶν. Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν, ἐνεγράφητε 25 ἔργα. Σχετικῶς μετὰ τὴν ἐγγραφὴν 10 συνδρομητῶν παρενοήσατε τὴν ἐγκυκλίον μας σὰς παραπέμπομεν εἰς τὰς παρὰ πόδας δηλώσεις Ἐκδοτικῆς Οἴκου Δημητράκου καὶ ἀναμένομεν νὰ μᾶς γράψετε σχετικῶς. Ἐνεγράψαμεν τοὺς 10 συνδρομητὰς καὶ ἀπεστέλαμεν τὰ πρῶτα τεύχη ἀναμένομεν ἀποστολὴν συνδρομῶν.

Δ. Τ. Ἐνταῦθα. Ἡ Μεγάλη Ἑλλ. Ἐγκυκλοπαιδεῖα ἀριθμεῖ μέχρι τοῦδε 270 τεύχη. Ἐχει φθάσει εἰς τὴν ἐξῆν «Λεξήν». Τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ Ἐλευθερουδάκης ἐξεδόθησαν 10 τόμοι φθάνοντες μέχρι τῆς λέξεως «Πτερωτός».

Φιλομαθῆ, Πειραιᾶ. Ἡ σειρά τῶν «Μελετῶν» τοῦ ἐκδότου κ. Καλλιέργη ἐσταμάτησε πρὸ μηνῶν.

Συνδρομητὴν Δ. Τὰ ἀποσπάσματα τῶν βιβλίων ποὺ δημοσιεύομεν, καὶ προσπαθοῦμεν νὰ εἶνε τὰ περισσότερα αὐτοτελὴ διαφωτίζουν ὅπως δὴ ποτε τὸν ἀναγνώστην. Πληροφορεῖται εἰς ποῖαν γλῶσσαν ἔχει γραφῇ τὸ βιβλίον, τὸ ὕφος τοῦ συγγραφέως, τὸν τρόπον ἐν γένει τῆς ἐκφράσεως καὶ ἐν τινὶ μέτρῳ τὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου.

Δ. Μπάκιου Παλαιὸν Κέρνιθον. Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχ. Ζητούμενα βιβλία τιμῶνται: Ποινικὸς Κώδιξ Μπουροπούλου δεδεμ. δρ. 80- Ἑρμηνεία Ποινικῆς Δικονομίας Τσακούση δρ. 125. ὡς συνδρομητῆς Φ. Β. δικαιούσθε ἐκπτώσιν δρχ. 8 ἐπὶ τοῦ πρῶτου. Ταχυδρομικὰ 10 ο].

Σωτήριον Σκολαρίκον Ἀρτισσαν - Ἐδέσσης. Συνδρομὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἐνεγράφητε 25 ἔργα. Ἡ ἐγγραφὴ εἰς αὐτὰ εἶναι δι' ὅληκληρον τὴν σειράν ἀδιάλειπτος.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρήματα διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν νὰ γράφωσι ἐπὶ τοῦ ἀποκόμματος τῆς ἐπιταγῆς τὴν αἰτίαν τῆς ἀποστολῆς.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι καὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ εἰς τὰς ὑπὸ ἐκδοσὴν βιβλιοθήκας ὡς κατωτέρω. Ἀτομικὰ βιβλιάρια συνδρομητῶν ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς.

Π.Β.—Παιδικὴ βιβλιοθήκη Δημητράκου. 25=25 ἐκλεκτὰ ἔργα.

Α.Ε.—Λεξικὰ καὶ ξέναι γλῶσσαι.

Ε.Α.—Μέγα Λεξικὸν τῆς Ἑλλ. γλώσσης.

Α.Ν.—Λεξικὸν Νομικῆς.

Ρ.Δ.—Ρωμαϊκὸν Δίκαιον.

Π.Δ.—Πολιτικὴ Δικονομία Εὐκλείδου.

—κ. κ. Ἄνναν Παπαδοπούλου (Μάνα Στρατιώτου) Ὀροβίς, Εὐβοίας, Συνδρομὴ ἐλήφθη, εὐχ. Ἐνεγράφητε 25 ἐκλ. ἔργα καὶ 20 τέμ. Παιδικῆς βιβλιοθήκης βιβλιάρια συνδρομητοῦ ἀπεστάλησαν. Παλάγκας Δημ. Τσαρίτσιννα Α.Ε.—Ἀνδρακόπουλος Ἀριστοτ. Πύργος 25 Ε.Α.—Ξεφτέρης Γεώργ. Ραφάνη Α.Ε.—Σούτρεφ Θεμιστ. Κέρκυρα 25 Πανταζῆς Π. Ἐνταῦθα Ε.Α.—Πλαστήρας Ἀπόστ. Τρίλοφον Θεσσαλονίκης 25, Ε.Α. Α.Ε.—Ἀρκουμάνης Χρήστος Σκουντισίδα Τριγωνίας 25 Παυλόπουλος Ἀθαν. Ἰωάννη Ε.Α. Π.Β.—Παπαϊωάννου Δημ. Καλάρυτα Π.Δ.—Παττακὸς Γεώργ. Μουριές Θεσσαλονίκης Π.Δ.—Κρητικὸς Μιχ. Ἀργυροτόλιον Π.Δ.—Χριστόδουλος Νικολάκης Μόσχας Κέρκυρα 25, Ε.Α.—Καζανόπουλος Γεώργ. Ὠρεδς Ε.Α., Α.Ε.—Παπαγεωργίου Μαρία Ἀργυρὰ Πατρῶν Ε.Α., Α.Ε.—Ζαβιτσάνος Ἀρθούρος Π.Β.—Παπαγεωργίου Νίκος 25.—Σταματελόπουλος Χρ. Παπάδον Λέσβου 25, Ε.Α.—Χατζηθαλάκης Χαράλ. Φουρνὰ Ε.Α.—Διαούρας Εὐθ. Γαλαξείδιον 25.—Τζήκας Ἀθαν. Μυτιλή 25.—Φάσσης Χαράλ. Ἄγιος Παῦλος Καλαβρύτων 25 Ε.Α.—Παπαγιαννοπούλου Ἰ. Ἰωάννη 25., Ε.Α., Π.Β.—Στεφόπουλος Κυριάκος Πελοπίον Ἡλείας Α.Ε., Α.Ε.—Γιοχάν Λέων Καβάλλα Α.Ε., Ε.Α.—Σκουλαρίκος Σωτήρ. Ἀρτισσα 25.—Χαραλάμπους Μενέλαος Ἀρτισσα 25.—Κουράφας Νικήτας Κάτω Φινάλια Α.Ε.—Καραγιαννάκης Θεοδόσιος Γουμμενίτσα Ε.Α.—Τσέκος Νικόλαος Αἰτωλικὸν (δὲν μᾶς γράφετε εἰς ποῖαν σειράν βιβλίων θέλετε νὰ σὰς ἐγγράψωμεν).—Μανδουλάς Βασίλειος Γύθειον 25, Ε.Α.—Βλάχος Χρῆστος Στεμνίτσα Γορτυνίας Π.Δ., Ρ.Δ.—Παπαδόπουλος Γεώργ. Ζεφελίβριον Θεσ/νίκης 25, Α.Ε.—Ταμπιά Ἀλέστα Μεσολόγγιον Ε.Α.—Παπαγεωργίου Σταῦρος Καρπενήσιον Π.Δ.—Μπενιτῆς Γεώργιος Λίμνη Εὐβοίας 25.—Τσίντος Κων/τίνος Καλυμβάρη Κισσάμου 25, Α.Ε., Π.Β.—Γιάγκας Γεώργιος Ἀγρίνιον 25.—Μαντζός Ἀθαν. Μαλακάσαν Θεσσαλίας Π.Β.—Ρήγας Ἰωάννης Πειραιᾶ 25.—Βαρθολέως Σταμάτιος Λίμνη Εὐβοίας Ε.Α.—Γεωργιάδης Σταῦρ. Καλῆμας Π.Δ.—Φρέδας Πέτρος Κέρκυρα Π.Δ., Α.Ν., 25.—Κασιῖμος Ἰωάννης Ἀστρον Κυνουρίας 25.—Βλάχος Πολύδωρος Καμάρες Πατρῶν Π.Δ., Α.Ν.—Κίτσος Πελοπίδας Μπουρλῆσια Μεσολογγίου Ε.Α., 25.—Κασιλῆς Ἀριστοτέλης Νεμέα Π.Β.—Ἀλέπης Θεόδωρος Πεταλίδιον Α.Ν.—Πασάλης Νικόλαος Ἀσπρογέρανα 25, Ε.Α.—Βλησιδης Εὐστάθ. Πρέβεζα Ε.Α.—Παπαδοπούλου Ἄννα Ροβία Εὐβοίας 25, Π.Β.—Παπαθανασίου Θεόδ. Ἀγρίνιον Ε.Α.—

Παντελάκης Κωνστ. 25, Α.Ε., Π.Β.—Χατζηγιάννου Ἀριστείδης Μυτιλήνοι Σάμου Α.Ε.—Φάσσης Ἰωάννης Ἄγιον Παῦλον Ε.Α.—Καρατζῆς Ἑμμανουὴλ Πειραιᾶ 25.—Μανίκας Βασίλειος Βασιλικὸν Κορινθίας 25, Ε.Α.—Σιδέρης Δημήτρ. Λιόπσι Ε.Α., Α.Ε.—Ἀλεξάνδρου Γεώργιος Ψαχνὰ Χαλκίδος 25, Α.Ε.—Δούδαλης Μιχαὴλ Ψαχνὰ 25, Α.Ε.—Καραχάλιος Δημήτριος Ψαχνὰ 25, Α.Ε.—Γιαννούλης Νικόλαος Ἐνταῦθα Ε.Α.—Ἀγαθίδης Λάμπρος Φλώρινα Α.Ε.—Ρέγκος Κ. Πόρος 25.—Δημακόπουλος Δημ. Ἐνταῦθα Ε.Α.—Σουκάκος Νικόλαος Μελίσσια Ἀμαρουσίου Ε.Α.—Βασσάλος Γεώργιος Πειραιᾶ Ε.Α., Α.Ε.—Υπερίδης Γεώργιος Ἐνταῦθα Ε.Α.—Κωνσταντίνου Θεόδωρος Λαβρετζίον Καλαβρύτων 25, Ε.Α.—Γιαννουτσος Μανουὴλ Καρλόβασι 25.—Κολοβὸς Χρῆστος Ἀγρίνιον Π.Δ., Ε.Α.—Μιχαηλίδης Νικόλαος Σίγρι Μυτιλήνης Ε.Α.—Καλλίρης Παῦλος Κόρινθον 25, Ε.Α., Α.Ν., Π.Δ., Ρ.Δ.—Ἀργυρόπουλος Ἀλκ. Σπέτται Ε.Α.—Πανέτσος Κων/τίνος Μῶλον Θερμοπυλῶν 25, Ε.Α., Α.Ε., Π.Β.—Γιαννῆς Γρηγόριος Καρπενήσιον 25, Π.Β.—Καραμπαλῆς Ἰωάννης Ἐνταῦθα 25, Ε.Α.—Περάκης Νικόλαος Ἡράκλειον Ε.Α., Α.Ε.—Ὀρφανουδάκης Πέτρος Χανιὰ 25.—Ἀποστολίδης Ἰωακείμ Κοζάνη Ε.Α.—Ἐλματζόγλου Βασίλειος Πλατὺ 25.—Μανουὴς Χαράλαμπος Σουφλίον Ε.Α.—Γκότσης Ἀνδρέας Πάτρας Π.Δ.—Κοραῆς Δημήτριος Κοκκινιά Πειραιῶς Ε.Α.—Τσαμασφίρος Ἰωάννης Ἐνταῦθα Α.Ε.—Φίλιας Κων/τίνος Μυτιλήνη Πατρῶν 25.—Πανούσης Δημήτριος Λουτράκιον 25.—Σατραζέμης Ἰωάννης Ἐνταῦθα Ε.Α.—Γκούρας Ἰωάννης Ἐνταῦθα Ε.Α.—Πετρίτσης Πέτρος Λουτράκιον Π.Β.—Ἀκροτίδης Εὐστάθιος Θεσ/νίκην Π.Δ., Α.Ν., Ρ.Δ.—Φιλανδριανὸς Δημ. Τύρναβον 25.—Χριστοδούλου Δημ. Ἐνταῦθα Ε.Α. Πέτσος Βύρων Θεσ/νίκης 25, Ε.Α., Ρ.Δ., Π.Δ., Α.Ν.—Καρπούρης Χριστόδουλος Βαθὺ 25.—Δαγγούσης Νικόλαος Ἐνταῦθα 25.—Πυριαλάκος Γρηγόριος Θεσ/νίκην 25, Α.Ν.—Καλλιβικῆς Ἀντώνιος Ἐνταῦθα Π.Β.—Πετρίδην Νικόλαον Ἐνταῦθα 25.—Παπαδόπουλος Σαωράτης Θεσ/νίκην Α.Ν., Π.Δ., Ρ.Δ.—Οἰκονόμου Μάνος Ἐνταῦθα Π.Δ.—Προβιάδης Στυλ. Ἐνταῦθα Ρ.Δ.—Σταματοπούλου Διον. Πύργον Α.Ν.—Χαλκιαδάκης Ἰωάννης Ἐνταῦθα Ρ.Δ.—Προκάκης Ἰωάννης Ἐνταῦθα 25.—Παυλόπουλος Σπήλιος Ἐνταῦθα Ε.Α., 25., Α.Ε., Α.Ν.—Φέρτης Θεόδωρος Ἐνταῦθα Ε.Α., Π.Δ., Α.Ε., Ρ.Δ.—Κασιμάτη Χαρίκλεια Πειραιᾶ Π.Β.—Παπασιδέρης Ἰωάννης Ἐνταῦθα 25, Α.Ε.—Πασιδέρης Ἰωάννης Ἐνταῦθα 25, Α.Ε.—Ἀρτινὸς Ἰωάννης Ἐνταῦθα Ε.Α., Α.Ε.—Στυλιανὸς Κων/τίνος Ἐνταῦθα Ε.Α., Π.Δ., Ρ.Δ., Α.Ν.—Κόκκας Γεώργιος Σίμων Ναυπακτίας 25.—Γοιτσόπουλος Ἀναστάσιος Ἐνταῦθα Ε.Α.—Σακελλίων Ἀνδρέας Ἀταλάντη 25, Ε.Α.—Ἀνδρούτσος Στ. Ε.Α.—Κροντηρᾶς Βασίλειος Ἐνταῦθα Π.Β.—Γεωργαντζόγλου Θεόδωρος Ἐνταῦθα Α.Ε.—Δεληγιάννη Γεωργία Ἐνταῦθα 25, Π.Β.—Τσιφλῆς Δημ. Κιλκίς Π.Β.—Χατζηβασιλειάδης Κων/τίνος Φέρραι Ἀλεξ/πόλεως Ε.Α.—Παπαϊωάννου Νικ. Στεμνίτσα 25.—Μακρῆς Κωνστ. Κοντεβιάνα 25.—Ζωγραφάκης Ἑμμ. Σταυρούπολις 25, Π.Δ.—

Τοπτσήν Ἀλκιβιάδην Μακρὰκωμη Π.Δ., Ρ.Δ., Α.Ε.—Παπαευθυμίου Ἀλκιβιάδης Βαρυμπόπη 25, Ε.Α.—Χαλκιαδάκης Ἰωάννης Καμάρες Γόρτυνος Κρήτης 25, Ε.Α.—Παπαθανασίου Κωνστ. Πειραιᾶ 25.—Κόκκινος Χρῆστος Κάτω Ἀγόρριον 25.—Παπαδολαμπάκης Σπυρ. Νίππος Ἀποκορώνου 25, Α.Ε.—Μοσχίδης Κωνστ. Θεσ/νίκην Ε.Α., Α.Ε.—Γκιών Ἰωάννης Ν. Φάληρον 25, Ε.Α., Α.Ε.—Καπογιάννης Αἰγυσιώτης Πύργον Ε.Α., Α.Ε.—Ἀγγελόπουλος Στέφανος Πύργον Π.Δ., Ρ.Δ., Α.Ε., Π.Β., 25.—Καπογιάννη Ειρήνη Πύργον Π.Β., Α.Ε.—Ἀλεξανδρόπουλος Τάκης Πύργον 25.—Ἀλεξανδρόπουλος Πόπη Πύργον 25.—Καπογιάννη Θεανὸ Πύργον 25.—Κανδυλιώτης Σπυρίδων, Καλύβας Χ., Κατζίμερᾶκης Νικ., Πρίτζος Δημ., Ρωμῆνος Κωνστ., Σακελλῆς Νικ., Δελενίκος Νικόλ., Πετρολέκας μερτζάκης Νικ., Δελενίκος Νικόλ., Πετρολέκας Παναγ., Εὐαγγελόπουλος Γεράσιμ., Ζήσης Γεώργ., Τσώλης Σπυρ., Καλύβας Χρ., —Μεσολόγγιον: Πολυμενᾶκος Γεώργ., Δημητρίου Παρασκευῆ, Στατηγόπουλος Γεώργ., Φουριδῆς Ἄρης Ἐνταῦθα:—Εὐδᾶς Γεώργ., Παπαδημούρης Δ., Μπεράτη Θαλαῖα: Πάτρας.—Τοιγάρως Κωνστ. Ἀθήνη

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Ἐπειδὴ πολλοὶ συνδρομηταὶ παρεξήγησαν τὴν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ μας τῆς 31ης π.μ. σχετικὴν παράγραφον ἀναγκαζόμεθα νὰ δώσωμεν ἔνταῦθα λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις.

Ἐγγράφομεν: «Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φωνῆς τοῦ Βιβλίου» τοὺς ἐγγράφοντες 10 συνδρομητὰς εἰς μίαν ἢ εἰς ὅλας τὰς ἄνω βιβλιοθηκὰς («Παιδικὴν βιβλιοθήκην», «25 ἐκλεκτὰ ἔργα», «Λεξικὸν Ἑλλ. Γλώσσης», «Ξέναι γλῶσσαι», «Νομικαὶ ἐκδόσεις») χαρίζομεν τὴν πρῶτην καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν ἐκαστοῦ συνδρομητοῦ ἢ τὸν ἐγγράφομεν δωρεάν εἰς μίαν πλήρη σειράν».

Μὲ αὐτὰ ἐννοοῦμεν: Ἐὰν ἓνας συνδρομητῆς τῆς Φ. Β. ἐγγράψῃ 10 συνδρομητὰς εἰς τὴν σειράν 25 ἐκλεκτὰ ἔργα μὴτὰς εἰς τὴν σειράν 25 ἐκλεκτὰ ἔργα δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῇ καὶ αὐτὸς ὡς 11ος δωρεάν εἰς μίαν πλήρη σειράν ἀξίας δρχ. 1500 ἢ θὰ λάβῃ δωρεάν τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν ἀπόδειξιν ἐκαστοῦ συνδρομητοῦ οὕτω θὰ εἰσπράξῃ 100 δραχμὰς δι' ἐκαστον ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς χιλίας.

Ἐννοεῖται ὅτι δύνανται οἱ 10 συνδρομηταὶ νὰ ἐγγραφῶν εἰς διαφόρους σειράς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐὰν ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐγγραφὴν προτιμᾷ ἀντὶ νὰ εἰσπράξῃ τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν δόσιν νὰ ἐγγραφῇ καὶ αὐτὸς συνδρομητῆς δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῇ καὶ αὐτὸς δωρεάν διὰ βιβλία συνολικῆς ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ 1/10 τῶν συνδρομῶν τῶν ἄλλων 10 συνδρομητῶν.

ρισσα.—Τζαμτζήν Μίμνη Θεο)νίκην και Λιβανόν
 σης αποστέλλομεν Κατάλογον Νομικών.—Δαΐβα-
 σίλης Ιωάνν. Ήλευσίνα.—Παπαθανασίου Σταμ.
 Θαρρούχια Αλιβερίου.—Σζούντζη Τασία Μου-
 ζούσια Τριφυλίας.—Μπεμπόνη Ηρώ Κορώνη.—
 Χαλκιάτης Κωνστ. Αργίνιον.—Φλώρινα: Τσατά-
 λας Ιωάν., Σιδέρης Αθαν.—Κριτζά Μαρίτσα
 Μυτιλήνη.—Χύμος Παντελής Τύρναβον.—Καπε-
 τανάκης Γεώργ. Κερατέα.—Ασβεστοχώρι: Ύψη-
 λάντη Βεατρίκη, Τσέκος Χαρίλαος.—Τσαγάνης
 Εμμ. Χέρισον Κρήτης.—Θεο)νίκην: Ζάχος Κων-
 τίνος, Κατάκαλος Εύρουπιδης, Οικονόμου Τά-
 κης, Ίωσηφίδης Κωνσταντίνος, Χριστοφορίδης
 Ιωάν.—Κούκης Σταμ. Κονίστρα.—Αναγνώστου
 Αθαν. Μόλον Αμίας.—Δοϊράνη: Ζερβίδης Στυλ.,
 Κυριακίδης Συμεών, Άντσο Νικόλ., Μοσχίδης
 Κωνστ., Καραντώνης Κωνστ., Σκουριτιάς Δημ.,
 Αναστασιάδης Στυλ.—Δαμασκηνού Δόμνα Κιλ-
 κίας.—Τερζιτάνος Πέτρος Μουριάς.—Νογιά Κισ-
 σάμου: Καραγιαννάκης Βασ., Χατζηδάκης Γ.
 Μιχαήλ, Χατζηδάκης Δ. Μιχαήλ, Σελινιωτάκης
 Ν. Γεώργ., Αργιαντώνης Γεώργ., Σελεντοτάκης
 Γεώργ., Φραγκουδάκης Γεώργ., Καραγιαννάκης
 Βασ., Βογιατζάκης Αναστ., Ζερβουδάκης Νικ.
 —Μπερτάκης Παντελής Πλακόλωνες.—Μουζάκι
 Ήλειας: Κωτσιράς Κωνστ., Μπούρης Μιχ., Γιαν-
 νόπουλος Άνδρ., Μπούρης Αθαν., Διονυσόπου-
 λος Άλέξ., Νικολετόπουλος Νικ., Μπαλάσκας
 Τάσης, Ζηγόπουλος Δημ., Μπαλάσκας Άριστ.,
 Γαλανόπουλος Δημ., Μπούρης Ήλίας.—Ήρα-
 κλειον: Μαρινάτος Σωκρ., Σμυρνιούδης Γεώργ.
 —Γιαννέλος Κωνστ. Λιδωρίκιον.—Χάννους Μιχ.
 Καρδίτσα.—Νούσκαλης Κωνστ. Νούσκα.—Χάρακα:
 Παπαγεωργίου Ήλευθέρους Πετρολέκας Βασ.,
 Πετρολέκας Ιωάν. Παπαγεωργίου Γεώργ. Πα-
 παγεωργίου Θεμιστ., Παπαγεωργίου Δημ. Πα-
 παγεωργίου Άν. Παπαγεωργίου Πέτ. Πετρολέ-
 κας Δημ. Πριφτάκης Παν., Χελιώτης Δημ.—Γα-
 λάνης Νικόλ Μηλίν.—Σκούρας Στέφ. Μπουχλάρ
 Λαρίσης.—Βασιλείου Γρηγ. Δάφνας Αιγιαλείας.
 Δαιρετζής Σοφοκλής Νέα Ζίχνη Σεργών.—Πει-
 ραΐ: Παπαδόπουλος Παναγ., Θεοχάρης Παντελ.

Προσφορά & Ζήτησις

Οι επιθυμούντες ν' αγοράσωσι βιβλία δυσέυ-
 ρετα, παλαιά ή εξητλημένης εκδόσεως ή οι
 πωλούντες τοιαύτα, δύνανται νά δημοσιεύωσιν
 εις την ειδικήν αυτήν στήλην άγγελίαν.

Ζητείται ό α' τόμος του καλλιτεχνικού περιο-
 δικού «Πινακοθήκη» (1901—1902).

Σχετικά Έπιστολαί άπευθύνονται:

Περιοδικόν 'Η φωνή του Βιβλίου όδός Σταδίου 4
 Αθήνας.

Πωλείται σειρά 30 τόμων (1901—1930) του
 «Mercure de France» του καλλιτέρου Γαλλικού
 φιλολογικού περιοδικού.

Ζητείται τό Φυτολογικόν Λεξικόν Π. Γενναδίου.

Πωλείται ή Γερμανική Ίλλουστρασιόν του με-
 γάλου πολέμου (Illustrirte zeitung Kriegs num-
 mern) 1914—1918. Τόμοι έννά (9) βιβλιοδετη-
 μένοι. Σχήμα μέγα 4ον (40X30). Σελίδες περι-
 που 8000. Φωτογραφίαι, χάρται και εικόνες περι-
 τας 20.000, έν πλείσται όλοσέλιδοι και πολύ-
 χρωμοι. Βάρος χιλιόγραμμα 70. Καινούργης. Έ-
 ξητλημένη έν Γερμανία. Τιμή εύκαιρίας δραχ-
 μάς 10.000 (Συσκευή και μεταφορά επί πλέον).

Διαγωνισμοί προς συγγραφήν βιβλίων

ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑΣ

Ή Έλληνική Γεωγραφική Έταιρεία προσκήρυ-
 ξε διαγωνισμόν προς συγγραφήν πατριδογνωστι-
 κών μελετών, στηριζομένη επί τής άρχής ότι
 βάσις πάσης γεωγραφικής γνώσεως είναι ή πα-
 τριδογνωσία.

Ή έκτασις εκάστης μελέτης δύναται νά ποικί-
 λη από ενός μέχρι πέντε τυπογραφικών φύλλων.
 Εκ των υποβληθησομένων έργων θά βραβευθούν
 5 άντι 2000 δρ. έκαστον, θά έπαινεθούν δε άλλα
 έφ' όσον τό περιεχόμενον αυτών θά είναι άξιον
 λόγου.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ύπό του περιοδικού «Παιδική Ζωή» τό όποι-
 ον εκδίδει ό α' Έθνικός Σύνδεσμος προσκηρύχθη
 διαγωνισμός προς συγγραφήν παιδικού μυθι-
 στορήματος. Κατά προτίμησιν πρέπει νά έχη
 υπόθεσιν εκ τής Έλληνικής Ιστορίας οιασδήποτε
 εποχής, μη αποκλειομένων και θεμάτων ήθοπλα-
 στικών. Νά είνε κατάλληλον διά παιδιά 12—15
 έτών, νά είνε γραμμένον εις γλώσσαν άπλήν κα-
 θαρεύσαν, έκτάσεως 10 τυπογραφικών φύλλων.
 Βραβείον 3.000 δρ. Προθεσμία μέχρι τέλους Μαΐ-
 ου. Τά έργα αποστέλλονται προς τόν έν Αθήναις
 α' Έθνικόν Σύνδεσμον' Όδός Βησσαρίωνος 6.

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ

Εις τόν έγγραφοντα 10 συνδρομητάς
 εις την ΦΩΝΗΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
 και έμβάζοντα την άξίαν των συν-
 δρομών των έξ δραχμών 100 απο-
 στέλλομεν ως ΔΩΡΟΝ τά κατωτέρω
 6 έκλεκτά βιβλία

Έπίσης ένα σημειωματάριον χρυ-
 σόδετον μέ τό όνομά του.

1. Τά 100 χρόνια υπό Δόγη. Ποιήματα
2. Ένα Ξερίζωμα υπό Ν. Τσιτσελίκη,
3. Τό Ναυ όπουλο υπό Δωδέ. Διήγημα
4. Αί Αθήναι κατά τό 1850 υπό
 Μπ. Ανίνου
5. Ο Μύλος υπό Ζολά. Διήγημα
6. Διηγήματα υπό Γ. Βώκον

Τά έμβάσματα άπευθύνονται:

ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Όδός ΣΤΑΔΙΟΥ 4 — Αθήναις

ΝΕΑΙ ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Γυναικολογική Θεραπευτική υπό Δρόσου Παμπούκη, Διευθυν-
 του τής Γυναικολογικής Κλινικής
 του Δημοτικού Νοσοκομείου Αθηνών, έφηγητού τής Γυναικολογίας έν τῷ Έθν. Πανεπιστημίω.

Νά κυκλοφορήσῃ τήν 30ήν Απριλίου

Τό σύγγραμμα τούτο τυχόν «επαίνου» κατά τόν Συμβουλίδειον άγώνισμα 1929,
 θά άποτελεσθῇ εκ 400 περίπου σελίδων μετά 40 όλοσελίδων εικόνων.

Τό πρώτον γενικόν μέρος, μετά σύντομον ιστορικήν άνασκόπησιν τής εξέλι-
 ξεως τής γυναικολογίας, πραγματεύεται περι τών διαφόρων μέσων εξέτάσεως τής
 ασθενούς, τής διαγνώσεως και τών έν τῇ καθημερινῇ πράξει θεραπευτικών μεθόδων.

Τό δεύτερον μέρος πραγματεύεται περι τής θεραπείας τών διαφόρων γυναι-
 κολογικών παθήσεων του αλδοίου, κολεού, μήτρας, εξαρτημάτων κλπ. Έν αυτῷ
 άναφέρονται λεπτομερώς αί ένδειξεις και άντενδείξεις τών έπεμβάσεων, ή διάγνω-
 σις, ή πρόγνωσις και άπασαι αί νεώτεροι θεραπευτικά μέθοδοι, αί διάφοροι έγ-
 χειρήσεις, ή άκτινοθεραπεία κτλ.

Μεγάλη σαφήνεια και άκριβής περιγραφή πασών τών τελευταίων τελειοποιή-
 σεων τής χειρουργικής Γυναικολογίας καθισταμένων εύκόλως άντιληπτών και διά
 τών πρωτοτύπων εικόνων, άποτελοῦσι τά κύρια χαρακτηριστικά του έπιστημο-
 νικού τούτου συγγράμματος όπερ θά συντελέσῃ εις την πλήρωσιν μεγάλου κενού τής
 Έλληνικής Ιατρικής βιβλιογραφίας.

Μαιευτική υπό Μιχαήλ Γεωργ. Καίρη, μαιευτήρος γυναικολόγου, παλαιού έπιμε-
 λητού του δημοσίου μαιευτηρίου και καθηγητού του μαιευτικού σχολείου.

Έξεδόθη

Τό άρτίως συγκεκροτημένον μαιευτικόν τούτο σύγγραμμα, συγκείμενον έξ 960
 σελίδων επί έκλεκτού χάρτου μετά 510 καλλιτεχνικών εικόνων έν τῷ κειμένῳ, άπο-
 βλέπει άφ' ενός μέν εις την υποβοήθησιν τών κατά την έξάσκησιν του μαιευτικού
 επαγγέλματος δυσχερεστάτων καθηκόντων του Ιατροῦ και ιδίως του έν έπαρχία
 αναγκαζομένου νά μετέρχηται πάντας τούς κλάδους τής Ιατρικής, άφ' έτέρου δε
 εις την άρτίαν έπιστημονικήν εκπαίδευσιν του φοιτητού τής Ιατρικής, όστις μελε-
 τών τό μεθοδικόν και λίαν εύληπτον τούτο σύγγραμμα θά αποκτήσῃ τās άπαραί-
 τήτους μαιευτικάς γνώσεις οῦ μόνον διά τās επί διδασκορία εξέτάσεις του, αλλά
 και διά την μέλλουσιν έπιστημονικήν σταδιοδρομίαν του και την επιτυχῇ έξάσκη-
 σιν του μαιευτικού του επαγγέλματος, διότι εύρίσκει έν αυτῷ την τελευταίαν
 λέξιν τής μαιευτικής έπιστήμης περι παντός μαιευτικού ζητήματος μετά σαφηνείας
 εκτιθεμένην εις γλώσσαν εύληπτον και γλαφυρώτατην. Η νέα αύτη έκδοσις οῦσα
 πλουσία εις ύλην, πρακτικώτατα και άκριβέστατα ταξινομημένην, περιλαμ-
 βάνει την ανατομικήν και φυσιολογίαν του γεννητικού συστήματος τής γυναικός,
 την άσχηψίαν και άντισηψίαν έν γένει, την φυσιολογικήν κύσιν, τόν φυσιολογικόν
 τοκετόν, την φυσιολογικήν λοχείαν, την δίαιταν και ύγιεινήν τών νεογνών, τās
 πλημμελείας περι την διάπλασιν και την λειτουργίαν τών γυναικείων γεννητικών
 οργάνων, την παθολογικήν κύσιν, τόν παθολογικόν τοκετόν, την παθολογικήν
 λοχείαν, τās μαιευτικάς έγχειρήσεις και τέλος τās ειδικάς έγχειρητικάς έπεμβάσεις.

ΕΚΠΩΣΕΙΣ. Διὰ τὸν κ.κ. ἱατροὺς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς εἰς τὴν «Φωνὴν τοῦ Βιβλίου» Παρέχοντες τὰς ἀπολύτους ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν μᾶς ΕΚΔΟΣΕΩΝ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε ἐπὶ πιστώσει. Διὰ ἀγορὰς ἀνω τῶν δραχμῶν 2.200 ἐκπτώσις 15%. Διὰ ἀγορὰς ἀνω τῶν δραχμῶν 4.200 ἐκπτώσις 25%. Διὰ τὰ ποσὰ αὐτὰ δὲν ὑπολογίζονται τὰ δεσμίδια τῶν βιβλίων οὐτε γίνεται ἐκπτώσις ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνω ποσῶν δύνανται ὁ ἀγοραστής νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἄλλα βιβλία ἐκδόσεως μᾶς, μέχρ' ὅπου 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἱατρικῶν. Τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ πλέον ἐκπτώσις 10%. Αἱ ἀνω ἐκπτώσεις ἰσχύουν μεχρι 31 Μαρτίου 1931.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ F. J. Collet. Ἐκδ. 9η τοῦ 1926. Εἰς 4 τόμους, σελ. 2200, 368 εἰκόνες ὧν 64 ἐγχρωμοί. Ἐπίσης 10 ὁλοσέλιδοι πολύχρωμοι πίνακες. Μετάφρ. Παγκάλου, Ἰωαννίδου, Πράτσικα, Δήμησση. Διεθνούς φήμης ἔργον, ἀριθμοῦν δι' ὀλίγα ἔτη 9 ἤδη ἐκδόσεις. Εἶναι τὸ ἀνώτερον καὶ τὸ νεώτερον ἐξ ὅλων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον κυκλοφορούντων ὁμοίων συγγραμμάτων τιμᾶται ἄдетος δραχ. 900.— δεδεμένη 1000.—
2. ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ὑπὸ I. Von Mering-L. Krehl. Μετάφρασις μετὰ προσθηκῶν ὑπὸ Χρ. Ν. Ἀποστολίδου, Κ. Δ. Μπαλοδήμου. Ν. Θ. Τσαμπουλά. Τόμοι 3, σελίδες 1900, σχῆμα μέγα μετὰ 307 εἰκόνων ἐν τῇ Τιμᾶται ἄдетος Δρ. 900.—
- Τὸ βιβλίον τοῦτο συνδυάζει τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν συντομίαν, μετὰ πλείστων λεπτομερειῶν καθιστάμενον οὕτω ἀπαραίτητον οὐ μόνον διὰ τὸν σπουδαστὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πολυάσχολον ἱατρόν, ὅστις χρειάζεται εὐχρηστον ἀλλὰ καὶ λεπτομερῆ ὁδηγὸν διὰ τὴν καθημερινὴν του πρᾶξιν.
- Οἱ κορυφαῖοι Γερμανοὶ Παθολόγοι συνειργάσθησαν διὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ βιβλίου τούτου.
- Ἡ μετάφρασις εἶναι εὐληπτος καὶ εἰς ρέουσιν γλῶσσαν, ἀπληλαγμένην Γερμανισμῶν καὶ ξενικῶν ὄρων.
3. Η ΕΛΟΝΟΣΙΑ. Ὑπὸ I. Καρδαμῆ, Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τῆς Ἑλονοσίας. Τὸ ἔργον τοῦτο ὁ Ἕλλην ἱατρός πρέπει νὰ τὸ κρατῇ, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς θερινούς καὶ φθινοπωρινούς μῆνας εἰς τὴν τσέπην του. Ἀριστος ὁδηγὸς θεωρατικῆς τῆς Ἑλονοσίας Τιμᾶται Δραχ. 100.— δεδεμένη ὅλο πανί 125.—
4. ΚΩΔΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ. Ὑπὸ Κωστῆ Χαριτάκη. Ἐπάνω εἰς τὸ γραφεῖόν σας πρέπει νὰ ἔχετε πάντοτε τὸν ἀριστον τοῦτον ἐπαγγελματικὸν ὁδηγόν. Θὰ σᾶς λύῃ πᾶσαν ἀπορίαν ἐπαγγελματικῆς ὑποχρεώσεως καὶ ἐπαγγελματικοῦ δικαιώματος. (Ἱατρικαὶ ἀμοιβαί, Ἐκδικάσεις αὐτῶν, Ἱατρικὸν μυστικόν, Ποινικαὶ εὐθύναι τοῦ ἱατροῦ, Δεοντολογία, νομοθεσίαι, κλπ.). Τόμοι 2. τιμᾶται Δρ. 350.— δεδεμ. ὅλο πανί 400.—
5. ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΣΟΝ. Ὑπὸ F. Coste, μετάφρ. Ἀλ. Δήμησση. Κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ὅλα τὰ Σύνδρομα, ὅλα τὰ Συμπτώματα, μᾶς ὁδηγοῦν εἰς ἀσφαλὴ διάγνωσιν τῶν μετὰ θαυμαστῆς μεθοδικότητος. Ἀπαραίτητος ὁδηγὸς πάσης διαγνωστικῆς ἀπορίας. Δραχ. 100.— δεδεμένον ὅλο πανί 125.—
6. ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ. Ὑπὸ Γ. Παγκάλου, Γ. Ἰωαννίδου. Τόμοι 2 μετὰ πολλῶν εἰκόνων ἐν τῇ κειμένῳ καὶ 10 πολυχρόμων λιθογραφικῶν πινάκων ἐκτὸς κειμένου. Σύγγραμμα πρωτότυπον εἰς ταξινόμησιν καὶ σύστημα ὕλης.—Χρήσιμον διὰ πάντα κλινικὸν ἱατρόν, θέλοντα νὰ ἐρωτᾷ καλῶς καὶ εὐστόχως τὸ ἔργαστήριον καὶ νὰ ἀναγινώσῃ πεφωτισμένως τ' ἀποτελέσματα. Τιμᾶται ἄдетος Δραχ. 350.— δεδεμένον ὅλο πανί 400.—
7. Η ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΥΡΟΛΟΓΙΑ. Ὑπὸ Σπ. Οἰκονόμου Καθηγητοῦ τῆς Οὐρολογίας ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ. Τόμοι 2 σελίδες 1100 μετὰ 400 περίπου εἰκόνων—ἐκ τῶν ὁποίων πλείστα ἐγχρωμοί—καὶ 2 πολυχρόμων πινάκων ἐκτὸς κειμένου. Τιμᾶται ἄдетος δραχ. 500.— δεδεμένη 550.—
8. ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἐπίτομος ὑπὸ Η. Π. Λαζανά. Τιμᾶται δεδεμένη Δρ. 175.—
9. ΕΠΙΔΕΣΜΟΛΟΓΙΑ ὑπὸ Ἀστερίου Α. Ζαμπούρα ἐπιμελητοῦ τῆς Προπαιδευτικῆς Χειροῦρ. Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τ. ἐπιμελητοῦ τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἀρεταίου Νοσοκομείου. Μετὰ 78 εἰκόνων. Τιμᾶται ἄдетος Δρ. 75.— δεδεμένη 85.—
10. ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ὑπὸ Μιχαὴλ Γεωρ. Κατὰ μαιευτῆρος γυναικολόγου παλαιοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ δημοσίου μαιευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τοῦ μαιευτικῶν σχολείου. Τιμᾶται ἄдетος Δρ. 400.— δεδεμένη πανί Δρ. 430.— δεδεμένη δέρμα-πανί » 460.—

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω πωλοῦνται καὶ με δόσεις.
Πίστωσις 20 μηνῶν. Ζητήσατε ὅρους καὶ συμφωνίας.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΔΥΝΑΣΘΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ 40 ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΜΨΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΟΥΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

Ὅλα εἶναι βιβλία γραμμένα ἢ μεταφρασμένα ἀπὸ λογοτέχνας καὶ παιδαγωγούς εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν ἥτοι ἀπὸ τούτους Ἀννινον Μπάμπην, Βουτυράν Δ., Καζαντζάκη Γαλάτ., Καζαντζάκη Ν., Καμπουράγλου Δ., Κλεάνθους Μυρσ., Νιρβάν Π., Παπαντωνίου Ζαχ., Παπαχριστοδούλου Πολυδ., Σπεράντζαν Στυλ., Στρατηγόπουλον Ἀν. καὶ ἄλλους.

ΤΙΜΑΙ ΙΣΧΥΟΥΝΑΙ ΜΕΧΡΙ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ
Ἐκάστη σειρά τῶν 20 τόμων δεδεμένων:
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς Ἀθηνῶν - Πειραιῶς Δρ. 500.—
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῶν Ἑπαρχιῶν Δρ. 400.—

ΗΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΚΛΕΞΕΤΕ 20 ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΕΙΡΩΝ τῆς ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟ-
ΘΗΚΗΣ πληρώνοντες δρ. 20 μηνιαίως. Οἱ
προπληρώνοντες ὁλόκληρον σειρὰν ἔχουν
ἐκπτώσιν 100%.

ΣΕΙΡΑ Α.

20 ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 7-12 ΕΤΩΝ

Θὰ ἐκδίδεται ἓνα τὸν μῆνα, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου.

1. Μυθολογία γιὰ παιδιὰ I. (Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου) ὑπὸ Baldwin
2. Μυθολογία γιὰ παιδιὰ II. (Οἱ ἥρωες) ὑπὸ Baldwin
3. Μῦθοι Αἰσώπειοι ὑπὸ Baldwin
4. Μῦθοι ὑπὸ Lafontaine
5. Ὠραίες Παιδικῆς Ἱστορίας Grimm
6. Τὰ ὠραιότερα Παραμύθια τοῦ Andersen
7. Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσεια τοῦ Ὀμήρου
8. Ροβινσὼν Κροῦσσος ὑπὸ Defoe
9. Δὸν Κιχῶτος ὑπὸ Cervantes
10. Οἱ περιπέτειες τοῦ βαρῶνου Μυνχάου-ζεν ὑπὸ Mund
11. Ταξίδια τοῦ Γκιούλιβερ ὑπὸ Swift

12. Ἱστορίες γιὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον
13. 20 Παραμύθια ἐκλεκτὰ διαφόρων λαῶν (ἐκλογαί).

14. Οἱ ἑπτὰ μικρὲς ἀδελφές Andrews Jane ἥτοι: Ἀγκωνάκ ἢ Ἑσκιμώα, Τζεμιλά ἢ κόρη τῆς Ἑσκήμου, ἢ Πεν-Σε ἢ Κινέζα, Λουίζα ἢ κόρη τῶν βουνῶν κλπ. (Γεωγραφικόν).

15. Δέκα παιδιὰ ποὺ ἐζησαν κατὰ ἐποχὰς ἀπὸ τὸν παλιὸ καιρὸ ὡς τώρα ὑπὸ Andrews Jane. (Ἱστορικόν).

16. Δραματικὰ διηγήματα καὶ Παχνιδία.

17. Παιδικὰ Τραγούδια ὑπὸ Ζαχαρ. Παπαντωνίου καὶ Λαμπέλετ.

18. Ὁ Σέρλοκ Χόλμς τῶν τετραπύδων, παιδικὸ μυθιστόρημα, τοῦ ὁποῦν τὰ πρόσωπα εἶναι ζῶα. (Φυσικοὶ χαρακτηρισμοὶ τῶν ζώων κατὰ τρόπον ἀστείωτατον).

19. Ἡ Πεντάμορφη Νεράιδα. (Ὠραιότατα διηγήμ. Ὑγείας).

20. Ἐνας μικρὸς ὄμιλος διηγείται τὴν ζωὴν του, ἥτοι τερπνότερες ἱστορίες ζώων καὶ πτηνῶν.

ΣΕΙΡΑ Β.

20 ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 10-16 ΕΤΩΝ

Θὰ ἐκδίδεται ἓνα τὸν μῆνα. Τὸ πρῶτον θὰ κυκλοφορήσῃ πρὸ τῆς πρώτοχρονιάς.

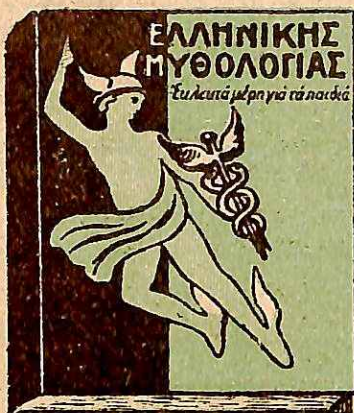
1. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοῦ παρελθόντος.
2. Πέντε Ἑνδοξοὶ Λαοὶ ὑπὸ Guerber
3. Τὰ μεγαλύτερα γεγονότα τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὸ Guerber
4. Αἱ μεγαλύτεραι πράξεις.
5. Οἱ μεγάλοι θαλασσοπόροι (Κολόμβος Βάσκο δε Γάμτ, Μαλεαῖος, Κούκ κλπ.)
6. Οἱ μεγάλοι ἡφαιρέται καὶ αἱ ἐφευρέσεις τῶν ὑπὸ Bachman
7. Οἱ μεγάλοι εὐεργεταὶ τῆς Ἑλλάδος
8. Ὁ Κόσμος στὴ δουλειά του (ἓνα βλῆμα εἰς τὴν ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὡς σήμερον) V. Louthier
9. Ἀνὰ τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν
10. Ὑγιεινὲς συνήθειες Λαμπάριου Ε.
11. Βυζαντινὲς Ἱστορίες Diehl Ζλουμπρόζε.
12. Τί τρώγει ὁ κόσμος, νέα σειρά Carpenter
13. Πῶς ἐνδύεται ὁ κόσμος, νέα σειρά Carpenter
14. Πῶς στεγάζεται ὁ κόσμος, νέα σειρά
15. Τὸ Ἀρχιπέλαγος εἰς ἀναστάσειν I. Βέρν.
16. Περιπέτειες Κινέζου Ἰουλιόν Βέρν.
17. Ἄνω κάτω ὑπὸ Ἰουλιόν Βέρν.
18. Τὸ μαῦρο διαμάντι. Β. π.
19. Ὁ Γύρος τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας, Βέρν.
20. Ἡ μικρὴ μάγισσα τοῦ ξάσους. W. Bonsels. Ἐνα μοναδικὸ βιβλίον σὲ περιγραφὰς τοῦ ξάσους (ζώων, φυτῶν) καὶ ἓνα μεγαλοπρεπὲς ὕμνος στὴ δημιουργία.

Γονεῖς! Διδάσκαλοι! Ἐγγράψατε τὰ παιδιὰ σας εἰς τὰ ἀνωτέρω ἔργα

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

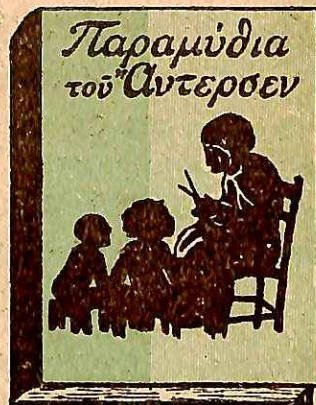
ΓΟΝΕΙΣ! ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ!

Ἀγαπάτε τὰ παιδιά σας; Θέλε-
τε νὰ τὰ ἰδῆτε μεγάλους ἀνθρώ-
πους; Ἐγγράψατέ τα εἰς τὴν

ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

40 ἀριστουργήματα εἰς δύο σειρᾶς.
Πληρωμὴ εἰς δόσεις ἐκ δραχμ. 20.—
Ἐξ ἐκάστης σειρᾶς ἐκδίδεται ἓνας
τόμος τὸν μῆνα.

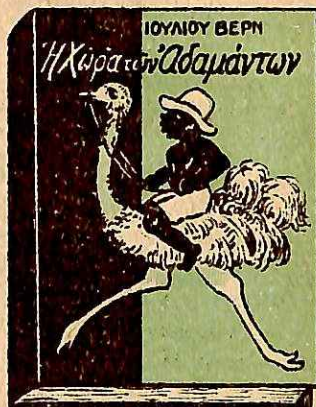
ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Σειρὰ πρώτη (Γιὰ παιδιά 7-12 ἐτῶν).

1. Ἑλληνικῆς Μυθολογίας ἐκλε-
κτὰ μέρη γιὰ παιδιά.
2. Παραμύθια τοῦ Ἀντερσεν.

Σειρὰ δευτέρα (Γιὰ παιδιά 10-16 ἐτῶν).

1. Ὑγιεῖναι συνήθειαι ὑπὸ Ἑμμ.
Λαμπαδαρίου.
2. Ἡ Χώρα τῶν Ἀδαμάντων ὑπὸ
Ι. Βέρν.

25 ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

30 τόμοι μικροὶ καὶ μεγάλοι.
Τιμὴ εὐκαιρίας δραχ. 1500.—
Πληρωτέαι εἰς μηνιαίας δόσεις
ἐκ δραχμῶν 50.—

Κάθε μῆνα ἐκδίδεται ἓνας τόμος.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Δ. Γατοπούλου
Τὰ 100 Ἑλληνικὰ Χρόνια.
Δημοσθένη Βουτυρά
Ἐπανάστασις τῶν ἑσῶν.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ